Jan: 6. 176

BIBLIOTECA VITT. EMANUELE
FONDO FORENSE
31
7 A
20

P. Sirini ad simpliciter usum 1830

VIATOR
CHRISTIANUS.

VIATOR
CHRISTIANUS
IN PATRIAM
TENDENS

Per motus Anagogicos.

Dum sumus in corpore, peregrinamur à Domino. Cor. 2. cap. 5.

ROMÆ MDCCIX.

Excudebat FRANCISCUS GONZAGA.

Superiorum facultate.

Illustriss. ac Reverendiss. Domino

JO: BAPTISTÆ
BUSSIO
ARCHIEPISCOPO TARSENSI
Ad tractum Reni cum potestate
LEGATI A LATERE
Nuncio Apostolico.

UONIAM in cunctis Institutionibus *tunc dignum operæ pretium venit*, inquit Quintilianus, *cum inter se congruunt præcepta, & experimenta*, id potissimum CHRISTIANO VIATORI

 ad

ad quærendam Patriam comparando maximè frugiferum existimavi, ut aurei hujus opusculi præcepta saluberrima roborarentur etiam exemplorum illustrium experimentis; quò geminam veluti facem dictorum, factorumque unus, idemque libellus præluceret, ac proximam, & compendiariam viam, quo nihil peregrinantibus accidere potest jucundius, ostenderet: *longum enim iter per præcepta*, inquit Seneca, *breve, & expeditum per exempla*. At exempla nec plura, nec illu-

strio-

ſtriora repetere aliunde potuiſſem, quàm ex commendatiſſimis vitæ tuæ rationibus; quibus, tanquam in tabella Nobis exhibentur, quæcumque abſtrahere Homines ab amore fluxarum rerum poſſunt, & ad quærendam Dei Gloriam, propoſitamque Nobis patriam inflammare. Neque enim Tibi ſplendor ampliſſimi generis oculorum aciem perſtrinxit, ut avitis honoribus, & domeſticis inſignibus fruereris ad otium, ſed excivit potius, ut monumenta illa virtutum æmulareris eximiis argumen-

tis animi grassantis ad gloriam sempiternam. Certè nihil hærendum censueras in fallacibus oblectamentis, & inani specie rerum caducarum, cum Christianæ pietatis officiis; ingenti cum Urbis admiratione, Te penitus addixisti, e quibus in publicam lucem, primum Canonicatu Vaticanæ Basilicæ auctus, mox præclarissimis muneribus, & legationibus ad capessendam Rempublicam, plaudentibus bonis omnibus processisti: Tùm latè emicuit Apostolicus Ignis, quo ad Rem Christianã amplificandam,

dam, ac muniendam cæteris salutis viam rapiebaris: Sivè cum apud Belgas Internuncius fortiter assereres jura Ecclesiasticæ Immunitatis, resque difficillimas felicitèr explicares: Sivè cum in Coloniensi legatione probares universis prudentiæ, dexteritatis, consiliique magnitudinem. Quamquam enim tempora nunquam incidissent turbulentiora, aut asperiora negotia, tamen Ecclesiæ nunquam constitit operæ fructus uberior, aut adversus portas Inferi triumphus illustrior: Nam neque intentatis minis

terreri potuiſti, neque ipſis vitæ periculis excuti, quominus Eccleſiaſticam libertatem incredibili animi conſtantia tuereris; aut quominus murum opponeres pro Domo Iſrael, ne in Colonienſem Eccleſiam externæ Religioni pateret aditus; cum propoſitis edictis Catholicam integritatem vindicaſti, undique frementibus procellis; ſed fortitudine tua ita reſiſtente, ut ſingularibus literis egregias CLEMENTIS XI. P. M. laudes commereres. Quæ verò Eccleſiaſticarum virtutum exempla in Te deſiderata

ſunt

ſunt; cum Civitates aliquot commendante Summo Pontifice obiviſti, ut diſciplinam, & Inſtituta explorares, & reſtitueres? Tunc Divini Verbi præconio, Sacramentis tribuendis, & ferendis legibus, Te omnia Apoſtolici Miniſterii munera ſubeunte, auctæ Religiones, & Sacrorum Cultus in omnes partes; cum ſanctiſſimam morum normam verbo, vita, ac præceptis proponeres, atque ingereres in animos cunctorum correptos admiratione ſollicitudinis, laboris, ac periculorum tuorum. Ità nimirum VIATOR

verè

verè CHRISTIANUS, statuisti Tibi properandum ad Patriam. Dignus profectò, cujus vestigiis insistere studeat, quisquis eodem iter intendit, ac dignissimus ex omnibus, cujus splendore nominis, ac virtutis libellus hîc præire possit ad Patriam. VIATORI CHRISTIANO. Vale.

Romæ 6. kal. Septembris 1709.

Tui Præsul Ill.me, ac Rev.me

Addictissimus Servus
Joseph Sangermanus.

AD LECTOREM.

VIA est vita præsens, quâ ad Patriam tendimus. *Inquit Augustinus. Quisquis igitur es, qui opusculum hoc evolvere dignaberis, Viator es; & ideò* VIATOR *inscribitur, quia viam demonstrat, quam feliciter curras, ut ad Patriam pervenias. Apum more varia pietatis libamenta ex piissimorum Virorum moralibus institutionibus, in unum saporem elaborata proponuntur, quibus animus ferventer & perseveranter; Deo aspirante, incumbens, ad altiora sensim elevabitur, donec potioribus gratiæ donis perfruatur. Legendus non rarò libellus est, donec documenta in eo tradita benè animo*

per-

percipiantur, & voluntas piis affectibus imbui possit. Utinam hæc legentibus aperiat Deus cor ad intelligendum, dispellens tenebras ignorantiæ, & sanans animi languores; ut erepti de potestate tenebrarum, ad agnitionem veritatis perducantur, & in cœlestis Patriæ beata possessione conquiescant.

IN-

INDEX.

CAPUT I.

CAPUT II.

CAPUT III.

Visi-

CAPUT IV.

Præ-

CAPUT V.

Ora-

CAPUT VI.

REIM-

REIMPRIMATUR;

Si videbitur Reverendissimo Patri Magistro Sacri Palatii Apostolici.

D. Archiepisc. Theodosiæ Vicesger.

REIMPRIMATUR;

Fr. Jo. Baptista Carus S.Theol. Mag. & Reverendiss. P. Fr. Paulini Bernardinii S.Apostol.Palatii Magistri Socius, Ordinis Prædic.

CA-

CAPUT I.

Proponuntur quædam considerationes Viatori utiles, & necessariæ,

I.

Omnes Viatores sumus, & peregrini.

Omnis, qui ad supernam pertinet civitatem, peregrinus est mundi, & dum temporali utitur vitâ, in patria vivit aliena. S.Aug.

Icut omnes quotquot nascimur, sive pauperes, sive principes, mortales sumus; ita omnes Viatores, omnes peregrini: toto aberraret cœlo, qui sibi patriam in exilio fingeret, qui manentem civitatem in itinere somniaret. Mundus omnibus diversorium est.

Unde benè S.Bernardus: *Sancti Viri peregrini sunt, & hospites in hoc seculo. Hinc reprehenditur Petrus, quòd tabernaculum in monte fieri voluerit: quia Sanctis in hoc mundo tabernaculum non est.* Et

S. Auguſtinus, cuivis diviti modum pecuniis utendi præſcribens, ait: *Utere nummo, quemadmodum viator in hoſpitio utitur menſâ, calice, urceo, dimiſſurus, non permanſurus.* Tract.40.in Joan.

Quia omnes peregrinamur, imitemur homines peregrinos, & viatores. Viator, ſeu peregrinus ſemper ad patriam ſuſpirat, ad patriam ſolicitè tendit, veſtitum & victum habens, non vult aliis onerari. Peregrino diu ſtare, quieſcere, ſedere, emulari ſplendidè, moras hìc nectere, amœnitatibus, aliiſque illiciis deſtineri non licet: *Nam ſtultus ille Viator eſt*, (inquit S. Gregorius) *qui in itinere amœna prata conſpiciens, obliviſcitur ire, quo tendebat. In via es, ò homo, ambula, ut pervenias, ne te nox in via occupet.*

Idem inculcat nobis mellifluus Doctor, cùm dicit: *Peregrinus viâ regiâ incedit, non declinat ad dexteram, neque ad ſiniſtram: ſi fortè jurgantes viderit, non attendit: ſi nubentes, aut choros ducentes, aut aliud quolibet facientes, nihilominus tranſit, quia peregrinus eſt, & non pertinet ad eum de talibus.* Ser.7.in Quadr.

Infeliciſſimam, Viator, fuge viam illorum, qui mundo & mente capti, hìc ſibi præfigunt patriam, hìc fines vaniſſimos

mos honorum, voluptatumque eligentes, homicidam animæ suæ præponunt Christo, voluptatulam pestilentem deliciis cœli: *hic ob res caducas, animam suam & æterna bona* (teste S. Augustino) *vendunt diabolo, accepto tanquam pretio, dulcedine temporalis voluptatis cursumque miserè abripiunt.*

II.
Via recta ad Cœlum Via Crucis.

Per quam viam ascendemus? 4. Reg. 3.

MAXIMUS ille, & amabilissimus Gigas, paratus ad currendam cœlestem viam, duas commemorat vias, quibus Viatores tendunt ad felicem, vel infelicem terminum. *Spatiosa* (inquit Matth. 7.) *via est, quæ ducit ad perditionem, & multi sunt qui intrant per eam. Arcta via est, quæ ducit ad vitam, & pauci sunt, qui inveniunt eam.*

Spatiosa via, quâ currunt cæco impetu homines reprobi, quorum Deus venter est, qui ducunt in bonis dies suos, & in puncto honoris, in momento lætitiæ, in exultationis exiguo fluxu, ad inferna descendunt: est plenissima omni fraude & dolo, plena reptilibus, ac bestiis omnium scelerum, nimirùm avaritiæ, lu-

xuriæ, odii, superbiæ. Per hanc viam, Mundus mercator perduellis suis spargit misera solatia, fallaces spes, brevem vilemque fortunam, quæ vix afficit & deficit, vix proficit & projicit, vix exponit & deponit, vix cõcedit & recedit.

Omissâ hoc loco spatiosâ, ac periculosâ viâ, in omni pio statu, ac professione, non tantùm scilicet Religiosorum, sed etiam cujuscunque cõditionis secularium, arcta via est eligenda, nimirùm via crucis; quia omnibus in genere dictum est: *Per multas tribulationes oportet nos intrare in regnum Dei*. Deinde: *Regnum cœlorum vim patitur, & violenti rapiunt illud*. Non vinolenti, non somno, gulæ, luxuriæ, aut deliciis dediti. Frustra existimamus obtineri cœlum posse, nihil patiendo, & carni indulgendo, quicquid illa appetit. *Impossibile est* (inquit S. Hieron.) *ut præsentibus quis, & futuris fruatur bonis, ut hìc ventrem, & ibi mentem expleat, ut à deliciis transeat ad delicias*.

Hac via dux & antesignanus noster Christus præivit. Primus ille crucem bajulauit, primus passus est, nobis relinquens exemplum, ut sequamur vestigia ejus. Neque tantùm passus fuit ad finem vitæ suæ, quando fuit crudelissi-

mè

mè cæsus, spinis coronatus, & cruci affixus, sed ab instanti suæ Incarnationis, tota ipsius vita fuit passio, fuit continua crux.

Post Christum ducem nostrum transierunt hac via crucis & Virgines, transierunt Martyres, transierunt pueri, & puellæ, Tu solus hac via Crucis ire renues? Christus portavit spinas, tu vis te blandis rosis coronare? innocentissima Christi caro tam diris cruciatibus lacerata est amore tui, tu Dei amore non vis carnem tuam rebellem nisi indulgenter habere?

Deum seriò amare est unicum compendium, ne commoda nostra quæramus, ut secundùm Deum, non secundùm nos vivamus. Divus Prosper *de vita contempl.* lib. 3. c. 1. hæc omnia scitè ita complectitur, depingens hominem suis commodis inhiantem: *secundùm seipsum vivit, qui si potuerit, est cum quibus vult; pergit quo vult; dormit quando & quamdiu vult; loquitur quæ vult, & ubi vult; manducat & bibit, quando & quod vult &c. Qui autem secundùm Deum vivit, non quod eum carnaliter delectat, sed quod ædificat, spiritualiter facit; & omnia desideria carnis spiritualis desiderii delectatione compescit, futura præsentibus ante-*

teponit, carnem spiritui subdit.

Indulgenter tractare carnem est illam immortaliter odisse, ac ad æternum quod cruciat, ducere per momentaneũ quod delectat. Undè S.Bernardus ep.2. commoditates, porcorum siliquas vocat, quæ cœlestium famem extinguunt. *Quomodo potest,* inquit, *esurire, vel sitire Christum, plenus quotidiè siliquis porcorũ? Quomodo ignis & aqua simul esse non possunt, ita spirituales & carnales deliciæ.* Verè ait aureus ille Asceta Joannes Gersen *lib.1. cap.24. nos ipsos decipimus per inordinatum amorem, quem ad carnem habemus. Quantò amplius tibi ipsi nunc parcis, & carnem sequeris, tantò duriùs postea pœnas lues, & majorem materiam comburendi reservas.*

Crux ergo, seu mortificatio est arcta via, per quam cœlum ingredi contendamus. Qui verò crucem, seu quamcunque mortificationem fugit in quocunque statu, fugit viam arctam, semitam salutis, & incidit in vias difficiles.

Duplicem verò communiter Ascetæ assignant mortificationem, nimirùm cõtinuam, & discretam, seu discontinuã. B. Albertus Magnus *Paradisi animæ, cap.38. macerationis, seu mortificationis continuæ actiones has ponit.* Primò spontè

tè castigare corpus jejuniis, vigiliis, humi cubationibus, orationibus, ciliciis, disciplinis, abstinentiâ cibi & potûs delectabilis, ut in omnibus caro spiritui subjaceat. Secundò carni nullam voluptatem, sed solam necessitatem impendere. Tertiò non tantùm ventrem, & os suum coërcere à cibi & potûs voluptate, sed & linguam compescere à verbis illicitis: & visum, auditum, gustum, odoratum, & tactum refrænare à delectationibus, & cor à cogitationibus, & affectionibus voluptuosis.

Continuam mortificationem suadent nobis authoritates, & exempla.

SANCTUS Paulus monet: *semper mortificationem in corpore nostro circumferentes*: & de seipso, aliisque ait: *Propter te mortificamur tota die*: *non habuit requiem caro nostra*: *quotidie morior per vestram gloriam*. Et S. Bernardus *suadet* (*ad Fratres de Monte Dei* scribens) *semper exhibere corpus suum hostiã Deo placentem*. Hanc hostiam per continuam mortificationem Deo amor sacerdos immolat, quando corpus jejunio, somno parco, cilicio, flagris, duro inter orandum, vel in lecto, situ, aliisque artibus affligat.

Primum exemplum continuæ mortificationis, ſeu crucis, accipe in beata Virgine: de ea ſcribit Gregorius Turonenſis, quòd ex quo templum ingreſſa eſt, ſemper ſit uſa cilicio, ſomnus illi ſuper nuda humo, vel duris tabulis parciſſimus fuerit.

De S. Bernardo in vita ipſius legitur: Beatus Bernardus in afflictione corporis ſui uſque adeò ſibi mundum, ſeque mundo reddidit crucifixum, ut confidamus martyrum quoque eum merita obtinere Sanctorum: quem confeſſionis ordine, & parſimoniâ vitæ, tam longum conſtat duxiſſe martyrium.

Scribitur de Juditha lib. 4. quia habens ſuper lumbos ſuos cilicium, jejunabat omnibus diebus vitæ ſuæ, præter feſta domûs Iſrael.

Ajunt S. Ludovicum Galliæ Regem. ſi quando Confeſſarii juſſu conſuetum cilicium deponebat ob valetudinem afflictam ad tempus; eo die conceſſam hanc: ut ipſe dicebat; corpori ſuo indulgentiam, erogatis quadraginta ſcutis in pauperes, redemiſſe.

Robertus Galliarum Rex, quintâ cujusvis hebdomadis feriâ veſtem regiam exuebat, & cilicio ad carnem coopertus centum ſexaginta pauperum pedes ablue-

abluebat, ac prolixo suo capillo tergebat. *Lyræus* lib. 2. cap. 3.

S. Paula etiam in gravissima febri, mollia lectuli strata non habuit, sed super durissimam humum stratis ciliciolis quiescebat. De ea *S.Chrisost. ep.* 108.

Lectus S. Martini erat nuda humus superinjecto cilicio.

Tiberius Bisiniani Princeps sæpius nonnisi pane vescebatur, aquam bibebat: ferreâ catenâ collo circumdatâ, quâ se Deiparæ mancipium testabatur.

B.Eleonora de Vanegas religiosa tertii Ordinis Sancti Dominici pane solo vescebatur, vel quandoque lauticiarum loco, coctis herbis, nudis hyeme pedibus ambulabat, humi cubabat, aut in asse re, saxo cervicalis vicem subeunte; ei cilicium diu noctûque humeris affixum fuit, modico somno utebatur, ut largiùs orationi vacaret, cui frequens fuit per septimanam flagellatio &c.

Gratum sibi esse S.Edmundi cilicium ostendit Deus, quandò illud ab igne servavit illæsum. Dum enim ejus cubicularius, inquit Surius, cilicium, & femoralia cilicina, quæ usu diuturno contriverat, ab eo comburenda accepit, & ille quidem misit ea in ignem; sed ignis lambens ea consumere non potuit,

tanquam vereretur sacrilegii notam sibi inustum iri, si læderet ea, quæ beati viri carnem attigissent.

S.Eligius de sua prædestinatione anxius animi, hanc sibi vocem (nempe dæmonis instinctu) audire videbatur: Quicquid agis inutile est: casurus es, quia de numero es reproborum. At ille in consueta mortificationis exercitatione pergebat. Et verò inter cilicina lintea noctu orantem vox è cœlo lapsa recreavit: securus es, si sic ad finem perseveraveris.

S.Theresia post obitum cuidam apparens dixit: si qua ex caussa vellem carere beatitudine tantisper, certè ut ampliùs pati possem, cujus nunc tantam mercedem in cœlis video.

Alia mortificatio est discreta, seu discontinua, quam in variis actionibus totius diei, & in omni occasione possumus facere, videlicet in sensibus externis & internis, in potentiis tribus animæ, in linguæ usu, in pravis consuetudinibus, in mortificatione honoris, amoris proprii, & mundani &c.

Ita dum egrederis in publicum, oculorum cohibe curiositatem: ne aspice, quod desiderare non licet; visum modestum & depressum gere. Magdalena Redonia ter-

tertii Ordinis S.Dominici Professa, per urbem incedens, nihil præter silices & lutum intuebatur. Vidit aliquando S. Mathildis, dum in festo S. Joannis Evangelistæ sacris interesset, Beatam Virginem, & hunc S. Apostolum illustrem radio splendoris admirabili, qui ex oculis emicans in faciem Deiparæ dirigebatur, dumque hæret isto prodigio attonita, audit à Joanne: se, dum inter mortales viveret, eâ fuisse erga Virginem Matrem reverentiâ, ut defigere in illam oculos nunquam fuerit ausus.

Offert se aliqua curiositatis occasio? adhibe mortificationem. S.Carolus Borromæus nunquam per ullam fenestram prospiciebat. Pia Magdalena Redonia, quando ad eam filii literæ deferebantur, ad tres, quatuorvè dies tenebat obsignatas, tum ut curiositatem suam frænaret, tum ut teneritudinem affectûs materni compesceret.

Aliquis te verbo, repulsâ, contemptu, aut alia ratione offendit, optima adest te mortificandi occasio. Sanctimonialis quædam in Monasterio B. V. de Gratia, si molesto, aut aculeato aliquo dicto perstringeretur, illicò se proripiebat ad SS. Eucharistiam pro hac cruce gratias actura.

Versaris in periculo violandi silentii, aut regulæ alicujus, aut præstandæ inutilis & otiosæ urbanitatis? Generoso recessu & mortificatione declina. Memoriæ proditum est de Joanna Celersia Attrebati Religiosa, quòd rarò ad locum congressûs, seu colloquii veniret, ne unquam nisi de rebus necessariis loqueretur. Unde ab aliis quibusdam sororibus majori licentia deditis, soror sylvestris appellata est; sed illa tali convitio immobilis, à sua consuetudine non recessit.

Cibum sumis? etiam hìc in quo franges appetitum tuum invenies, sive à qualitate ciborum, sive à quantitate. Nunquam sine aliqua victoria recedendū est. Franciscus Arias pluribus confirmans, plurimùm placere Deo mortificandi studium etiã in rebus parvis, affertè B. Petro Card. Damiani Abbatem, qui fertur allatum sibi piscem, cujus edendi desiderio tenebatur, cùm pauper ad portam peteret sibi pro eleemosyna dari id, quod Abbati appositum est, audito eo, illi unà cum scutella misisse pro eleemosyna, ut seipsum mortificaret, seu pervinceret: pauperem autem unà cum accepta scutella in conspectu plurium è terra sublatum in cœlum. Alia sexcenta exempla omitto.

Nunc

Nunc ergo & nobis gemendum est sub jugo mortificationis; ne si crucis jugum nunc fugiamus, cum reprobis mortificemur æternùm. Hac te, Viator, consideratione solare, crucem unius horulæ æternæ præmio & solatio compensari. *Curramus ergo* (ut Anselmus urget) *credendo, sperando, diligendo, corpus affligendo, benè operando: certè abstinentiæ, lacrymæ, preces, vigiliæ, ipsæ sunt viæ, quæ in cœlum ducunt*, teste Ephræm.

III.

Compendium viæ cœlestis est brevissimum per Heròica.

Vidisti virum velocem in opere suo? Prov. 22.

VIATOR, viâ regiâ, seu viâ crucis incedens ad patriam, si velit quandoque brevissimo tempore iter suum conficere, & pervenire ad terminum, in spiritu fervoris, seu per actiones heròicas progredi debet. Per has citiùs summum attingitur, & quod alii diuturno tempore, Viator heròicus brevissimis momentis assequitur.

Præstantissimus est talis fervor eorū, qui incumbunt actionibus heròicis, generosis, insolitis, & ita celeribus, ut incredibili velocitate sua omnes alias vul-

gares transcendant actiones, & ad thronum gloriæ magni Dei pervenientes, Angelos omnes, & ipsum Deum in sui admirationem & amorem abripiant.

Talis fuit actus Abrahæ, qui ad unicam vocem Domini, ex nunc voluit unicum filium suum immolare. Unde audivit: *Quia fecisti rem hanc bendicam tibi.*

Ejus generis fuit actus heroicus Sancti Bernardi. Clericus quidam veniens ad hunc S. Abbatem, importunè instabat, ut in Monachum reciperetur. Dum ei suadebat S. Bernardus, ut ad suam reverteretur Ecclesiam, homo ille, velut insanus, tota vi percussit maxillam sancti Patris. Ad hunc tam gravem ictum, nec minimum Sanctus edidit impatientiæ signum lib. 3. cap. 6.

Alexius prima nocte nuptiarum, sponsam intactam reliquit, paupertatis propter Jesum experiendæ studio, & amore castitatis.

S. Casimirus maluit vitam amittere, quàm virginitatem.

Eximius ille vir Cæsar Buzius, dum quodam tempore videret augustissimum Sacramentum deferri ad ædes ægroti, statim nudato capite, facē manu præferens, contempto nobilium virorū occursu, à quibus se ridendum, & vilipendendum

dum ſperabat, præibat ad ædes ægroti.

Theodoſius Imperator magnam ſanctimoniam & perfectionem conſecutus eſt unico actu heròico: nimirùm in ludis theatralibus, frænando oculorum licentiam & curioſitatem; quotiescunque enim occurreret aliquid aſpectu jucundum gratùmque, & populus magnis lætitiæ vociferationibus ſpectaculo acclamaret, tum ſe demittere, aut omnino claudere oculos ſolebat, ne quid eorum cupiditati indulgeret.

Hæ nimirùm nobiliſſimæ, ac generoſæ actiones mirum in modum accelerant iter ad egregiam ſanctitatem. Hæ actiones ſunt gratiæ prodigia, & germina ſpiritalis fervoris; itaut unicus ſubinde actus heròicus, non ſolùm aucupari ſoleat ſingulares favores divinos in hac vita, ſed etiam in altera incredibilia conſequatur amoris divini, & gloriæ argumenta.

IV.

Decet Viatorem ſemper, & ubique Dei ſui meminiſſe.

In omnibus viis tuis cogita Dominum, & ipſe diriget greſſus tuos. Prov. 3.

VIATOR aſpirans ad patriam, ne erret in terra deſerta, invia, & inaquoſa,

quosa, semper ambulet coram Deo, & cogitet Deum sibi intimè ubique præsentem: quia in Deo vivimus, movemur, & sumus.

Unde nos admonet S. Bonav. *Attende, ut quicquid agas, & ubicunque steteris, & quibuscunque negotiis implicteris, die ac nocte, omni momento & hora, Deum semper habeas in memoria, credens & cogitans, te esse verissimè coram eo, & ipsum cogitans ubique te aspicere. Hæc autem cogita cum magna reverentia, ac timore pariter & amore.* Et S. Greg. Nanzian. idem nobis inculcat: *Non tam sæpe respirare oportet, quam Dei meminisse; Deus enim continuò & continenter nobis benefacit.*

Certè continuò cuivis Deus benefacit; quia per eum nobis terra stat, fluit aqua, diffunditur aër, ardet ignis, lucet Sol, cœlum vertitur, nobis bruta animalia vivunt, serviunt Angeli: verbo; quæcumque sub visum, gustum, odoratum &c. cadunt, omnia munera tua comperies, quibus Deus te pascit cùm esuris, potat cùm sitis, operit cùm nudus es, fovet cùm friges, reficit cùm deficis, sanat cùm ægrotas.

Unde est summa infelicitas nostra, quòd raro præ oculis authorem bonorum

rum præsentem habeamus, quòd in hujusmodi actione supinè simus negligentes: perinde ut bruti pisces, cùm in mari vivant, moveantur & sint, se tamen ibi vivere, & moveri, & esse ignorant.

Est & summè periculosum homini nõ meminisse Dei sibi præsentis; quia sicut pisciculus ex aqua extractus mox perit & moritur, ita homo ex Dei præsentia per oblivionem egressus, necesse est ut subitò pereat, *Non est* (ait Propheta) *Deus in conspectu ejus* (ideo) *inquinatæ sunt viæ illius in omni tempore*: ideo homo sine præsentia Dei sæpissimè in gravissima ruit & labitur peccata, in mentis cæcitatem, cordis obstinati duritiem, ac demùm cæco impetu ruit in præcipitium infernale. Nam sine præsentia Dei homo fit, aut per luxuriam velut bestia, aut per superbiam velut dæmon.

Maximam utilitatem Viatori adfert divina præsentia. Et imprimis, quia nos arcet à gravioribus peccatis, puritatem cordis adfert, & in timore Dei cõservat.

Habemus hujus rei exemplum in S. Bernardo. Contigit, ut Bernardus adhuc adolescens apud matronam quandam hospitaretur. Considerans mulier adolescentem decorum aspectu, capta est laqueo oculorum suorum, & in con-

cu-

cupiſcentiam ejus exarſit. Cumque adoleſcens quieſceret, ſurgens ipſa de nocte, impudenter acceſſit ad eum, quam Bernardus ſentiens, nec conſilii inops exclamare cœpit: Latrones, Latrones. Et ita uſque tertiò improba mulier fuit repulſa. Quonam hic invictus Heros ſcuto munitus, de carne & diabolo tam generosè triumphavit? certè ſcuto divinæ præſentiæ. Et verò quis coram Judice præſente peccare audeat?

Deinde præſentia divina in nobis flammas divini amoris ſuccendit. *Vis Deum amare?* quærit S. Thom. opuſ. 61. cap.2. & reſpondet: *Prius oportet cognoſcere. Summum delectabile oportet praeapprehendere cogitando, ut poſſimus diligere appetendo.* Vide ergo intellectu ſemper Deum, ut concipias affectu.

Inſuper præſentia Dei non ipſis Seraphinis aſſimilat. Pulcherrima Seraphinorum occupatio eſt coram Deo ſtare, clamare, àmare, ut Iſaias vidit cap.6. Quiſquis Deum amat, conatur illum ferre ubique in oculis, & imitatur Seraphinos: unde S.Gregor. *Seraphim ex ſingulari propinquitate conditoris ſui, incomparabili ardent amore. Tantò magis ardent, quantò viciniores hunc vident.*

Per præſentiam Dei omnis virtutum ad-

adquiritur perfectio; qui enim mentis oculis semper intuetur Deum, omnia placita, omnes gustus, omnia mandata Dei adamussim exequitur. Quicquid ergo facis, sive legis, sive oras, comedis, bibis, loqueris, ambulas, in omni loco & actione accede ad Deum, Viator, ad Deum semper tibi intimè præsentem. Accedere autem potes triplici via, vel ut reus de peccatis ingemiscens per viam purgativam, vel inops virtutibus per viam illuminativam, aut velut sposa ardens amore per viam unitivam.

Viam Purgativam vocant viri spirituales, quando intellectus animæ peccati fœditatem proponit, ut illud detestetur, atque exterminet; quibus ipsa permota affectuum suorum pedibus (ut sic loquar) per voluntatem abit in timorem Dei, & à peccatis cum magna detestatione recedit.

Via Illuminativa est, quando intellectus voluntati proponit amandam pulchritudinem virtutis, omnique studio quærendam, maximè Christi, & Sanctorum exemplo.

Via Unitiva dicitur, quam beneficiorum Dei, & perfectionum consideratione, voluntas in Deum fertur per amorem, ejusque voluntati se conformat, atque

atque ad perfectam cum eo unionem aspirat.

Hinc apparet triplex affectuum genus, quod triplici via respondet in partes plures dividi posse.

Affectus viæ purgativæ sunt, pudor & confusio de peccatis, dolor de iisdem, timor divinæ justitiæ, atque hinc mortificationis desiderium, ut homo illi satisfaciat.

Illuminativæ: virtutum omnium amor, spes ac desiderium eas adquirendi, rerũ terrenarum & voluntatis propriæ abnegatio, imitatio Christi, & Sanctorum.

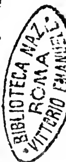
Unitivæ: amor Dei, gratiarum actio, zelus animarum, lætitia & admiratio de perfectionibus divinis, suspirium ad cœlestem gloriam. Hac ergo triplici via, seu affectibus jaculatoriis, sæpius per diem potest Viator ad Deum, & patriam Beatorum accedere.

Orationes jaculatoriæ, & motus anagogici quid sint, exemplis Sanctorum Patrum approbantur.

DICUNTUR *Orationes jaculatoriæ*, quia instar jaculorum, seu sagittarum velocissimè transeuntium, in cor divinum, tanquam in scopum jaciuntur, ut

ut ab eo dona cœleſtia obtineamus. De his S. Auguſtinus ad Probam ep. 121. *dicuntur Fratres in Ægypto crebras quidem habere orationes, eas tamen breviſſimas, & raptim quodammodo jaculatas, ne illa vigilanter erecta, quæ oranti plurimum neceſſaria eſt, per productiores moras evaneſcat, atque hebetetur intentio*. Et Caſſianus in collationibus. *Frequenter, ſed breviter orandum eſt, ne immorantibus nobis, inſerere aliquid cordi noſtro inſidiator poſſit inimicus.*

Hunc brevem orandi modum per orationes jaculatorias, ſeu motus anagogicos exemplo ſuo nos Chriſtus docuit. In horto enim iterabat hæc verba: *Pater, ſi poſſibile eſt, tranſeat à me calix iſte*. Sancti in cœlo continuò clamant: *Sanctus, Sanctus*. Baſilius ſuadet peccatori, ut ad imitationem Chananeæ identidem inclamet illud: *Miſerere mei fili David*. Thais olim meretrix edocta à Paphnutio Abbate ſic orabat: *Qui plaſmaſti me, miſerere mei*. Beata Clara de Monte Falco millies quotidie Deum adorabat genua flectens, & totidem fundens orationes jaculatorias. S. Franciſcus tota nocte orabat, hæc ſola verba repetens: *Deus meus & omnia*. Narrat Theodoretus lib. 9. Simeonem Stylitam

tam, innumeras quotidiè adorationes peregisse, adeò ut unus numeraverit aliquando mille ducentas quadraginta quatuor, alias omittens, quia lassus destitit numerare.

Dicuntur *Motus Anagogici*, ideſt ſurſum ducentes, nimirùm, quia illis à rebus terrenis abducimur, & ad ſuperna levamur, ac tandem ad beatam cum Deo unionem evehimur.

Exercitium Aſpirationum in via Purgativa.

TIBI ſoli peccavi, Domine, & malum coram te feci.

Qui plaſmâſti me, miſerere mei.

O me infeliciſſimum! qui omnium peccatorum ſum reus.

Miſerere mei Deus ſecundùm magnam miſericordiam tuam.

Quò ibo à ſpiritu tuo, & quò à facie tua, mi Deus, fugiam?

O mi Deus! ſi me ejicis, quis me recipiet?

Deliɛta juventutis meæ, & ignorantias, ne memineris Domine.

O Jeſu, ſis mihi Jeſus.

Hìc ure, hìc ſeca, modò in æternum parcas.

Deus propitius eſto mihi peccatori.

Non

Non audeo, mi Jesu, in cœlum oculos levare propter peccata mea.

Deus in adjutorium meum intende.

Sanctus Deus, Sanctus Fortis, Sanctus & immortalis miserere mei.

Pater peccavi in cœlum, & coram te, jam non sum dignus vocari filius tuus, sed nec creatura tua.

O Domina mea, monstra te esse Matrem.

Quæ utilitas, mi Jesu, in sanguine tuo & meo, si descendero in infernum?

Non mortui laudabunt te Domine: sed nos qui vivimus benedicimus tibi.

Quid mali fecisti mihi, Domine, quia offendi te?

Peccavi Domino.

O Jesu, ò summum bonum meum, cur unquam offendi te?

Væ tempori illi, quò te offendi, mi Deus.

Exitûs aquarum deducant oculi mei: quia non custodierunt legem tuam.

In via Illuminativa.

SERÒ te cognovi, pulchritudo tam antiqua: serò te cognovi, bonitas infinita.

Ibo, & quæram quem diligit anima mea.

Do-

Domine Jesu, noverim me, noverim te, nec aliud cupiam nisi te.

Quocunque loco fuero, meum Jesum desidero.

Vivat Jesus, & exaltetur Deus salutis meæ.

Væ tempori illi, quo te, mi Deus, non amavi.

Loquere Domine, quia audit servus (tuus.

Domine ante te omne desideriũ meũ.

Adjuva me, & salvus ero Domine.

O Domine ego servus tuus, & mancipium ancillæ tuæ Mariæ.

Illumina oculos meos, ne unquàm obdormiam in morte.

Nolo vivere, mi Jesu, sine vulnere, quia te pro me video totum vulneratũ.

Gaudens gaudebo in Domino, & exultabo in Deo Jesu meo.

Adhæreat lingua mea ori meo, si unquam oblitus fuero tui, mi Deus.

Credo tibi, & in te spero, & toto corde te volo diligere, Deus meus.

Ex te, in te, & pro te, mi Deus, sint omnia mea.

Benedic mihi, ò SS. Trinitas, ò dulcissima Virgo Mater, ò Angele mi custos, ò Patroni mei.

Eja, quæso, multiplica in anima mea virtutes, Domine Deus virtutum.

In

In via Unitiva.

MISERICORDIAS Domini in æternùm cantabo.

Benedicam Dominum in omni tempore, ſemper laus ejus in ore meo.

O ignis, qui ſemper ardes, accende me. Paratum cor meum Deus, paratum cor meum.

Quis mihi det, ut diligam te, mi Deus, amore ardentiſſimo, quia tu es amor meus, & omne bonum meum.

O patria noſtra! patria ſecura! à longe te video, ab hoc mari & exilio te ſaluto.

Cupio diſſolvi, & eſſe tecum, mi Jeſu.

Tædet animam meam vitæ meæ, quia lumen cœli, Deum meum non video.

Quid mihi & tibi, ò Jeſu fili Mariæ Virginis?

O patria! quando revertar ad te?

Vivat Jeſus in corde meo.

O mi Deus, quando tranſibo in te? quando abibo in cineres dilectionis tui?

Vulneraſtis cor meum ò Jeſu, ò Maria, vulneraſtis cor meum.

O felix hora, quando liberabor de corpore mortis hujus!

Domine Jeſu, quantùm te diligunt qui te noverunt? omnes electi amore tuo exardeſcunt, & ego ſolus frigidus ero?

Cupio, mi Deus, transire in te, transformari in te, perire propter te.

Nihil cupio, mi Deus, extra te, quia inquietum est cor nostrum, donec requiescat in te.

Moriar, mi Jesu, moriar: modo inter desideratissimos & suavissimos amoris tui amplexus.

Age, age bone Jesu: tolle amorem meum totum à me, & converte ad te: accende & rape, flagra & dulcesce: jam amem te, jam rapias in te.

Oh liquescam, oh conflagrem amore Dei mei!

Utinam vivere possim ego, sed non ego; sed vivat in me Deus amor meus.

V.

Viatori per creaturas ad Creatorem ascendendum.

Cor hominis disponit viam suam. Prov. 16

VARIÆ Viatori aspiranti ad patriam solent occurrere in via creaturæ Dei, & opera ejus: si ergo Viator noluerit errare, sciat & curet per eas Deum investigare, & per omnes semper amoris gressibus ad Creatorem suum aspirare. Viatori creatura nō sit remora.

Philo disertissimus Judæorum lib. de

præ-

præmiis: *ſcalas ad Deum eſſe omnia creata aſſeverat*. Via etenim patet nobis ab his quæ videmus, & contrectamus, ad opificem Deum, quem non videmus. Conſonat Baſilius Seleuc. Epiſcopus orat. 1. dicens: *Cùm Deus res creatas in morem ſcalæ Viatoribus adaptaverit, per eas ſui amantibus aſcenſum ad ſe extruxit.*

Per creaturas Deus tuum, ò Viator, venatur amorem, cui capiendo, toto orbe creaturarum ponit laqueos. Utinam & tu capiaris! utinam ſis amoris Divini præda, ne fias alterius amoris prædo! Omnis creatura inclamat tibi hæc tria. Accipe, redde, cave. Accipe creaturas ut beneficium: redde Creatori earum officium: cave abutens illis ſupplicium.

Cur amas hæc terrena, niſi quia pulchra & bona ſunt? poſſunt eſſe tam pulchra, & tam bona, atque ipſe, à quo facta ſunt? quis ſic delectat, quàm ille qui fecit omnia, quæ delectant? Interroga creaturam: ſi à ſe ipſa eſt, remane in illa: ſi autem ab illo eſt, non ob aliud pernicioſa eſt amatori, niſi quia præponitur Creatori.

Ad hanc piam ergà Deum affectionē, & continuū acceſſum, omnes Viatorem chriſtianum creaturæ hortantur: ſive enim rationales illæ ſint, ſive non, lau-

dem tamen Dei sui, vel apertè, vel occultè enunciant. Nullum argo dubium, quin facillimè possit, quicunque huic studio animum applicaverit, ex aspectu cujuslibet creaturæ in Deum assurgere, & piis affectibus ad Deum aspirare. Habemus hujus rei exemplum in Sanctis.

Scribitur de S. Fulgentio Episc. Ruspensi. Videns quondam hic Sanctus in generali conventione nobilium Romanorum, tot dominorum præsentium splendorem, Theodorico Gothorum Rege concionante, exclamavit: O Deus! quàm pulchra oportet ut sit cœlestis illa civitas Jerusalem, si hìc in terris sic splendet Roma terrestis. Et si in hoc mundo tantus splendor concessus est amatoribus vanitatis, quanta gloria reservata esse debet contemplatoribus divinæ Majestatis.

Cōstantinus Magnus honorificè quōdam scripsit S. Antonio Abbati; quod factum Religiosi, qui cum illo erant, valdè admirabantur. Tunc inquit Sanctus ad illos: Quid admiramini Regem scribere homini? potiùs admiremini Deum æternam suam legem scribere mortalibus, imò in persona Filii illis locutum.

S. Franciscus videns ovem solam in-

ter hædos derelictam. Ecce, inquit, ut misera ista ovicula mansueta est inter capellas, sic Salvator noster inter Pharisæos mansuetus erat. Idem Sanctus videns quodam tempore agnellum à porco comestum: Ah parve agnelle, (inquit plorans) quàm ad vivum Salvatoris mei amarissimam mortẽ exprimis!

Anima quædam devota, intuens fluvium, cui cœlum cum stellis nocte serena repræsentatum erat, exclamavit: O mi Deus! eædem illæ stellæ sub pedibus meis erunt, quando recipies me in sancta tabernacula tua.

S. Francisca considerans pulcherrimum fluvium in ripa, in qua ipsa flexis genibus sedebat ad orandum, in extasim rapta aliquoties hæc verba lenta voce repetiit: tam dulciter & suaviter fluit gratia Dei, sicuti fluvius iste.

Alius arbores videns florentes suspirabat: ut quid ego solus deflorui in horto Ecclesiæ? ut quid sum arbor sicca nullum fructum faciens?

Alius intuens cursum Solis, dicebat: Quando, mi Deus, anima mea sequetur Agnum, Solem justitiæ quocunque ierit?

CAPUT II.

Praxis aſpirationum, ſeu affectuum, pro qualibet occaſione & actione.

Dum Cœlum conſpicis.

DOMINE non ſum dignus videre altitudinem cœli, præ multitudine iniquitatis meæ.

2. O patria noſtra! patria ſecura! à longè te video: ad te ſuſpirat peregrinatio mea. Tædet animam meam vitæ meæ, quia non video Deum Deorum in Syon.

3. Utinam, mi Deus, tantùm te nunc amare poſſem, quantùm omnes Beati in cœlo hactenus te âmarunt.

Dum aliqua grata & venuſta vides.

1. SI tanta, mi Deus, facis nobis in carcere, quid ages in palatio? ſi tanta ſolatia in hac die lacrymarum, quanta conferes die nuptiarum?

2. Quicquid mihi dare vult Dominus meus, præter ſe ipſum, dulce mihi non eſt; auferat totum, & ſe mihi det.

3. Quàm aridus & durus es, anime

mi,

mi, ſine Jeſu! quam inſipiens & vanus, ſi cupis aliquid extra Jeſum! eſſe ſine Jeſu gravis infernus, & eſſe cum Jeſu dulcis paradiſus.

Dum animum relaxas.

1. O Dilecte Jesu! unicum cordis mei gaudium, quia amoris mei delicium! da, ut amando te ſemper ſim hilaris; quia offendi te, meritò ſim triſtis.

2. Ego autem in Domino gaudebo, & exultabo in Deo Jeſu meo.

3. Utinam efficere poſſem, dulciſſime Deus, ut omnia gaudia, quæ ſunt, & erunt in mundo, non ſint niſi de te! Tu enim es vera dulcedo cordium, excedens omne gaudium, & omne deſiderium.

In aſpectu Solis, & Stellarum.

1. O Sol mundi oculus, qui me toties peccantem aſpexiſti, utinam me deinceps nonniſi dolentem & lugentem aſpiceres!

2. O mi JESU candor lucis æternæ, quando in lumine tuo videbo lumen tuum? quando me totum concremabis flammâ tui vivi incendii? quando me totum liquefacies penetratum efficaci ſuavitate tua! 3. Ar-

3. Ardeant tibi & luceant, DEUS meus, sydera tua, & tot accende tœdas amoris in corde meo, quot in cœlo splendent stellæ.

In aspectu Ignis.

1. HIc ure Domine, hìc seca, modò in æternum parcas.

2. O Domine amoris! deficiat & convertatur in cineres cor meum, si non permitto, ut amoris tui flammis æstuet & ardescat.

3. O si citiùs ut ferrum igni, ita & ego tibi Deo meo uniri, ac in te transformari possem!

In aspectu Aquæ.

1. O Si derivare possem in oculos meos, flumina, maria, oceanum! efflerem ista omnia hoc luctu: Heu! peccavi Domino: dereliqui fontem aquæ vivæ!

2. Immensa dulcedo, mi Deus, utinam me totum in te rapiens absorberes, & absconderes! Quod enim est mari absorbere unam guttam, hoc tibi est absorbere me.

Ante quodlibet opus.

1. O Mi Deus, titulus & inscriptio omnium actionum & cogitationum

num mearum est nomen tuum, quod est Jesus: tua enim sunt omnia, & propter magnam gloriam tuam omnia mea do, dico, & addico tibi.

2. Quicquid videro, quicquid audiero, quicquid sensero, totum tibi serviat, mi Jesu: omne opus à te incipiat, & per te cœptum finiatur.

3. Desidero, ut quævis actio mea non tam sit actio, quàm amor tui major & major continuus, mi Domine.

Ad sonitum Horologii.

1. BENEDICTA sit illa hora, qua Dominus noster Jesus Christus incarnari voluit, & pati pro nobis: qua concepta & nata est SS. Mater Dei MARIA.

2. Ecce elapsa est hora, Deus meus, cujus inutiliter jacturam feci: utinam geminatis ignibus hanc jacturam resarciam.

3. Respice in me, Domine, & miserere mei, præsertim in hora mortis meæ: & fac me talem in hac hora, qualem me desideras in æternitate.

Actus ante disciplinæ exercitium.

1. MEMOR sum, ò Domine, opprobrii, & confusionis, quam

pro me passus es in crudelissima flagellatione tua, quando virgineum corpus tuum virgis spineis cruentabant, loris nodosis, & uncis ferreis dilaniabant, catenis ossa ipsa, & costas divellebant.

2. O anime mi! ad tam funestam Salvatoris tui tragœdiam ne quidem ingemiscis? si feram aliquam sic excarnificari cerneres, an commiseratione non tangereris?

3. Æquum est, mi Iesu, ut qui flagellationis tuæ caussa fui, illius quodammodò particeps fiam. Unde offero tibi eam, Domine, in unione acerbissimæ passionis tuæ: omnes ictus & flagella tuo aspergo sanguine, ut hoc pœnitentiæ exercitium gratius tibi sit, cedatque in satisfactionem pro peccatis meis.

Dum insurgunt tentationes impuræ.

1. AMOR meus crucifixus est, & ego voluptati operam dabo? Absit: non decet sub spinoso capite membrum esse delicatum.

2. Salvator mundi salva nos, qui per crucem & sanguinem tuum redemisti nos; auxiliare nobis, te deprecamur, Deus noster.

3. Eja adesto, optime Iesu, ne sanguis tuus in me pereat. Adsis clienti

tuo

tuo Maria. Adeste Sancti omnes; vestris præsidiis munitus sperabo in Domino: & licet consurgant adversum me castra, non timebit cor meum. Iesu, Maria, Ioseph, dono vobis cor meum.

Cùm domo egrederis.

VIAS tuas, Domine, demonstra mihi, & semitas tuas edoce me. Perfice gressus meos in semitis tuis, ut non moveantur vestigia mea.

Cùm deambulas.

1. O QUANTI sunt infirmi, & claudi, quibus ambulare concessum non est. Gratias tibi, Domine, quia corpus integrum dedisti mihi, & me hactenus incolumem conservasti.

2. Domine non sum dignus calcare hoc pavimentum, per quod transeunt tot servi tui, quibus comparatus vermis sum, & non homo, opprobrium hominum, & abjectio plebis.

3. O si quovis momento vitæ meæ, quovis gressu accurrere possem ad pedes tuos, mi Iesu, illosque lamberem, illos amplectere.

Cùm vides aliquod peccatum proximi.

1. COMPATIOR, mi Deus, peccato hujus hominis; non credo tamen

men illud eſſe tantùm malum, quantùm mihi videtur. In ſupplementum tuæ offenſæ offero tibi pretioſum ſanguinem Filii tui, & in illo hoc peccatũ depono.

2. Ego, Domine, majora peccata perpetravi, proh dolor! & graviùs te offenderem, niſi tua me gratia præſervaret: unde etiam toto corde tibi gratias ago pro auxilio mihi præſtito.

3. Amore tui, mi Deus, doleo de omnibus peccatis à quocunque unquam contra te commiſſis & committendis, quæ, ſi poſſem, impedire, & ſanguine meo delere vellem.

Cùm vides aliquod bonum proximi.

1. SERVIAT tibi, mi Domine, quicquid eſt in cœlo, & in terra: quia dignus es accipere laudem, & gloriam, & honorem ab omni creatura.

2. Sis benedictus, Domine, in firmamento cœli pro omnibus bonis inſpirationibus & auxiliis, quæ tam huic perſonæ, quàm omnibus tribuiſti.

Cùm das Eleemoſynam.

1. SI ego poſſem, Domine Deus meus, omnium egenorum miſeriis ſubvenirem.

2. Offero tibi, mi Deus, omnes di-

vi-

vitias omnes thesauros hujus mundi, omnia regna, omnes redditus; itaut si hæc omnia mea essent, illa amore tui pauperibus erogarem, & in tui cultum effunderem.

3. Gratias tibi ago, Domine, quia me pascis à juventute mea; nam inops & pauper sum ego.

In aspectu imaginis alicujus Sancti.

O Sancti, Sanctæque omnes fideles Sponsæ Christi, saluto & veneror vos! Gratias ago Deo meo, quod vos elegerit, & in sublimi gloria collocaverit.

2. O felices animæ! quando vobiscum gustabo, & videbo, quàm suavis sit Dominus? ò longa mora, ò tædiosa dilatio.

Dum vides imaginem Crucifixi.

O Pater æterne, respice dulcem natum, toto corpore extensum: cerne manus innoxias pio manantes sanguine: vide latus crudeli perfossum cuspide, & dimitte nostra crimina.

2. Intantùm me diligis, Deus meus, ut te odisse videaris: cùm posses gutta redimere, non dico cruoris, sed sudoris, redemisti unda.

3. Ado-

3. Adoramus te Christe, & benedicimus tibi, quia per Crucem tuam redemisti mundum.

In aspectu imaginis SS. Virginis.

AVE gratia plena, Dominus tecum; *vel* Salve Regina, Mater misericordiæ.

2. Quis non diliget te, Regina cordium, ò Mater sancti Amoris, quis non diliget te? utinam omnes creaturæ tibi serviant?

3. Substerno tibi, Virgo beatissima, me tuum licet indignissimum mancipium, tuisque virgineis pedibus cor meum subjicio, quia meliùs apud te erit, quàm apud me.

Cùm aridus es.

PATER cœlestis, pro frigida & misera cordis mei ariditate, offero tibi fervida desideria, & ardentissimum amorem dilectissimi Filii tui, beatæ Virginis, & omnium Electorum tuorum.

Dum recordaris alicujus peccati.

1. O Quàm justè me jampridem in infernum detrudere poteras, justissime Iudex, pro peccatis meis, & mihi clementer pepercisti.

2. O si

2. O si quod factum est, possem infectum reddere! ò si tempus præteritum revocare! ò quàm bonum erat mihi si natus non fuissem! neque enim vitam mihi dedisti ut te offenderem Deus meus.

In aspectu volucrum.

1. BENEDICITE omnes volucres cœli Domino.

2. Quid est homo, quòd memor es ejus, mi Domine? omnia subjecisti sub pedibus ejus, volucres cœli, & pisces maris.

3. Quis dabit mihi pennas sicut columbæ, & volabo & requiescam sub umbra illius, quem desiderat anima mea?

Cùm noctu decumbis.

1. O AMABILISSIME DEUS! quàm dormit securè, pro quo vigilat amor! nullas metuo insidias, ubi amor habet excubias.

2. O mi Deus lux indeficiens! dum clauduntur oculi mei, fac ne simul amori tuo claudatur cor meum.

3. Gratias tibi Domine, quia dùm nox in suo cursu medium iter haberet, omnipotens sermo tuus è regalibus sedibus venit.

Dum

Dum manè indueris.

1. EXUE me, Domine, veterem hominem cum actibus suis, & indue me novum hominem, qui secundùm Deum creatus est in justitia, & sanctitate veritatis.

2. Te sic præcipiente, Deus meus, corpus terrenis vestibus induo: non propter ornatum, & superbiam, sed propter necessarium indumentum, & ut ex habitu status meus discernatur.

3. Dum ego corpori meo vestes tribuo, tu Deus indue animam meam veste innocentiæ, ut habitus ejus laudabilis appareat coram te.

Cùm manus abluis.

1. AMPLIUS lava me, Domine, ab iniquitate mea, & à peccato meo munda me.

2. Domine Iesu, qui lavisti nos à peccatis nostris in sanguine tuo, lava omnes animæ meæ sordes, & super nivem dealbabor.

Dum Missæ assistis, ad elevationem Hostiæ, & Calicis.

1. PROTECTOR noster aspice Deus, & respice in faciem Christi tui. 2. Amo

2. Amo te, & adoro toto corde & affectu. Lava me in tuo ſanguine, & da mihi pati pro amore tuo.

3. Tu Rex gloriæ Chriſte: tu Patris ſempiternus es Filius.

4. Amantiſſime Ieſu, per effuſionem ſanguinis tui fac, ut mundo mortuus tibi ſoli vivam, à me ipſo penitùs deficiens.

In quacunque tribulatione.

1. BONUM mihi, Domine, quia humiliaſti me. Propter te ſuſtinui opprobrium, operuit confuſio faciem meam.

2. Auge, Domine, dolores, auge affl ictiones, ſed adauge patientiam. Hìc ure, hìc ſeca, ut in æternum parcas.

3. Gratias ago tibi, Deus meus, quia voluntas tua in me adimpletur, qua voluiſti ab æterno, ut hæc mihi evenirent. Offero ea tibi ad gloriam tuam, in unione paſſionis tuæ:

Ante concionem.

1. DIGNUS es, Domine, accipere gloriam & honorem. Utinam & ego omnes ad te Creatorem meum convertere poſſem.

2. Eja Domine video, ut infiniti pereant tuo ſanguine & laboribus empti:

pti: & nemo poteſt venire ad te, niſi tu traxeris eum: quid ergo pollutis labiis & corde præſtare potero ſine te? da igitur mihi gratiam, ad quod vocaſti me, & adſint mihi SS. Angeli, & Patroni mei, ut ad tuam unius gloriam fiant univerſa.

3. O Sanctiſſima Trinitas, aperi os meum ad benedicendum, & laudandum nomen ſanctum tuum. O Ieſu, da mihi guttam ſanguinis cordis tui, ut illo cor meum conſperſum incaleſcat. O Maria, da mihi guttam lactis tui virginei.

Ante Confeſſionem audiendam.

1. O IESU unica ſalus, ſana, quæſo, per me hanc animam peccatricem, quia tu cor contritum & humiliatum non ſoles deſpicere.

2. En pretium ſanguinis tui Sponſa tua ab hoſte vulnerata. Doce me, ut prudenter cæcam & ægram ducam in viam ſalutis æternæ, quia tu nihil horum odiſti, quæ feciſti & redemiſti.

3. O Ieſu adſis, ò Spes noſtra miſerere. O SS. Angeli, ò SS. Patroni adjuvate me. En volo, Domine, poteſtate à te mihi, & ab Eccleſia collata, abſolvere pœnitentes meos, quod fiat ad gloriam divinæ Majeſtatis tuæ.

Ante

Ante refectionem.

1. LIBERALISSIME Domine, illinè tu escam dabis, qui te non semel convitiis,& opprobriis saturavit? cur talem escam aliis melioribus, qui fame pereunt, non providisti? Indignus enim sum rationalis creaturæ cibis, & pane filiorum, qui jumentis insipientibus similis factus sum propter innumera peccata mea.

2. O Deus meus,misericordia mea, gratias ago tibi, qui pascis me à juventute mea, & usque nunc aperis manum tuam, & imples me licet indignum animal benedictione.

3. Decerno, temperantissime Iesu, esca & potu eo tantùm uti, ut natura ad serviendum tibi consistat. Nolo, Domine, ullam in mensa voluptatem percipere, memor fellis & aceti, quod ipse gustasti.

In ipsa refectione condimentum spirituale.

QVAM magna multitudo dulcedinis tuæ, Domine, quam abscondisti timentibus te.

Virtus tui divini amoris me totum tibi incorporet, amantissime Iesu.

Tu es spes mea, Domine, portio

mea

mea in terra viventium.

Dominus meus Iesus in cruce ſitit, & ego comedam & bibam?

Utinam, Domine Iesu, felle, quod guſtaſti, omnia mea prandia condiantur.

O cœna magna, quando accumbam ad te? ò torrens voluptatis, quando potabis me?

Quanti mercenarii abundant in domo Patris mei panibus, & ego hìc fame pereo?

O quàm millies felicior eſſes anima mea, ſi colligeres micas, quæ cadebant de manibus Ieſu, nunc in deſerto, quando illi miniſtrabant Angeli, nunc in domo Phariſæi, ubi Magdalena lacrymis rigavit pedes ejus. O ſi etiam in ſocietate Virginis Matris puerum Ieſum paſcentis hunc cibum ſumeres?

Actus Oblationis omnium actionum totius hebdomadæ.

OPTO, mi Domine, etiamſi abjectiſſimus ſim, ut in ſimilitudinem Beatorum comprehenſorum, qui tuo ſtabili amore fruuntur, poſſim inceſſanter laudare te, amare te, cogitare de te.

Deſidero, ut quælibet reſpiratio oris hac hebdomada, & omnibus diebus vitæ meæ, ſit ad te Deum meum aſpiratio cordis. Volo,

Volo, ut serviat tibi, Domine, quicquid ago, quicquid loquor, quicquid cogito. Volo ut omnis animæ & corporis actio, & omne momentum vitæ meæ nihil aliud spiret, nisi Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth.

Et hæc omnia unita meritis vitæ & passionis Domini nostri Iesu Christi, sanguine ejus aspersa, in corde deposita, manibus benedicta, conjuncta omnibus lacrymis pœnitentium Sanctorum, omnibus meritis Mariæ, & omnium Electorum tuorum, offero divinæ Majestati tuæ. Ex amore tui ad majorem gloriam tuam. In gratiarum actionem, & satisfactionem. Ad impetrandam mihi virtutem & gratiam N. Ad impetrandam peccatoribus contritionem, ægris sanitatem, tentatis auxilium efficax, justè bellantibus victoriam, quibuscunque indigentibus opem & auxilium, agonizantibus perseverantiã, requiem defunctis.

Actus gratitudinis ad finem hebdomadæ eliciendi.

QVID retribuam tibi, Domine, pro omnibus quæ hisce diebus, & omnibus momentis vitæ meæ tribuisti mihi? quid pro bonis publicis & pri-

& privatis? quid retribuam tibi pro conſervatione, cooperatione, & gubernatione omnium creaturarum?

Quid pro bonis operibus, verbis, cogitationibus, te donante à me conceptis referam, quippe qui nihil boni cogitare poſſum, niſi te largiente? Quid pro auxiliis & inſpirationibus tuis? O Domine, pro his omnibus ſis benedictus in æternum.

Quid autem pro his omnibus reddidi tibi? Heu! reddidi mala pro bonis, quia toties auſus ſum graviſſimis peccatis meis te offendere, te contriſtare. O utinam ea nunquam commiſiſſem, non corde, non ore, non opere!

Suppleo omnes defectus meos ſanguine Domini mei, meritis beatiſſimæ Virginis, & Sanctorum omnium.

CAPUT III.

Diarium Viatoris,

Sive actionum per diem ordinatio.

1. MEMINERIS semper & ubique, Deum te cum cœlesti curia intueri: Angelum & dæmonem te, tuaque omnia diligentissimè observare.

2. Considera quænam agenda hodie, quid status, & vocatio exigat; perinde, quasi in stadio curreres, opera tua omnia ac passus dirige ad metam, idest ad Dei gloriam corde ardenti.

3. Sæpiùs ex te percunctare: Quò pergis anima mea? quid intendis studiis, cogitationibus, & occupationibus tuis? ad quem finem tendis?

4. Vtere tempore velut re omnium pretiosissima, & particula boni diei non te prætereat. *Volat sæpius verbum irrevocabile* (inquit S. Bern.) *volat tempus irremeabile, nec advertit insipiens, quid amittat: libet fabulari, libet otiari, dicit, donec hora prætereat. O donec prætereat hora, quam tibi ad agendam pœnitentiam, ad obtinendam veniam, ad adquirendam gratiam, ad promerendam gloriam miseratio*

ratio Conditoris indulget! donec transeat tempus, quo debueras properare ad Angelicam societatem, suspirare ad amissam hæreditatem, flere admissam iniquitatem!

5. In omnibus actionibus, locutionibus, & cogitationibus dic tibi, monet Mellifl. Doct. *Itanè ageres, si hanc scires pro certò novissimam horam?* Et Doctor Angelicus opusc. 62. *diligentiam apponere debemus, ut singula opera nostra, & salus nostra, & omnis laus Dei, & universitatis utilitas, quasi ex uno opere dependeat, quasi nunquam ad id opus reversuri, neque aliud postmodum facturi.*

6. In omnibus operibus tuis præcellens esto: dum oras benè ora, dum confiteris, cantas, laboras, fac singula quâ potes perfectione maxima, quia Deus non est remunerator verborum, sed adverbiorum. Imò omnia opera tua ita fac, ac si jam tibi sepulchrum foderetur.

7. In progressu cujusvis etiam minimi operis & colloquii, sæpè cor tuum ad Deum eleva, ut inspicias, an illud ei placeat.

8. Vt verò semper collectus in Deo esse valeas, orationibus, quas jaculatorias nuncupant, frequentissimè per diem utere.

9. Quo-

9. Quotiescunque Domini Dei oblivifceris, ita ut magna pars tranfierit temporis, fine interiori ad eum motu & converfione, ingemifce, ac pugnis percute pectus tuum, cùm ille debeat folus effe unicus dilectus, & amor tuus totus, ne unquam ille tui oblivifcatur.

10. Sæpius per diem Sanctos velut præfentes invoca, maximè Virginem beatiffimam, & SS.Patronos tuos, cum Angelo cuftode viæ duce & comite.

11. Si lapfus fueris in via, mox contritione refurge, & amore in Deum.

12. Ut omnes actiones, & opera tua gratiora fiant Deo, demerge & depone illa fæpiùs in vulneribus Iefu, afperge illa fanguine cordis Iefu, offer per manus beatiffimæ Virginis, operibus & meritis Sanctorum unias.

13. Dum aliqua occurrit occafio peccandi, proteftare ex nunc, quòd malis mori, malis in ipfum infernum defcendere, quàm Deum tuum, fummum & infinitum bonum vel minimo peccato deliberato offendere.

14. Sæpiùs per diem excita in te defiderium corde ardenti videndi Deum in cœlo, illum cum Sanctis amandi & laudandi.

15. Dum in mentem occurrunt tibi

peccata tua ante commiſſa, ex nunc illa deteſtare tanquam rem ſummè deteſtabilem, exoſam, execrandam; atque corde contrito dolens ejula, quia peccatis tuis amorem tuum Ieſum tam graviter toties offendiſti.

16. Deindè omnibus modis, quibus potes, te vilifica, te nihil reputādo eſſe; ſed credas omnes homines eſſe bonos, & meliores te, magisque placere Deo.

17. Ante omnia verò, ſemper primo mane per actum intentionis, omnes cogitationes, verba, & actiones illius diei etiam indifferentes, ad Dei gloriam dirige: quia non in magnis ſolùm actionibus amoris divini magnitudo reperitur; ſed etiam in parvis, humilibus, & ſecretis exiſtit. Amor inaurat & amplificat omnia. Et Ieſus laudibus extollit viduam illam, quæ duo æris minuta contulit, & ſilentio præterit Salomonem, qui plusquàm bis mille milliones auri ad templi ſtructuram contribuerat. Totum tempus hujus vitæ nobis conceſſum eſt ad merendum præmium æternum: ne igitur ſine merito vel inſtans tibi elabatur, ipſa cibi potusque ſumptio, & omne aliud opus coram Deo meritorium erit, ſi S. Paulum monentem audieris 1. Cor. 10. *Sive mandu-*

ca-

catis, sive bibitis, sive aliud quid facitis, omnia in gloriam Dei facite. Curandum ergo tibi, ne unquam opera tua regat casus, sed ratio. Sunt enim aliqua opera, quæ de se non sunt meritoria, neque demeritoria, si tamen altiori intentione eleventur, evadunt meritoria.

Praxis rectæ intentionis.

RECTA intentio illa dicitur, quæ operis sui finem constituit Deum, & ad ejus honorem, & gloriam revocat quicquid fit, dicitur, cogitatur. Sicut respiratio vitæ naturali, sic recta intentio vitæ spirituali necessaria est. Ea est anima & forma actionum; nam qualis intentio, talis est actio. Ne igitur opera tua impura & vacua in conspectu Dei inveniantur, puritati intentionis omni conatu insiste, nec quidpiam vel minimum aggredere, quin priùs actu ad Deum referas, tanquam ad primum principium, & ultimum finem tuum.

Signa rectæ intentionis hæc sunt. Non turbulenter rem aggredi, non anxium esse, non distrahi, non perturbari, ob rei eventum minus prosperum non affligi, nec aliorum judicia anxiè quærere, omni vana cogitatione post factum carere, opiniones hominum contemne-

re, æquè diligenter omnia facere, nec laudibus extolli, nec vituperiis dejici; resignatum ad omnia esse, nihilque optare, nihil timere.

Sed quia difficile est ob multiplicem humanæ naturæ fragilitatem perfectissimæ intentionis actum elicere, quin multis imperfectionibus permistus sit, remedium efficacissimum, & Deo gratissimum erit, sua quælibet opera, verba, & cogitationes, operibus, verbis, & cogitationibus Domini nostri Iesu Christi unire, ut in sanguine ac meritis ejus purificentur, & perficiantur. Sic autem unita, & purificata offeres Deo Patri in odorem suavitatis.

Considera deindè monitum illud Christi: *Quoniam oportet semper orare, & nunquam deficere*: hoc enim non aliter servare potes, quàm mediante recta intentione. Semper orat, qui semper benè agit: benè autem semper agit, qui per rectam intentionem omnia opera sua ad Deum refert. Res ista facillima est, & in tua potestate posita: quid enim facilius, quàm mente ad Deum elevata dicere: Hoc propter te, Domine, ad gloriam tuam? Parva res est, sed ingens meritorum cumulus ab ea pendet; & si eam omiseris, quamvis multa agas, nihil

hil

hil egisti. Sine mercede est labor, qui caret recta intentione.

Actus Matutini.

In Jesum & Mariam primos oculos, somno evoluto, Viator aperiat, ac si præsentes, & suo lecto adstantes conspiceret: proinde prima quasi sit respiratio. Jesus Maria. Deinde paulò sibi factus præsentior dicat.

O Iesu & Maria, mei dulcissimi amores, dono vobis cor & animam meam: totus sim vester, nullus meus in æternum. O Iesu candor lucis æternæ, Deus Deus meus ad te de luce vigilo. Anima mea desideravit te in nocte. Paratum cor meum Deus, paratum cor meum. O Domine quia ego, servus tuus, ego servus tuus, & mancipium ancillæ tuæ Mariæ.

E lectulo surgens, seque muniens signo S. Crucis dicat:

In nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti.

Benedicta sit Sancta Trinitas, atque indivisa unitas, Pater, & Filius, & Spiritus sanctus, confitebimur ei, quia fecit nobiscum misericordiam suam.

 Be-

Benedictus sit Deus Pater, qui me creavit & conservat, unigenitusque Dei Filius, qui me redemit, Sanctus quoque Spiritus, qui vocavit me.

Adoro, laudo, & saluto te dulcissimum, & vernans cor Iesu Christi, & ex totis viribus cordis mei ago tibi gratias, quòd me hac nocte custodieris, Deoque Patri pro me laudes, & gratiarum actiones persolveris.

Immortales etiam vobis gratias ago SS. Virgo Maria, SS. Angeli, & Patroni mei pro speciali tutela mihi, & omnibus in toto mundo hominibus hac nocte exhibita: benedicant & collaudent vos omnes omnium anhelitus & respiria; psallat cor nostrum vobis gratiarum canticum, ut semper, præsertim in agone nostro, à vobis adjuvari mereamur.

Deinde petat benedictionem.

BENEDIC mihi hodie & quotidie sancta & individua Trinitas. Benedic mihi ineffabilis potentia Patris. Benedicite mihi manus, & cor dulcissimum cum Filio Virginis Matris. Benedicat me virtus Spiritus sancti.

Anima Virginis Mariæ lucidissima illumina me. Corpus Virginis immaculatissimum custodi me. Lac Virginis Ma-

Mariæ nitidiſſimum paſce me. Fletus Virginis Mariæ in paſſione Chriſti effuſus confirma me. O dulciſſima Parens, fons divinæ pietatis & gratiæ, intercede pro me. O Virgo Mater miſericordiæ impetra mihi, ut à Filio tuo præviſam hodie implere poſſim menſuram meritorum meorum; ut caſto, ac humili corde & corpore, Filio tuo, & tibi in omnibus actionibus meis ſervire & placere valeam.

Sancte Michaël Archangele, tuere nos in prælio, ne pereamus in tremendo judicio. S. Gabriël, S. Raphaël, omnes ſancti Angeli & Archangeli Dei, ſuccurrite mihi peccatori.

Rogo vos cuncta Virtutes cœlorum, ut nullus inimicus mihi nocere poſſit, nec in via, nec in domo, nec dormiendo, nec vigilando, nec aliquid aliud faciendo.

O Crux Chriſti adjuva me: ò Crux Chriſti ſalva me: ò Crux Chriſti libera me: ò pretioſe ſanguis Chriſti ne permittas damnari & perire me: ò purpurea vulnera Chriſti abſcondite me.

O Sancti Sanctæque Dei, omnes Sancti Innocentes, SS. Patriarchæ & Prophetæ, SS. Apoſtoli, Martyres, Confeſſores, Virgines, Sancti ad quorum Ec-

clesiam vivo, Sancti Angeli custodes status & officii mei, Sancti veteris testamenti orate pro me indignissimo peccatore.

Per merita sanctorum Patronorum meorum, per Crucem & pretiosum sanguinem Salvatoris mei Iesu Christi, per merita totius triumphantis & militantis Ecclesiæ; Sancte Deus, Sancte fortis, Sancte & immortalis miserere mei. A subitanea & improvisa morte, libera me Domine: à peccandi occasione: à carnalibus desideriis: à damnatione perpetua: à corde obstinato & in peccatis obdurato: à spiritu superbiæ: ab omni prava intentione: ab appetitu terrenæ consolationis: ab appetitu voluptatum temporalium: ab omni inani gloria: ab amaritudine, ira, & indignatione: à deliberato etiam veniali peccato, libera me Domine.

Postulatio gratiarum.

INCLINA aurem tuam ad preces meas, Domine Deus refugium meum, & custodi me. Notam fac mihi viam, in qua ambulem, & doce me facere voluntatem tuam. Da cordi meo te desiderare, desiderando quærere, quærendo invenire, inveniendo perfectè ama-

amare. Expelle à me ſpiritum elationis, & extingue deſideria carnis. Pone cuſtodiam ori meo, ut non delinquam in lingua mea. Da patientiam in adverſis, continentiam in proſperis, terrena deſpicere, & amare cœleſtia. Auge in me fidem, ſpem, charitatem, & da theſaurum humilitatis tuæ. Deduc me in ſemitam mandatorum tuorum, & quod a me requiris ut faciam, tribue ut ſciam. Tu ſcis, Domine, quid à te petere debeam; id tu mihi largire, quia omnia potes: in te enim confido, & ſcio, quia non confundar.

Oratio.

AD te, à quo ſum, & per quem vivo, ſentio, & intelligo: ad te ſummum bonum meum, qui es principium, & finis ultimus: ad te levo manus meas, & cor meum, ſancta Trinitas, unus Deus. Utinam te amore infinito digniſſimum perfectè amare valeam hodie, & omnibus diebus vitæ meæ. Dirige omnia verba, cogitationes, & opera ad majorem tui gloriam, & ſalutem animæ meæ. Da quod jubes, & jube quod vis. Credo, Domine, quicquid per Eccleſiam tuam Catholicam credendum propoſuiſti. Omnem ſpem meam in tua boni-

nitate, & meritis Domini mei Jesu Christi repono. Commendo tibi omnes domesticos & familiares, consanguineos & affines, benefactores & adversarios meos: concede omnibus & singulis quod scis eis expedire ad salutem mentis, & corporis. Da afflictis consolationem, infirmis sanitatem, peccatoribus veniam, justis perseverantiam, vivis pacem, & requiem defunctis. Amen.

Actus diversarum virtutum.

O Mi Deus, gratulor tibi & gaudeo cum tota Ecclesia de tua divinitate, & gloria; de omnibus excellentiis, & perfectionibus tuis.

Adoro ex profunda abysso mei nihili infinitam Majestatem, Sanctitatem, Bonitatem, Potentiam, & Sapientiam. Adoro te Trinum & unum.

Adoro te, benedicte Iesu, in Deo Patre & Spiritu Sancto, verum Deum & Hominem: in immaculata Virgine matre tua: in omnibus Angelis & Electis, in cœlo & in terra: in speciebus venerabilis Sacramenti per totum orbem, & in justis omnibus.

Adoro te captum, flagellatum, desolatum, crucifixum, atque isto meo actu omnes alias adorationes, alios cultus, qui-

quibus hactenus affectus es, & quibus affici te conveniebat, uno fasciculo comprehensos tibi offero & dedico.

Desidero, Domine, ut ab omnibus creaturis rationalibus adoreris, lauderis, & glorificeris.

Doleo de omnibus peccatis meis; & totius mundi, quæ contra te Deum meum quomodocunque unquam facta sunt, fiunt, fientque, eo affectu, quo Christus doleri à me vult.

Pro omnibus, & singulis beneficiis tuis mihi, & omnibus aliis in vita, & post vitam præstandis, gratias ago quantas possum, & quantas debeo.

Omnia bona opera, omnium hominum, & Angelorum, quæ tibi Domine unquam placuerunt, vel adhuc placebũt, approbo, & tibi offero ad gustum tuum.

Actus resignationis cum divina voluntate quotidiè exercendi.

O Sanctissima Dei voluntas, semper adimplearis in me.

O justissima Dei decreta, adoro vos, & vestro beneplacito consecro, & resigno totaliter voluntatem meam, affectus meos, & omnia desideria mea.

Tuus sum ego, Deus meus, tua est voluntas mea, tuum est quicquid volo, & cupio.

Vive; & regna ſemper in me, & vires meas conforta, ut adimpleam quod te donante propoſuit.

Ante Miſſæ celebrationem.

PERVULGATUM apud Sanctos Patres axioma eſt, quòd talem ſe animæ exhibet Deus, qualem ſe illa præparat Deo. Ideo inſtante celebratione curare debet Sacerdos, ut in ſe ipſo ignem divini amoris ſuccendat, eliciatque actus diverſarum virtutum, conſiderans in hoc incruento ſacrificio cruentum illud, quod ſemel in Cruce peractum eſt, non verbis, ſed re ipſa repræſentari: una ſiquidem, & eadem eſt hoſtia, idem qui per Sacerdotis miniſterium offert, idem Chriſtus, qui immolatur. Sancti Patres mortis Chriſti memoriam hoc ſacrificium celebranti ſuper omnia neceſſariam eſſe affirmant, & hoc ipſum idem Salvator noſter præcepit, cùm inſtituto hoc Sacramento, ait: *Hoc facite in meam commemorationem*. Quæ verba Seraphicus Doctor ſolicitè expendens: *Id*, inquit, *quod pro me ipſo retineo, eſt verbum illius qui hoc Sacramentum inſtituit, quem non credo illud fruſtra protuliſſe. Dixit enim: Hæc quotieſcunque feceritis, in mei memoriam*

fa-

facietis. Ex quo quidem verbo arguo mihi ipsi, quòd quoties volo id agere, quod ipse instituit, & modo prædicto reliquit, timeo nequaquam sine remorsu conscientiæ, ac præjudicio animæ, ad illud posse accedere, nisi præmemorata ipsius instituentis charitate, & ejus passione, & morte, in cujus memoria perpetuò recolendam illud Sacramentum debere confici, & percipi ipse præclarè asseruit & injunxit.

Sacerdos itaque, cùm ad sacrum faciendum se præparat mente, & affectu sedulò revolvat omnia tormenta, quæ ille pro salute nostra perpessus est: hæc frequenter in ore, hæc semper in corde habeat, & hæc sit ejus sublimior philosophia, scire Christum, & hunc crucifixum. Cùm verò ad altare accessurus est, sic oret ex toto corde.

Oratio.

MEMORIA memor ero, clementissime Pater, & tabescet in me anima mea; omniumque dolorum, atque acerbissimæ mortis Filii tui Domini mei Iesu Christi cum lacrymis recordabor, quia ipse salus, & vita mea pependit in ligno, offerens se tibi in holocaustum pro mea, & totius mundi salute. Recordare itaque humilitatis ejus, patientiæ,

tiæ, charitatis, mansuetudinis, & obedientiæ. Respice in faciem Christi tui, vide sanguinem pretiosissimum pro nostra salute misericorditer effusum, quem tibi offero omni quo possum devotionis affectu, suppliciter orans, ut avertas faciem tuam à peccatis meis, & ne despicias mihi creditæ dispensationis officium, licèt in me boni operis testimonium non agnoscas.

Et quia, dulcissime Iesu, particeps ego sum omnium timentium te, offero tibi omnium Electorum tuorum virtutes & merita, ac pios affectus erga te in venerabili Sacramento existentem, in supplemẽtum Insufficientiæ meæ. Suscipe, Domine, hoc desiderium meum, meritisque placatus Electorum tuorum, à mensa tua ne repellas me, quatenus hoc cibo satiatus, hoc potu recreatus vitam habeam, & abundantiùs habeam hîc, & in æternum.

Veni Sancte Spiritus, Amor Patris & Filii, è patria felicitatis, & cordis mei penetralibus tam potenter illabere, ut vitia omnia & defectus tuo igne consumas, & omnia peccata mea remittas. Emitte in animam meam lucis tuæ radium, quo illuminante intellectum, quæ tibi sunt placita videam; quo affectum

ctum inflammante, ad ea prosequenda tota virtute incumbam.

Mater misericordiæ Virgo Maria; memento illius charitatis, quâ Verbum Dei ex te carnem sumpsit, ut tu fieres mater nostra. Aperi manum tuam, & imple me benedictionibus, quibus te Deus benedixit in æternum, ut te interveniente tremenda mysteria acceptabiliter perficere, & Sancta Sanctorum dignè merear degustare. Amen.

Actus diversarum virtutum.

Fidei.

QUIS mihi det, suavissime Iesu, ut sub candido specierum Sacramentalium velamine vultum tuum intueri possim, in quem desiderant Angeli prospicere? Credo firmissimâ fide, te in augustissimo Sacramento corporis & sanguinis tui verè præsentem esse Deum meum, & Dominum meum. Hoc est compendium omnium mirabilium tuorum.

Spei.

IN te solo spem meam colloco, dulcissime Iesu, quia tu salus & virtus mea, tu refugium, & firmamentum meum,

meum, tu fons omnium bonorum. Quomodo enim auderem hoc tremendum sacrificium Deo Patri offerre, teque in eo suscipere, nisi fiduciam tu mihi præberes, qui me tuo sanguine redemisti? De tua igitur benignitate confisus accedo ad te. Miserere mei, & salva me, qui nunquam deseris sperantes in te.

Charitatis.

GRANDE quidem fuit, & admirabile opus amoris tui, quòd naturam nostram assumere dignatus sis; sed longè præstantius & mirabilius est, quòd transiturus de hoc mundo ad Patrem corpus tuum in cibum, & sanguinem in potum reliqueris: in illo siquidem nostram suscepisti humanitatem, in hoc tuam largiris Divinitatem. Amo itaque te unicum solatium meum, unica spes languentis animæ, unica mea felicitas, & summum bonum meum. Ignem venisti mittere in terram, accende illum, ut semper crescat. Te enim amabo, si amandi vires præbueris, & eò amplius amabo, quò uberiorem amandi gratiam infuderis: nunquam tamen te amabo ut dignus es.

Desiderii.

QVEMADMODUM desiderat cervus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te, Deus meus: desiderat, inquam, anima mea accedere ad te, teque offerre Deo Patri, ac de fontibus salvationis tuæ vinum lætificans in gaudio haurire. Sitio enim, Domine, lassatus in via iniquitatis, sitio te Deum meum venam aquarum viventium, sitio sanguinem tuum, quem mihi in potum mirabiliter tribuisti. Esto igitur tu solus gaudium meum, refectio mea, & thesaurus meus, in quo mens mea semper quiescat.

Humilitatis.

IMMENSE & incomprehensibilis Deus, quis es tu, & quis sum ego, ut digneris venire ad me, mecum epulari, & mansionem apud me facere? Quanta est dignatio tua, quanta miseria, & ingratitudo mea! Verumtamen ego loquar ad te, cùm sum pulvis, & cinis. Respice servum tuum, & suscipe me, quem tam amanter invitas ad te. Cognovi, quia sine te nihil sum, nihil possum: projice ergo post tergum tuum omnia peccata mea, & amplectere me

ad

ad te revertentem, juxtà verbum Prophetæ tui dicentis: *Sacrificium Deo spiritus contribulatus: cor contritum & humiliatum Deus non despicies.*

Gratiarum actio post Missam.

GRATIAS tibi ago, benignissime Deus, quòd me vilissimum peccatorem admittere dignatus sis ad vivificum tuæ mensæ convivium. Memento verbi tui, in quo mihi spem dedisti; tu enim dixisti: Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in eo. O dulcissimum verbum? tu in me, & ego in te. Ne patiaris ergo me sine fructu à te recedere, sed operare mecum mirabilia tua, sicut cum Sanctis tuis operatus es; & fac me ambulare in fortitudine cibi istius omnibus diebus vitæ meæ. Amen.

Anima Christi sanctifica me: Corpus Christi salva me: Sanguis Christi inebria me: Aqua lateris Christi lava me: Passio Christi conforta me: O bone Jesu exaudi me: Intra tua vulnera absconde me: Ne permittas me separari à te: Ab hoste maligno defende me: In hora mortis meæ voca me, & jube me venire ad te, ut cum Sanctis tuis laudem te in secula seculorum. Amen.

Modus

Modus visitandi quotidiè augustissimum Sacramentum.

NULLUM efficacius instrumentum ad perfectionem, & unionem cum Deo, quàm crebra per diem Salvatoris nostri Jesu Christi in augustissimo Eucharistiæ Sacramento latentis visitatio. Praxis autem hujus nobilissimi exercitii his ferè monitis continetur.

Considera, & admirare incomprehẽsibilem Dei amorem erga te; non enim satis illi fuit sub speciebus Sacramentalibus suum tibi corpus & sanguinem, ipsamque divinitatem tam mirabili dignatione largiri; sed etiam usque ad cõsummationem seculi in Ecclesiis asservari voluit, ut in omni necessitate certissimum subsidium, in omni tribulatione tutissimum perfugium, in omni rerum eventu præsentissimum consilium in promptu haberes, ejusque præsentiã, quantùm Viatori licet, perfruereris. Cùm novis igitur divinæ gratiæ auxiliis semper indigeas ad evitanda peccata, superandas tentationes, & virtutes exercendas, quid optatius tibi contingere potuit, quàm apertum accessum ad eum jugiter habere, qui potest te adjuvare, erudire, & consolari?

Ac-

Accede igitur ad eum, & vide,& gusta quàm suavis est, & delectabitur in crassitudine anima tua, dabitque tibi petitiones cordis tui. Ingredere in locum tabernaculi admirabilis confusione plenus, Christi præsentiam viva fide apprehende, ipsumque adora in spiritu humilitatis, & in animo contrito. Excita desiderium Deo ferventiùs serviendi, propone emendationem, & gratiam pete ad tui innovationem necessariam,atq;ita te compone,ut illi placeas.

In recessu à Christo Domino benedictionem petes, atque ei te ipsum, & omnes, pro quibus orare debes, obnixè commendabis.

Actus varii pro opportunitate temporis, & occasionis eliciendi.

Ante recitationem Officii divini.

ERUBESCO, Domine,cogitans quis tu, & quis sim ego: nempe audet vilis terræ vermiculus, & putris ranuncula è palude sua prorepere ad thronum gloriæ summi Dei. Egonè comparebo coram te, & loquar ad Dominum meũ, cùm sis pulvis, & cinis; imò quod gravius est, indignus, exosus, & ingratus peccator? Sed quia me, Domine, tam aman-

amanter invitas ad orationem, & colloquium tuum.

Placeat tibi, Deus meus, hoc ſacrificium laudis, & benignè digneris acceptare has preces, non ut à me procedentes, ſed à te inſpiratas, & ſanguine Domini noſtri aſperſas. Per illas ſupplico tibi Deo meo; ut mihi largiaris peccatorum remiſſionem, dones augumentum gratiæ, & amoris tui. Eſto propitius propinquis, amicis, & benefactoribus meis. Succurre illis, qui ſe meis precibus commendaverunt, converte miſeros peccatores ad te. Revoca Hæreticos, & Schiſmaticos: illumina Infideles omnes te ignorantes. Da animabus fidelium defunctorum lucem, & requiem ſempiternam.

Pia Exercitia.

De Paſſione Domini, & de laude Beatæ Virginis ad omnes Horas Canonicas, ab ipſo Domino Jeſu dictata S. Gertrudi.

Ad Matutinum.

DOMINE JESU Chriſte, laudo te per cor tuum dulciſſimum, in innocentia integerrimæ virginitatis beatiſ-

tissimæ Matris tuæ, quâ ipsa te Virgo concepit, Virgo peperit, & post partem Virgo inviolata permansit: Et imitata est tuam innocentiam, quâ tu horâ matutinâ pro redemptione generis humani captus, ligatus, alapis, & fustibus cæsus, diversisque contumeliis, & opprobriis miserabiliter, & immisericorditer fuisti affectus.

Laudo & saluto te, Mater beatitudinum, dignissimum Spiritus sancti Sacrarium, per dulcissimum cor Jesu Christi Dei Patris, tuique amantissimi Filii, orans, ut in omnibus indigentiis, & in hora mortis nobis succurras. Amen.

Ad Primam.

DOMINE JESU Christe, laudo te per cor tuum dulcissimum in humilitate illà placidissima, quâ intemerata Virgo magis magisque habilitabatur ad te suscipiendum: Et imitata est tuam humilitatem, quâ tu Judex vivorum, & mortuorum, horâ primâ coram gentili homine judicandus adstare humiliter fuisti dignatus pro Redemptione generis humani.

Laudo & saluto te &c.

Ad Tertiam.

DOMINE JESU Christe, laudo te in desiderio illo ferventissimo, quo B. Virgo te Filium Dei de sinu Patris summi traxit in uterum suum virginalem: Et imitata est te in illo desiderio ferventissimo, quo salutem humanam desideravisti, cùm duris flagellis cæsus, spinis coronatus, & horâ tertiâ Crucem ignominiosissimam tuis fessis, cruentatisque humeris cum summa mansuetudine, & patientia dignatus fuisti bajulare.

Laudo & saluto te &c.

Ad Sextam.

DOMINE JESU Christe, laudo te in spe illa securissima, quâ cœlica Virgo per bonam voluntatem, & sanctam intentionem semper ad laudem tuam aspirabat: Et imitata est te, qui in alta Crucis arbore suspensus, inter ipsas amarissimas mortis acerbitates, totis viribus anhelabas ad humani generis redemptionem, unde & clamabas: Sitio. In tantùm, scilicet, salutem animæ humanæ; quòd si necesse fuisset, adhuc duriora, & amariora supplicia pertulisses, teque ad universa pro redimendo homine

mine gratis paratum obtulisses.
Laudo & saluto te &c.

Ad Nonam.

DOMINE JESU Christe, laudo te in ardentissimo amore illo mutuo, scilicet, divini cordis, ac intemeratæ Virginis, quæ divinitatem excellentissimam tenerrimè conjunxit, & inseparabiliter counivit humanitati in utero virginali: Et imitata est te vitam viventium, horâ nonâ in Cruce præ amoris magnitudine morti amarissimæ succumbentem, ob humanam redemptionem.
Laudo & saluto te &c.

Ad Vesperas.

DOMINE JESU Christe, laudo te in fide illa constantissima, qua B. Virgo sola tempore mortis tuæ, recedentibus Apostolis, & desperantibus universis, in vera fide perstitit immobilis: Et imitata est te in fidelitate illa, quâ jam mortuus, de Cruce positus, subsecutus es hominem etiam usque ad limbum inferni: unde ipsum omnipotenti manu misericordiæ tuæ eripiens, transvexisti ad gaudia Paradisi.
Laudo & saluto te &c.

Ad Completorium.

DOMINE JESU Christe, laudo te in perseverantia illa laudabilissima, quâ Mater tua dulcissima in omnibus bonis, & virtutibus perseveravit usque in finem: Et imitata est te tantâ diligentiâ opus humanæ redemptionis peragentem, quòd etiam post obtentam amarissima morte veram hominis liberationem, necdum omisisti corpus tuum incorruptibile humano modo tradere sepulturæ; ut demonstrares, nihil omninò esse tam vile, quod pro salute hominis recusares.

Laudo & saluto te &c.

In ipsa recitatióne divini Officii.

CONSIDERET qui psallit, aut recitat, se officium Angelórum obire, quórum in cœlo perpetuum est exercitium Dei laudes celebrare. Sed ipsis exemplis meliùs demõstrari potest, Officium divinum esse Angelorum officiũ.

S. Maria Magdalena triginta annis ab hominum consuetudine sejunctâ, quotidiè septies ab Angelis elevabatur in altum, ad audiendas cœlestium Spirituum laudes, & cùm illis persolvendas.

Sanctus Bernardus, in matutinis cho-

ris vidit Angelos, qui Fratrum orationes scribebant: aliorum quidem auro, aliorũ argento, nimirum, qui devotè canebant: aliorum aquâ, videlicet tepidorum.

S. Guduvaldus Archiep. ambulans aliquando per mare, cùm preces in navi persoluturus inchoâsset more Ecclesiæ dicens: *Deus in adjutorium meum intende*. Angeli subjunxerunt: *Domine ad adjuvandum me festina*, & sic totum officium alternis vicibus cum Viro Dei persolverunt. *Surius 6. Jun.*

Unde Joannes Gersen loquens iis, qui in choro preces absolvunt, sic dicebat: *Chorus est Dei & SS. Angelorum locus sacratus, sicut Angeli in cœlo, sic ministri ordinati sunt in choro*. Sic ergo sta in choro, & canta inter Fratres, quasi in medio Angelorum stares ante Christum in dextera Patris residentem, vel ante beatissimam Virginem, Filium suum infantem in gremio gestantem.

Contra verò quantùm Deo displiceat negligentia in divino officio, & præceps quædam celeritas, absque ulla ferè significatione reverentiæ, patet è vita S. Ludgardis, ubi divinitùs innotuit, pestem fuisse pœnam culpæ istius. Unde quamprimùm horæ canonicæ cum reverentia sunt recitatæ, pestis cessavit. *Surius 26. Jun.*

Re-

Recentius est id, quod memoriæ prodidit Nebridius Canonic. Regul. S. Augustini, qui ait, Gratiano Capuccino pio Novitio in templo nocte intempesta Deum oranti, cœlites in cultu splendidissimo conspectos dixisse: Dicas Guardiano, ut curet in choro horas canonicas lentiùs recitari, quia nihil in Ecclesia, post usum Sacramentorum, Deo gratiùs est, recitatione horarum canonicarum.

Jacobus Cardin. Vitriacensis ait, Sancto cuipiam visum dæmonem in humeris onustum sacco pleno syllabarum, in horis canonicis celeritati præcipiti omissarum.

Iustinum in extasim raptum Anno 1547. narrat è Boverio Nebridius, pervenisse in Ecclesiam, cùm Religiosi matutinum Officium peragerent. Sperabat se auditurum concentum Angelorum; sed ecce nihil aliud percipere potuit, quàm horrendos latratus canum, grunitus porcorum, mugitus bovum, & verba blasphemiæ. Mirabatur: & vox ad eum: illorum Religiosorum preces, qui eas negligenter persolvunt, qui regulam negligunt, aliosque rectè viventes impediunt, nihil aliud esse, quàm voces belluarum.

Oratio, quam Christus Dominus B. Gertrudem docuit, post Horas recitanda. Blos. Mon. cap. 3.

O Bone Iesu, propitius esto mihi peccatori. Ego tepidum, distractum, & imperfectum servitium meum commendo mellifluo cordi tuo emendandum, & perficiendum, tibique ipsum offero, in unione illius attentissimæ orationis, quâ tu Patrem orâsti, & laudâsti in terris. Responde, quæso, satisfac, & supple pro me plenissimè.

O piissima Mater, supple hoc imperfectum obsequium meum apud dilectum Filium tuum; monstra te esse Matrem.

O piissime Iesu, suscipe hoc idem de manu SS. Matris tuæ, unitumque tuis, ac ejusdem, omniumque Sanctorum meritis, offer æterno Patri.

S. Gertrudis ora pro me. Offer preces meas cordi Iesu, à quo has didicisti.

Affectus post Horas Canonicas, vel alias privatas Orationes eliciendi.

O Pater misericordiarum, scio & verè cognosco, quòd me peccatorem miserum magis deceret coram te jacere prostratum, & cum fletu, gemitu, ac rugitu, peccatorum meorum veniam po-

postulare, quàm te ore polluto laudare.

Ignosce Domine, ignosce pie Salvator, ignosce & miserere. Noli me tanquam temerarium reprobare, quòd audeam servus valde malus te omnipotentem Deum terribilem, ac nimis tremendum, sine cordis contritione, & lacrymarum fonte, sine reverentia & tremore laudare.

Utique, Domine, Angeli te Dominum suum adorantes, & laudantes tremunt mira exultatione repleti: ego peccator dum tibi assisto, laudes dico, peccatorum veniam postulo, cur non corde paveo, vultu palleo, labiis tremo, toto corpore inhorresco, sicque obortis lacrymis coram te indesinenter lugeo? Volo, sed non valeo. O amor, vim patior! tu responde pro me, quia nescio quod dicam Deo vitæ meæ.

Et quia, mi Domine, non est speciosa laus in ore peccatoris, laudet te, Domine Deus, tua æterna Deitas, immensa Majestas, infinita Bonitas. Laudet te tua altissima Sapientia, tua latissima Misericordia, tua profundissima Iustitia.

Tibi, Domine Deus meus jubilet, & benedicat Humanitas I.C. sanctissima ejus vita, divinissimæ ejus virtutes, pretiosus ipsius sanguis, & lacrymæ, diris-

fima ejus vulnera, & livores, cor illius apertum.

Iubilet tibi pro me Mater gloriosissima Filii tui, tabernaculum admirabile gloriæ tuæ.

Tibi, Domine Deus meus, cantet & jubilet SS. Mater Ecclesia, te honorent, omnia ejus vota & desideria, quibus ad te gemit in hac lacrymarum valle.

Iubilent tibi pro me omnes sancti Angeli, omnes Sancti & Sanctæ, omnis Electorum tuorum exercitus.

Iubilent tibi pro me, & laudent te omnes creaturæ, & quæcunque cœli, terræ, & abyssi ambitu continentur.

Benedictũ sit in omni loco totius universi nomẽ tuum, Domine, quod est sanctũ & laudabile, & gloriosum in secula.

Iubilent etiam tibi, & gratias agant cor meum, & anima mea, intellectus, memoria, & voluntas mea.

O Domine amoris! quamdiu halitus erit in ore meo, benedicam te Dominum meum in omni tempore, semper laus tua in ore meo. Lingua etiam deficiente, omnis respiratio mea sit laudis significatio. Corpore verò extincto & in pulverem redacto, laudes tibi infinitas dicant minutissima quęque pulveris grana usque ad extremum judicii diem.

Actus

Actus ante Meditationem.

O Deus omnipotens, adorande, colende, tremende, ante cujus conspectum omnis Beatorum exercitus cum summa reverentia, & tremore procidit, teque jugiter adorat, reveretur, te contemplatur: quomodo & ego vermis immundus, canis mortuus, cadaver putridum, ego ingratissimus, & infidelissimus peccator, non tantùm coram te assistere, & nomen tuum laudare, sed ad tuæ divinitatis contemplationem, fruitionem, & unionem aspirare audebo?

O Domine, quia tanta tua est dignatio, ut velis, & gratum habeas à me adorari, & mecum colloqui; ideò ingredere in solitudinis meæ requiem, & concede, ut hîc secus pedes tuos cum sancta amante tua Magdalena, discam modum ac rationem, quâ uni necessario solicitè vacem, atque unicè intendam.

Excita me, Domine, ab omni negligentia, & sensuum evagatione. Da, ut in meditatione mea exardescat ignis. O si ut ferrum igni, ita & ego uniar tibi amori meo!

At quomodo servus tam inutilis inveniet gratiam in conspectu tuo? Respice, ò Pater, in faciem Christi tui, in quo

tibi benè complacuisti: in cujus nomine supplex rogo, ut cleméter exaudias me.

Ut feliciùs tibi succedat Meditatio.

IMPRIMIS imaginare quasi cœlum apertum, & puta te videre Deum Patrem ibi Angelis circumdatum, atque considerantem, quidnam agere velis. Roga eum, ut auream sagittam adversum te dirigat, quâ cor tuum sancto amore suo vulneret.

2. Puta te videre Deum Filium cum vulnerum suorum cicatricibus mirificè radiantibus, deprecare eum, ut tuo pectori immittat guttam sanguinis sui, quâ cor tuum veluti vivo igne succensum, in amore divino incalescat.

3. Imaginare te contemplari Spiritum sanctum sole longè splendidiorem; roga eum, ut ad te candidam gratiæ suæ columbam demittat, & inflammet cor tuum.

4. Finge te à latere obtueri Virginem beatam stellis coronatam; ei cor tuum præsenta, ut ipsa Filio suo offerat.

5. Imaginare denique te cernere innumeras beatorum Spirituum phalanges, qui ei mysterio, quod contemplaturus es, assistent. Tu verò postea perge ad pedes Iesu, assumpta similitudine

vel servi ingrati, vel proditoris, vel exilio damnati, &c.

Post Meditationem.

TE Deum laudamus, vel Collectæ consuetæ cum versibus recitentur.

In ingressu Ecclesiæ.

ERGO nè credibile est, quòd verè Deus habitet super terram? si cœlum, & cœli cœlorum te capere non possunt, quantò minùs hæc domus?

Domine in multitudine misericordiæ tuæ introibo in domum tuam, adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Omnes Sancti, & Sanctæ Dei, quorum reliquiæ & imagines hîc sunt, saluto & veneror vos, intercedite obsecro pro me.

Salvete omnes Christi fideles animæ: det vobis requiem ille, qui est vera requies, Iesus Christus Filius Dei vivi: ille benedicat vos, & à pœnis liberet, faciatque resurgere in die judicii, Angelisque suis sociari.

Visitando SS. Sacramentum.

CORAM te, ò sanctissimum Sacramentum, cum summa reverentia

procido, & cum omnibus Angelis, & Archangelis, cum Thronis, & Dominationibus, cumque omni militia cœlestis exercitus, hymnum gloriæ tuæ concino, dicens: Centies millies laudetur sanctissimum altaris Sacramentũ

Credo, mi Iesu, firmissimè, quo sub his speciebus tu Dominus meus, & Deus meus contінearis. Innovo & offero tibi omnes affectus, & actus adorationis, salutationis, & recognitioni hîc & ubique elicitos, & impensos. E non tantùm hîc, sed in omnibus Ecclesiis per totum mundum existentibus.

Gratîas tibi, Domine, pro thesauri omnibus beneficiorum, quos hîc ali quando effudisti, & effundes. Dole de omnibus peccatis, & irreverentiis quibus aliquando in hoc loco offensu es, & offenderis.

Vos verò sancti Angeli, SS. Patroni ad quorum Ecclesiam vivo, & in qua se peliar, adorate, & magnificate pro me istum Dominum meum hîc præsentem omni modo, omni tempore, in æternũ

Praxis offerendi Sacrificium Missæ cum Sacerdote celebrante.

SUscipe, clementissime Pater, ho SS. Missæ Sacrificium à Sacerdot cele

celebrandum, in unione illius SS. Sacrificii, quod Christus in ultima cœna, ac demum in ara crucis tibi obtulit. Et imprimis.

In gratulationem de infinitis thesauris gloriæ, quos habes in te, & à te.

In adorationem & amorem, quo in æternum cupio amare te propter te.

In gratiarum actionem pro beneficiis omnibus, quæ habeo, & quæ habent omnes creaturæ à te.

In satisfactionem omnium peccatorum, quibus unquam offensus es.

In impetrationem gratiæ illius, quam mihi nunc, & in ultimo puncto vitæ meæ maximè necessariam scis esse, ut veniam ad te.

In impetrationem gratiæ tuæ omnibus in horrendo mortalis peccatis statu existentibus, omnibus in agone luctantibus, peregrinantibus, viduis, orphanis, benefactoribus.

In auxilium animarum purgatorii, præcipuè N. ut levamen pœnarum consequantur.

Praxis Communionis spiritualis.

ITA est, Domine Iesu, indignissimus sum; quia omnibus peccatoribus, & ipsis damnatis deterior sum, indignus

omni bono, & dignus omni malo. Sto tamen pauper & inops ad mensam magni Regis, & amantissimi Patris mei, tuam Christe Iesu, & credo tibi, ò æterna veritas, quod verè è summo cœlorum ad verbum Sacerdotis, ut me visites, venire dignatus es: verumtamen conscius infirmitatis meæ, & peccatorum meorum, de quibus propter te vehementer doleo, non audeo sacramentaliter suscipere te; sed dico ex amore tui cum Centurione: Domine non sum dignus ut intres sub tectum meum; sed per os Sacerdotis veni, amantissime Iesu, in animam meam. Munda, quæso, illam à malis omnibus & imperfectionibus, orna bonis & virtutibus.

Actus petitionis pro statu Ecclesiæ.

O PATER misericordiarum, respice in faciem Christi tui, qui clamore valido, & lacrymis interpellat pro Sponsa sua Ecclesia, matre nostra.

Ecce, mi Pater, profusus ille corporis sudor, horrendæ capitis spinæ, calidi fontes oculorum, clavi manuum & pedum, livores & vulnera, & vox sanguinis fratris nostri Iesu Christi clamat ad te de cruce.

Audi, ò Pater: ad hujus suspiria, & gemi-

gemitus moti sunt cœli, scissi sunt lapides, & tenerrima misericordiæ tuæ viscera non flectentur?

Protege & defende, Pater clementissime, populum tuum contra hostium ferociam. Ne tradas bestiis animas confitentes tibi, & animas pauperum tuorum ne projicias in finem.

Custodi omnes, Domine, & conserva, qui te sincero corde, & ore confitentur, ne à falsis Prophetis, qui veniunt in vestimentis ovium, intus autem sunt lupi rapaces seducantur: coërce potentiam illorum, machinationes detege, & consilia adversus Ecclesiam tuam dissolve.

Da fidelibus tuis, misericors Domine, ut in pace, & tranquillitate, ac unione incessanter amemus & laudemus te, ut doctrinam tuam agnoscamus, teque ad mortem usque constanter sequamur.

Deprecatio pro felici successu sacræ Religionis.

DOMINE Deus Rex omnipotens, in ditione tua cuncta sunt posita, & non est qui possit resistere tuæ voluntati, si decreveris salvare, & conservare nos indignos servulos mille tibi votis, ac desideriis mancipatos. Tu fecisti cœlum & terram, & quicquid cœli ambitu con-

continetur. Dominus omnium tu es, nec est qui resistat Majestati tuæ. Et nunc Domine Rex, Deus Patrum nostrorum miserere congregationis tuæ, quam possedisti ab initio.

Ne despicias, Domine, partem tuam, & hæreditatem tuam, quam tuo sanguine adquisivisti. Exaudi deprecationem meam: intende oculos pietatis tuæ in omnes Religionis nostræ Præsules, & Pastores, & fac eos super commissum sibi gregem fideliter excubare.

Converte oculos tuos misericordes in omnes Religiosos servos tuos, & fratres nostros, quos de hoc sæculo nequam eripuisti, ad te benignè traxisti, ut hæreditatem capiant salutis. Da illis in virtute & vocatione profectum, & in cunctis fervorem accende. Da, ut viventes per totum mundum laudemus nomen tuum, Domine, & ne unquam claudas ora te canentium, Domine Deus noster.

Postulatio gratiarum.

SIQUIDEM, bone Iesu, sine gratia tua nihil boni fieri potest, quocirca peto à te dona, & auxilia ad meam, & proximorum salutem procurandam necessaria. Peto auxilium gratiæ habitua-

lis

lis ſanctificantis. Peto continuas gratias efficaces, excitantes, & cooperantes. Peto intenſiores habitus virtutum, fidei, ſpei, charitatis, juſtitiæ, prudentiæ, temperantiæ, & fortitudinis.

Largire dona, & fructûs Spiritus ſancti: largire opera miſericordiæ ſpiritualis, & corporalis. Largire etiam gratias gratuitas ad ſalutem proximorum, & amplificandam gloriam tuam. Tribue gratiam orationis mentalis & vocalis, examinis utriuſque, frequentis recollectionis, ſilentii, intimæ tecum unionis, pietatis erga Virginem beatiſſimam, cultûs erga SS. Patronos.

Concede, ut perfectè obſerventur regulæ, & vota paupertatis, caſtitatis, obedientiæ. Auge in me amorem vocationis, & da mihi ſpiritum ſtatûs, & aptitudinem ad omnia ejus munia peragenda. Da virtutes ſolidas humilitatis, mortificationis heroicæ, & abnegationis in omnibus, ſitim inſatiabilem contemptûs, & injuriarum. Da, ut nunquam te peccato mortali, & veniali deliberato offendam. Da vitam plenam meritis, & tuo amorem ferventem. Da perſeverantiam in Religione, & felicem in optimo animæ meæ ſtatu mortem.

Peti-

Petitio brevior.

℣. *Confirma hoc Deus quod operatus es in nobis.*

℟. *A templo sancto tuo quod est in Jerusalẽ.*

Oratio.

DEus, qui nos à seculi vanitate conversos ad bravium supernæ vocationis accendis, pectoribus nostris purificandis illabere, & gratiam nobis, quâ in te perseveremus infunde; ut protectionis tuæ muniti præsidiis, quod te donante promisimus impleamus, & nostræ professionis executores effecti, ad ea, quæ perseverantibus in te promittere dignatus es, pertingamus. Per Christum Dominum nostrum.

Actus ad Virginem beatissimam, & Sanctos Patronos.

Formula dedicandi se beatissimæ Virgini.

SAncta Maria Mater Dei, & Virgo immaculata: Ego N. peccator vilissimus, undequaque purissimo conspectu tuo indignissimus, impulsus desiderio tibi serviendi, ac fretus pietate tua singulari, coram benedicto Filio tuo, & curia

curia cœlesti universa, dedico me tibi hodie in servum, & mancipium tuum, eligoque te in singularem meam Dominam, Matrem, & Advocatam, & firmiter propono, me nunquam te derelicturum, neque contra te aliquid unquam dicturum, sed semper tuum honorem defensurum.

Te itaque, Virgo sacrosancta, per sanguinem unigeniti Filii tui Iesu Christi oro, ut me inter alios tibi devotos in servum perpetuum admittere digneris, adsisque mihi in omnibus necessitatibus meis, & super omnia non me deseras in hora mortis meæ.

Christus proprio ore dictavit in Regula Salvat. cap. 5. has duas Orationes.

OMNIPOTENS sempiterne Deus, qui pro nobis de castissima Virgine nasci dignatus es, fac nos, quæsumus, tibi casto corpore servire, & humili mente placere.

ORAMUS te, piissima Virgo Maria, mundi Regina, & Angelorum, ut eis, quos purgatorius examinat ignis, impetres refrigerium, peccatoribus indulgentiam, justis in bono perseverantiam, nos quoque fragiles ab instantibus defende periculis. Per Christum Dominum nostrum.

Bea-

Beatissima V. M. hæc dixit S. Birgittæ lib. 1. ejus Revelat. cap. 8. Sic laudare debes me.

BENEDICTUS sis tu Deus creator omnium, qui in uterum Mariæ Virginis descendere dignatus es.

Benedictus sis tu Deus, qui cum Maria Virgine esse sine gravamine voluisti, & de ea immaculatam carnem sine peccato sumere dignatus es.

Benedictus sis tu Deus, qui ad Virginem cum gaudio animæ ejus venisti, & sine peccato de ea processisti.

Benedictus sis tu Deus, qui Mariam Virginem Matrem tuam post Ascensionem tuam crebris consolationibus lætificâsti, & per te ipsum eam consolando visitâsti.

Benedictus sis tu Deus, qui corpus, & animam Mariæ Virginis Matris tuæ in cœlum assumpsisti, & super omnes Angelos juxta Deitatem tuam honorificè collocasti: miserere mei propter preces ejus.

Devota ad B. V. commendatio.

MEMORARE piissima, & gloriosissima Virgo Maria, Mater misericordiarum & totius consolationis; à secu-

feculo non esse auditum, quenquam ad tua præsidia currentem, tua implorantem auxilia, aut tua petentem suffragia, à te, Virgo Maria, derelictum. Idcircò tali animatus fiducia, ad te Virgo Virginum, Regina cœlorum, & Domina Angelorum, ò Maria Mater Domini nostri I. C. confugio, ad te Stella maris curro; coram te miser gemens, & tremens assisto.

Noli, ò Domina mundi, clementissimas aures tuæ pietatis ob ingratitudinem meam, ad clamorem meum claudere. Noli, Mater omnium, ab omni benignitate me excludere: sed benignè fac mecum propter nomen sanctum tuum. Noli porta cœli ob scelera mea jugiter obserari: sed reporta me ad portam gratiæ, à qua ingratus exivi, per quam tu mundo vitam & salutem reportâsti.

Noli, Regina gloriæ, ob tuæ celsitudinis gloriam, mei peccatoris oblivisci, sed memor esto fragilitatis meæ, & adjuva me propter magnitudinem gloriæ tuæ. Noli solitam pietatis tuæ manum retrahere, sed tolle quòd metuo, largire quo careo, indulge quod offendo. Noli æterni Verbi Mater verba mea despicere, sed audi propitia, & exaudi me miserum ad te in hac lacrymarum valle cla-

clamantem, nunc & semper, & in hora mortis meæ: O clemens, ò pia, ò dulcis Virgo Maria.

Pro felici morte ad B. Virg.

O Dulcissima Iesu Mater Virgo Maria, Patrona mea, visceribus misericordiæ plena, succurre mihi misero peccatori, antequam mors subitanea, & improvisa superveniat, ne subitò & imparatus de hoc mundo transeam.

Ora pro me Maria Virgo benedicta, ob unigeniti Filii tui D.N. I. C. passionem ac mortem amarissimam, ut peccati detestatione, diaboli & operum ejus abrenuntiatione, vera contritione, pura & humili confessione, pœnitentiâ & satisfactione, digna Dei acceptione, & proximi dilectione, Filio tuo reconciliatus de hoc mundo transeam.

Et fac mecum misericordiam tuam, ò B.V.M. Mater Dei, in illa tremenda hora, quando spiritus vitales deficient, & mortua lingua non poterit invocare te; neque oculi mei lucem capere, auresque meæ nulli voci patescent. Memor esto, ò Maria, precum, quas nunc fundo ad aures tuæ pietatis, & subveni mihi in illa ultima hora necessitatis meæ, ut liber à ministris diaboli, collocer cum Chri-

Chriſti fidelibus Filii tui ſervis & amicis. Amen.

Ad Angelum Cuſtodem.

ANGELE Dei ſacratiſſime, mihi à Deo in cuſtodiam deputate, gratias tibi ago pro omnibus beneficiis, quæ mihi in corpore, & anima unquam exhibuiſti.

Laudo & glorifico te, quòd mihi miſerrimo tam fideliter æſtare, atque me contra omnes hoſtium inſultus tueri dignaris.

Benedicta ſit illa hora, quâ mihi in cuſtodiam datus, & in defenſorem, atque Patronum deputatus es.

Benedicta ſit tua in me charitas, omnisque tua ſolicitudo, quâ ſalutem meam promovere non ceſſas.

In recompenſationem omnium obſequiorum mihi à juventute exhibitorum, offero tibi nobiliſſimū cor Ieſu Chriſti: rogans mihi ignoſci, quòd toties ſanctis tuis inſpirationibus renitendo te contriſtaverim: firmiter nunc propono tibi obedire, Deoque meo fideliter ſervire.

Ad S. Joannem Evangeliſtam pro conſervanda caſtitate.

A*Ntiphona*. Iſte eſt Joannes, qui ſupra pectus Domini in cœna recubuit: bea-

beatus Apoſtolus, cui revelata ſunt ſecreta cœleſtia.

℣. Hic eſt diſcipulus.

℟. Quem diligebat Ieſus.

Oratio.

PEctoris illius delicias, & diviniſſimi cordis dulcedinem, ſupra quod feliciſſimè decubiſti S. Ioannes, ad nos quoque famulos tuos feliciter extende; ut, abjectis mundi illecebris, in puro Chriſti amore quieſcamus. Per &c.

Ad S. Joſephum.

ANtiphona. Salve Patriarcharum decus, & Eccleſiæ ſanctæ Dei Oeconomus, qui panem vitæ, & frumentum Electorum conſervâſti.

℣. Ora pro nobis caſtiſſime Ioſeph.

℟. Ut digni effieiamur promiſſionibus Chriſti.

Oratio.

VIrginum, Cuſtos, & Pater S. Ioſeph, cujus fideli cuſtodiæ ipſa innocentia Chriſtus Ieſus, & Virgo Virginum Maria in terris commiſſa fuit; te per hoc utrumque chariſsimum pignus tuum Ieſum & Mariam obſecro, & obteſtor, ut me ab omni immunditia præſer-

servatũ, mente incontaminata, puro corde, & casto corpore Iesu & Mariæ semper facias castissimè famulari. Per &c.

Votiva ad eundem Sanctum.

SANCTISSIME Ioseph Mariæ Matris Dei & Virginis Sponse, periclitantium & agonizantium advocate. Ego N. te hodie coram Iesu, & Maria Sponsa tua, in Dominum, Patronum, & Advocatum pro tota vita mea, & morte eligo, firmiterque statuo ac propono, me nunquam te derelicturum, neque contra te aliquid unquam dicturum, neque permissurum, ut aliquid contra tuum honorem unquam agatur.

Suscipe me ergo in servum tuum, & me Mariæ Sponsæ tuæ in perpetuam protectionem, & in æternas Iesu misericordias commenda: adsis mihi in omnibus actionibus meis, quas omnes offero in perpetuum, ad majorem Iesu, Mariæ, & tuam gloriam, nec me deseras in hora mortis, ad quam te nunc sanctum Patronum invito: ut tunc quod possibilitas mea non obtinet, tui mihi intercessione donetur per Iesum Deum animæ meæ.

Gratias tibi Deus meus, pro omni donorum thesauro, quem in Iesum, Mariam, & S. Iosephum effudisti.

Gra-

Gratias tibi ago, dulcissime Iesu, & tibi SS. Virgo Maria pro omni amore, & benevolentia, ac honore, quo sanctum Iosephum complexi estis.

Gratias tibi SS. Ioseph pro omnibus laboribus & doloribus, quos pro Iesu, & Maria libentissimè sustinuisti.

Gratias vobis omnes Sancti, & Sanctæ Dei, quæ peculiari studio Iesum, Mariam, & Iosephum coluistis: adeste mihi vos omnes unà cum Iesu, Maria, Iosepho semper, sed potissimùm hinc migranti.

Per merita agni immaculati Iesu Christi, ex quo est fons omnis puritatis, & per immaculatam Conceptionem, SS. Virginitatem, & innocentissimam Puritatem beatæ semper Virginis Matris Dei Mariæ, & intercessionem castissimi Sponsi ejus Iosephi emundetur, & immaculatum conservetur cor & corpus meum.

In nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti.

Ad S. Barbaram.

Henricus Koch ad ossa usque exustus, sequenti Oratione meruit esse superstes.

Sur. 4. Dec.

O SANCTISSYMA Virgo Barbara, quodcunque Sponsi tui viribus potes,

tes, mihi in mortis articulo, obſecro, ut ſuppedites; adjuva me miſerum, ne in peccatis moriar: effectum tunc habeat tua interceſſione primitùs à Chriſto tibi facta promiſſio, cùm fidem ejus tuo ſanguine conſecrares. Redeat in memoriam Sponſo tuo virgineus collo tuo exuberans ſanguis: recordetur ardentiſſimæ tuæ charitatis, nec animam meam à corpore exire permittat, niſi confeſſione expiatam, & SS. Euchariſtiæ Sacramento refectam. Amen.

Ad S. Patronum, cujus nomen in baptiſmate ſortitus es.

O Beatissime N. Patrone fideliſſime, invictiſſime miles purpurati exercitus, ſubſterno me tibi in ſervum perpetuum: commendo vitam, & mortem meam, maximè autem extremum ſpiritum meum.

Obſecro, mi Patrone ſanctiſſime, per amorem, quo tam ferventer Deo adhæſiſti, ut nunc liberari poſſim à cunctis malis animæ & corporis, ac te duce & comite, ſecurior pervenire merear ad vitam æternam.

O Deus omnipotens & miſericors, nomen meum mellifluo nomini tuo digneris ſubſcribere in libro vitæ; & qui

me famulum tuum Sancti tui N. nomine voluisti gaudere, da, ut in omnibus tibi placitis ejus vestigiis insistam, & tandem cum illo beatissimam faciem tuam contemplari valeam.

Modus honorandi quemcunque Sanctum in ejus festivitate.

O Deus æterne, infinitarum perfectionum author, adoro te creatura tua, ut supremum rerum omnium Dominum, & principium omnium donorum, naturæ, gratiæ, & gloriæ, quibus Sanctum N. in terra ornâsti, & nunc ornas in cœlis.

Gratias tibi bone Iesu, gratias sanguini tuo, ex quo omnia Sancti hujus merita fluxerunt.

Gratias tibi, ò Patrone fidelissime, ob illum amorem, quo divinam Majestatem olim in terris, & nunc amas in cœlis. Gratias tuo benedicto cordi, gratias sanguini (si est martyr) quem effudisti.

Gratias ob tot exempla virtutum nobis relicta, & beneficia multis per merita tua collata.

Benedicta sit B. V. Maria, benedicti Sancti Patroni, & Angeli Custodes, quorum ope ad hanc paradisi gloriam pervenisti.

Con-

Confundor & erubeſco, quòd vitiis meis ſim adeò tibi diſsimilis, & præſertim tuæ puritati.

Recipio te in Patronum & Advocatum meum, ac me tibi trado in ſervum, & clientem in vita, & in morte.

O S.Patrone cœli Princeps,per amorem Ieſu & Mariæ, impetra Eccleſiæ ſanctæ pacem, omnium Infidelium,Hæreticorum, ac peccatorum converſioné.

Offero tibi, ò SS. Trinitas, merità omnia SS. Patroni mei ad guſtum diviniſsimi cordis tui, & gaudeo de omni amore & ſervitio, quod exhibuit tibi, fidelis iſte ſervus tuus.

Offero preces omnes, quæ in ejus honorem funduntur, ut ante tribunal tuum, altiſsime Deus, præſententur, & per eas mihi benefacias.

Gratulor tibi, ò S. Patrone, de omni honore & cultu, quem in terra habes, & quem in regno gloriæ conſecutus es.

Actus Antemeridiani.

MEMENTO Domine, per viſcera miſericordiæ tuæ, per merita Filii tui, per merita beatiſsimæ Virginis Mariæ ac omnium Sanctorum Electorum tuorum & imprimis Eccleſiæ Sponſæ tuæ: auge in ea fidei puritatem,& la-

bore virorum Apostolicorum dilata eam toto orbe terrarum.

Da summo Pontifici nostro N. Spiritus sancti abundantiam, ut populo sibi commisso verbo, & exemplo præluceat. Intende oculos pietatis tuæ in universos Ecclesiæ Præsules & Pastores, & fac eos super gregem sibi commissum fideliter excubare.

Adesto Parochis, Presbyteris, & omni Clero, ut nulli præbeant scandali occasionem, diligant puritatem, & ea sequantur, quæ pacis sunt.

Esto propitius omnibus Religiosis, da illis continuum in virtute profectum, votorumque, ac regularum exactissimam observantiam.

Effunde miserationes tuas, Domine Princeps Regum terræ, in omnes Reges, & Catholicos Principes, eisque tribue in obedientia fidei, & Ecclesiæ perseverantem famulatum, subditorum curam, justitiæ zelum, & observantiam mandatorum tuorum.

Da Virginibus continentiam & castitatem, conjugatis sanctimoniam, pœnitentibus indulgentiam, viduis & orphanis sustentationem, peregrinantibus reditum, navigantibus portum, justis perseverantiam, bonis ut meliores fiant,

tepi-

tepidis ut fervescant, malis & peccatoribus, qualem me dolens esse confiteor, ut convertantur.

Conserva cœlum in salubritate, terram in fertilitate, mundum in providentia ex omni parte sufficienti.

Respice omnes ægrotos, tentatos, afflictos, agonizantes, incarceratos, & in aliquo periculo, vel necessitate constitutos: da illis auxilium & consolationem, prout expedit ad gloriam tuam, & salutem illorum.

Miserere, Domine, omnium consanguineorum meorum, affinium, amicorum. Miserere inimicorum meorum, quos intimè amore tui diligo. Miserere omniũ, quos ego scandalizavi & offendi.

Respice etiam, clementissime Domine, Paganos, Turcas, Idololatras, Hæreticos, Schismaticos, Iudæos, & gentes omnes à fide alienas; collustra eas, Domine, veritatis tuæ splendore, ne pereant tot imagines tuæ, pro quibus pretiosus Filii tui sanguis effusus est.

Mementò demum, Rex æterne, cui omnia vivunt, animarum omnium fidelium defunctorum, præcipuè earum, quæ suis carent suffragiis, & pro quibus orare teneor. Extingue earum ardorem optato rore misericordiæ tuæ, & citò

purgatas in conspectum tuum admitte.

Pro me ipso tandem infelicissimo peccatore clementiam tuam humillimè imploro. Miserere mei secundùm magnam misericordiam tuam. Dona mihi virtutes statui meo necessarias. Da terrena despicere, & amare cœlestia.

Actus Meridiani.

O Candor lucis æternæ, Domine mi Iesu! ò ignis, qui dulciter ardes, secretè luces, suaviter odoras! quando nox ista sicut dies illuminabitur, in qua tuo in lumine videbo lumen tuum.

O quando veniet dies illa, cui nox non succedit, quæ temporum vices nescit, sed semper lucet, & diescit!

Quando, mi suavissime Iesu, flammis tuæ immensæ charitatis inflammatus ego te solo, & te solum ardere incipiam? quando ardescet pigrum frigus meum igne tuo, & accensus in te, parvus erit mihi omnis amor, quo creatura quævis diliget te? quando, mi Iesu, vitali amoris tui morte moriar, & in igne tuo consumptus favillescam, habiboque in cineres dilectionis tui?

O Domine, quando ero tuus totus, & tu meus? quando suspensus de te, deficiam à me, & transibo in te, quando in loco

loco tabernaculi admirabilis reficiar in admiratione gloriæ tuæ? quando gustabo, & videbo quàm suavis sis, Domine Iesu?

Quanti mercenarii abundant in domo patris mei panibus, & ego hîc fame pereo! ò si citiùs possem surgere, & ire ad Patrem meum! Quamvis verò iste panis non sit dandus canibus, quorum unum me meum facit peccatum; attamen & catelli edunt de micis, quæ cadunt de mensa dominorum suorum.

O Deus cordis mei! quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te fontẽ vivum.

Quis indicabit mihi, quem diligit anima mea, ubi pascat, ubi cubet iñ meridie? & quando requiescam in meridie illo, meridie jucunditatis, & lætitiæ? O meridies præclarus & pulcher, nesciens vesperum, non habens occasum!

Veni suspirata quies amantis animæ meæ, ut nulli mihi dies, nullæ noctes eant sine te, nullus mihi somnus, nulla requies sine te; te solùm esuriam & sitiam, qui pasceris inter lilia, mi Iesu suavissime.

Actus Pomeridiani.

O Bonitas, ò misericordia mea, Deus meus! quid retribuam tibi

pro omnibus, quæ tribuisti mihi? en vilissimus terræ vermiculus immensas tibi gratias ago.

Quia ex æternitate vidisti, & dilexisti me (ut de tua misericordia spero) me ad gloriam tuam efficaciter elegisti, & per convenientia media ad eã prædestinasti.

Qui per creationem me ex nihilo condidisti, ad tuam imaginem, & similitudinem fecisti, & innumeris donis in anima & corpore ditâsti.

Quia me, & omnia propter me tam longa duratione conservas, sine cujus actuali concursu in nihilum rediremus, nec possemus uno momento subsistere.

Quia me pretioso vulnerum tuorum sanguine redemisti, & per merita ac passioné tuam à servitute diaboli liberâsti.

Quia me cum paucis respectu multorum ad Ecclesiam tuam, & ad tui cognitionem & obsequium vocâsti.

Quia Sacramentis, inspirationibus, Sanctorum exemplis, spiritualibus libris, & aliis plurimis mediis ad bonam vitam adjuvisti, & adjuvare non cessas.

Quia me ab innumerabilibus periculis perdendi gratiam liberâsti, & liberare non desinis.

Quia plurimis donis tum internis, tum externis, tum naturæ, tum gratiæ ditâsti. Quia

Quia mihi (ut spero) ab æterno certum, secundùm tuam prædestinationem, gradum gloriæ efficaciter præparasti.

Quia me hodie ad orationem, & tui colloquium admisisti, pretioso corpore & sanguine satiâsti, & per totam vitam infinitis aliis beneficiis, ac postea per totam æternitatem afficies.

Insuper gratias tibi, Domine, quia cujusvis benignè provides corpori & animæ, & das escam omnibus in tempore opportuno. Neque tantùm hominibus, sed & jumentis das escam ipsorum, & pullis corvorum invocantibus te. Ergo pro omnibus, & in omnibus sis benedictus in æternum.

Actus Antevespertini.

O Æterne Deus, principium sine fine! scio, & verè cognosco, quia corpus meum in dies ruinam minatur, mors semper insidiatur, & mox post lucem in tenebris sternã lectulum meum; ideo dum claudentur oculi mei, lingua etiam mea, & cor meum in tuis deficient laudibus. Proinde, mi Deus, quia te vitam meam, centrum cordis mei, unicum animæ meæ delicium, in sepulchro dormiens & putrescens, non amplius laudare, & amare potero: ideo

omnia bona opera, post exitum meum è vita hac, tibi in toto mundo impendenda, nunc offero & dedico.

Præcipuè offero tibi, mi Deus, omnium sanctorum Angelorum ac hominum laudes tui, adorationes, amores, & omnes actus bonos, tibi sive in via, sive in patria exhibendos.

Offero omnium Electorum tuorum persecutiones, dolores, mortificationes, & omnia martyria. Omnia demum Sacrificia in toto orbe celebranda.

Insuper, dilecte Iesu, hoc adjicio desiderans corde affectuoso, ut quando corpus meum fuerit in pulveres minutissimos redactum, & lapide clausum, ut videlicet, de qualibet particula minutissima vox amœna laudis, & intensissimi amoris tui exurgat; quæ durissimum lapidem penetrans, cœlorum altitudinem transcendat, & usque ad extremum judicii diem vivæ laudis preconium extollat, donec in resurrectione beata corpus & anima pariter unita, in tuæ laudis glorificatione copulentur.

Actus euntis dormitum.

CREDO, Domine, quicquid de te credit S. Romana Ecclesia, & quicquid illa damnat ego damno, & anathemati-

matizo, imò pro hac fide ſum paratus, ac opto mori.

Spero, Domine, etiamſi vilis, indignus, & abjectus homuncio in abyſſo miſericordiarum tuarum, & in ſanguine tuo cum tanta charitate pro me effuſo, quia me ſalvum facies, & in carne mea videbo te Deum Salvatorem meum.

Gratias tibi, Domine, pro beneficiis propriis, pro beneficiis communibus: gratias tibi pro beneficiis cuicunque creaturæ hodie conceſſis.

Doleo, mi Ieſu, quòd te ſummum bonum, bonum infinitum, bonum amabiliſſimum toties hodie, & tam graviter offenderim, & doleo ex corde non tam propter amiſſionem cœli, aut metum inferni, ſed ob amorem tui ſolius præcipuè.

Deteſtor ſimul, & abominor peccata totius mundi hodie præcipuè commiſſa. Opto ex animo, ut compenſari aliquatenus meo ſanguine poſſint.

Proteſtor coram te, Domine, quòd millies potiùs impendere eligam vitam, quàm poſthac ulli peccato etiam veniali deliberato conſentiam. Hucuſque ſit terminus delictorum meorum, & non ultra in æternum.

Parco, Domine, omnibus, qui me ali-

qua molestiâ in vita affecerunt, & eos propter te sincerè amo.

Offero me ad omnem nutum divinæ voluntatis tuæ. Visnè bone Iesu ut hac nocte moriar? lubens moriar. Offero me ad omnia mala pœnæ toleranda, renuncians judicio, voluntati, amori meo proprio.

Et quia vitæ & salutis incertus, velut sepulchrum ingredior somnum capturus, voveo (si est Religiosus,) coram tota curia cœlesti, Paupertatem, Castitatem, & Obedientiam.

Omnia quæ feci, aut facere debui, substerno pedibus Iesu. Et quia non implevi mensuram meritorum meorum, quam hodie implere debui, investio me superexcessivo sanguine Domini Iesu, quia quod potuit sanguinis guttâ, redemit undâ.

Sacratissima JESU *&* MARIÆ *nomina vesperi ante somnum digito in fronte efformare contra mortem repentinam, docuit ipse Christus Dominus S. Edmundum Cantuar. Archiep. Tu similiter fac.*

PER signum sanctæ Crucis de inimicis nostris libera nos Deus noster (hoc ter dicat) Procul recedant somnia, & noctium phantasmata: hostemque nostrum

ſtrum comprime, ne polluātur corpora.

Dignare Domine nocte iſta ſine peccato nos cuſtodire: Miſerere mei Deus ſecundùm magnam miſericordiā tuam.

Pax Domini noſtri Ieſu Chriſti, & virtus ſacratiſſimæ Paſſionis ejus, ſignum S. Crucis, & titulus triumphalis *Jeſus Nazarenus Rex Judæorum*, integritas quoque B. M. V. cuſtodia SS. Angelorum, & ſuffragia omnium Electorum ſint inter me, & omnes inimicos meos.

O cor Ieſu dulciſſimum, tibi commendo hac nocte cor & corpus meum, ut in te dulciter requieſcat. Et quoniam ego obdormiturus Deum laudare nequeo, hoc tuum, mi Ieſu, ſuaviſſimum Cor pro me ſupplere dignetur.

Ieſus Nazarenus Rex Judæorum præſervet me à ſubitanea morte: Ieſu ſis mihi Ieſus: Virgo Maria ſis mecum in via. Omnes Sancti, & Sanctæ Dei intercedite pro me. Nos cum prole pia benedicat Virgo Maria.

Ieſu, Maria, Joſeph, dono vobis cor, & animam meam.

S. Gertrudis, cùm quodam tempore dormire non poſſet, hanc Orationem à Chriſto didicit lib. 3. cap. 25.

PER tranquilliſſimam ſuavitatem, quâ ab æterno in ſinu Dei Patris accubui-

buisti: & per amœnissimam pausationem in utero virginali, quâ novem mensibus quievisti: & per jucundissimam delectationem, quâ unquam in amante aliqua anima dignatus es deliciare: rogo te, misericordissime Deus, ut non ad meum commodum, sed ad æternam laudem tuam mihi concedere digneris aliquantam requiem, quâ lassata membra corporis usui exercitationis restituūtur.

Actus brevis pro defunctis.

MISERERE, piissime Iesu, miserere & respice de sede magnitudinis tuæ ad miseras animas in purgatorio detentas, quia tibi proprium est misereri semper, & parcere. Miserere gemituum, miserere lacrymarum, quas ad te fundunt, & condona eis pœnas peccatis ipsarum debitas.

Præcipuè verò animabus fratrum, amicorum, & benefactorum meorum: animabus bello, peste, fame sublatorum: item pauperum, egenorum, & quorum nulla extat memoria: ac demum illorum, quos à me juvari vis: per Sanguinem totius corporis tui, per crucem & mortem tuam, per merita omnium Electorum tuorum, per SS. Missæ Sacrificia, & omnia bona opera ad gloriam tuam in toto mundo facta. Requiem æternam

dona

dona eis, misericordissime Domine, & lux perpetua luceat eis. Requiescant in lumine viventium, videntium, & amantium te in æternum. Amen.

CAPUT IV.

Solitudo, seu quotidiana familiaris cum Deo Viatoris conversatio.

O Anima sancta sola esto, ut soli omnium serves te ipsam. S. Bern.

HANC brevem solitudinem, & secessum suadent tibi, Viator, non tantùm mundi hujus miseriæ, sed ipsius solitudinis deliciæ. Quid enim potest deesse deliciarum homini, cum illic adest, cujus deliciæ sunt esse cum filiis hominum. Quod per Isaiam Dominus promisit dicens: *Ponet desertum ejus quasi delicias, & solitudinem quasi hortum Domini, gaudium & lætitia invenientur in ea.* Unde in hac solitudine de perenni divinitatis fonte limpidissimis consolationibus affluens S. Benedictus, non semel *in uno solis radio totum mundum collectum conspexit*. Et S. Ignatius in eadem solitudine internâ suavissima

ſima cœli gaudia libans, erumpebat in hac verba: *Quam ſordet mihi terra, dum cælum conſpicio!* Ideo Hieronymus ſæpius de ſuo deſerto: *Mihi cætera carcer, & ſolitudo Paradiſus*. Ut ergo anima his poſsit vocare deliciis, fugiendo hominum contubernium, & cum ſolo Deo habens commercium, ſcire refert ad quem ſe locum conferet. Gemina eſt ſolitudo, altera exterior corporis, altera interior animi. Prima, ſecundùm Aſcetas, eſt locus remotus in abdito receſſu, vel extra urbem, à familiæ ſtrepitu, & inanium rerum agitatione: unde ille præcurſor Domini S. Joannes Baptiſta, inter natos mulierum maximus, ab incunabulis ſolitudinem adivit, pluribusque annis coluit. S. Magdalena licèt ſingulari gratia Dei prædita fuerit, tamen totum vitæ ſuæ tempus poſt paſſionem Chriſti, videlicet triginta annos in ſpelunca quadam tranſigere voluit.

Carolus Imperator, ut ſolitudine liberiùs frueretur, Regnum ſuum in Philippum filium derivavit, de quo ſic teſtantur Annales: Carolum majorem fuiſſe in ſua Eremo, quàm in Imperio. Ejus nepos Philippus morti vicinus in hæc verba prorupiſſe dicitur: *utinam corona caput non cinxiſſet! pœnitet fuiſſe*

Re-

Regem: meliùs in aliquo deserti angulo, extra mundanorum negotiorum tumultum vixissem.

Potes tali frui solitudine etiam in populosa civitate, qualem sibi fabricata est Judith, de qua ita sacri Annales: *In superioribus domus suæ fecit sibi secretum cubiculum, in quo cum puellis suis clausa morabatur*. Non est igitur, ut sis solus, excusationi locus, quia ubique est solitudini locus.

Altera est solitudo non loci, sed animi, non montium, sed mentium, non eremi, sed cordis. Non te ab hominibus sejungas, sed cum Deo conjungas: non recessus ab urbibus, sed accessus ad cœlum, attentâ meditatione faciet te solitarium. *In populosa urbe*, inquit Petrus Damiani, *amor artifex solitudinem reperit*. Ideo nullum vitæ genus est adeò negotiis addictum, adeò curis implicitum, in quo solitudo animi, mentisque secessus nequeat reperiri. Quare in turba, itinere, conviviis etiam, faciat sibi cogitatio secretum, faciat solitudinem, & familiarem cum Deo conversationē.

Si ergo secedere non potes ad hebdomadas aliquot; si non potes ad aliquot dies animum colligendi gratiâ, saltem horam unam, aut alteram concede Deo loquen-

loquenti in solitudine ad cor. Benè suasit cuidam Hieronymus: *Adhibe tibi in urbe solitudinem, & remotus ab hominibus junge te Deo*. Nam talis solitudo est quidam paradisus cœlestis voluptatis, est via recta ad cœlum, conscientiæ cathedra, magistra silentii, est nuptialis thalamus, in quo sancti Spiritus annulus tribuitur, & cœlesti Sponso felix anima fœderatur.

DIE DOMINICO.

Meditatio.

De Beneficio Prædestinationis.

Prælud. 1. Statue te coràm Deo, in quantum Prædestinator est, cui soli cognitus est numerus prædestinatorum, & præscitorum.

Prælud. 2. Pete, ut possis cognoscere media ad finem prædestinationis consequendum.

Punctum 1. CONSIDERA hoc beneficium nō esse commune, sed peculiare, eorum dumtaxat, qui ab æterno electi sunt à Deo ad vitam æternam, quod est omnium beneficiorum maximum, non solùm quia datur ante omne meritum, sed quia cæterorum est fundamentum.

2. Co-

2. Cogita tecum: Quis ſcit, an nomen meum ſcriptum eſt in libro vitæ, vasnè ſum in honorem, an in contumeliam, hædusnè, an agnus; Ingeſsit olim hanc cogitationem S. Bernardus Fratribus ſuis dicens: *Quis ſcit an omnium veſtrum, quos hic video, nomina ſcripta ſint in libro vitæ? Multi enim ſunt vocati, pauci verò electi.*

3. Admirare tam ſublimem finem creationis tuæ, ut in æternum fruaris Deo, vivas cum Deo.

4. Rumina, & expende tam magnam Dei propter te reſolutionem, ac impenſam ſumptuoſiſsimam; quam, ut ſcopum æternæ prædeſtinationis aſſequereris, in vita ſua contemptiſsima, & morte probroſiſsima oſtendit.

5. Colloquere cum Domino Deo: Homo vanitati ſimilis factus eſt, & quomodo, mi Domine, reputas eum, & apponis erga eum cor tuũ, ut inhabitet in domo tua omnibus diebus vitæ ſuæ, qui es te ipſo beatiſsimus ac feliciſsimus?

6. Interroga divinam Clementiam: Quis effecit, quia homo gratus factus eſt in oculis Dei, qui dignus erat æterno odio iræ Dei? unde illi, quia è maſſa æternæ perditionis ac reprobationis eum divina bonitas ſecrevit, qui merito

rito suo eidem cum reliquis præscitis involvendus erat?

7. Testare cœlum & terram, quòd majori cum homine Dominus misericordia usus sit, quàm cum omnibus Angelis apostatis.

8. Alloquere iterum Dominum Iesum, & dic: Quæ tua, mi Domine, liberalitas & humanitas? potuisti hominem cum reprobis Angelis supplicio damnare perpetuò; & ecce non tantùm pepercisti illi, verùm etiam decrevisti pro illo homo fieri, & cũ omni opprobrio mori.

9. Interroga te ipsum, quid pro his omnibus Domino Deo retribuisti? Heu! reddidisti mala pro bonis, quia toties tam graviter, tam impudenter Dominum tuum offendisti.

10. Defle igitur cum gemitu cordis tui, quia divinæ vocationi & ordinationi restitisti, & auxilia contempsisti, Sanctorum & Angelorum societate te indignum fecisti, odium & indignationem SS. Trinitatis incurristi, fructu vitæ & passionis Domini te privâsti.

Pro colloquio.

Actus Contritionis.

HEu me miserum! quid cogitavi, quid dixi, quid nunquam feci demens?

mens? Peccavi contra rationem, contra conſcientiam, & in quem, & quis?

Egonè vile & projectum cadaver auſus ſum, & qua fronte impudens, in ipſius Numinis, & Angelicarum mentium conſpectu, ſcelere meo impetere Creatorem meum, qui me ex nihilo fecit, Redemptorem, qui me ſanguine redemit, Prædeſtinatorem, qui priusquam me formaſſet in utero, novit me, & antequam ex illo progrederer recordatus eſt in ſua æternitate nominis mei, quaſi guttulæ in vaſto mari, & arenulæ in univerſo hoc?

O me infelicem! ergonè pro momentanea voluptate infamis mercator, Deo contempto, æternos mihi ignium inferorum cruciatus compararim! Ah pudet me mei, etſi nemo alius conſcius foret; quid verò erit, cum toti mundo revelabuntur fœditates ac turpitudines meæ?

Sed quàm immani ingratitudinis vitio ſcelus eſt à me perpetratum in eum, qui me tot beneficiis prævenit ac proſecutus eſt! Quid? tot beneficia contempſiſſe me amaro recordor animo: ò me ingratiſſimum!

O Deus meus! peccavi: jam non ſum dignus intueri altitudinem cœli; non ſum dignus vocari creatura tua. Quid tamen

tamen faciam miser, quo fugiam à facie iræ tuæ? cui conquerar, ò Domine, omnia mala adversum me, nisi tibi Salvatori & Redemptori meo?

O bone Iesu, ne permittas me damnari, quē pretioso sanguine redemisti. Manus tuæ, Domine Iesu, fecerunt me; manus, inquam, illæ, quas cruci affixas tenes pro me: ergo opera manuum tuarum ne despicias, vulnera manuum tuarum precor, ut aspicias: ecce in manibus tuis descripsisti me, fac ut nomen meum beatæ prædestinationis liber per totam æternitatem adscriptum retineat.

Spero tamen, mi Domine, in bonitate & misericordia tua! Quid spero? Te ipsum. Animant me omnes miserationes tuæ, quas mecum ab infantia exercuisti, ut non cessem sperare in te. Appello viscera tua paterna, appello misericordiam tuam, appello illum actum, quo crucifixus pro peccatoribus orabas, quo peccatores ex visceribus divinæ tuæ misericordiæ salvare decernebas. Et spero in misericordia illa, quòd ego sim salvandus.

Actus Amoris Dei.

O Bonitas infinita Deus meus! ecquid est homo putredo & cinis,

nis, ut tu ab æterno ad salutem, & beatitudinem æternam eligeres illum, ac prædestinares? unde invenit hanc gratiam in oculis tuis, quòd ostendere volueris divitias misericordiæ tuæ in illo? Cur unum, mi Domine, vilem & inutilem homúcionem elegisti & assumpsisti, & innumeros Angelos, qui semel tantùm peccaverunt, reliquisti & projecisti?

Tunè, mi Deus, super hujuscemodi peccatore dignum duxisti aperire oculos tuos? Tibinè, mi Salvator, ab æterno nos lutea vasa cordis fuimus, ut non veniremus in oblivionem coram te? Tantinè nos æstimasti vilissima mancipia tua, rebelles tuos inimicos, immemor scelerum, ingratitudinum, ac vilitatum nostrarum? Quid aliud in nobis invenimus, nisi omnimoda impedimenta, & obstacula æternæ salvationis, tuæ fruitionis, tui suavissimi complexus?

Quomodo te non exaltabo Deum meum? quomodo non benedicet tibi anima mea? quomodo tota se non eviscerabit in dilectionem bonitatis, & charitatis tuæ? O bonitas! ò benignitas!

Utinam semper te dilexissem, superoptime Deus, ex quo sum homo; quia tu me dilexisti ex quo es Deus! utinam te magis ac magis diligam, quia eripui-

puisti animam meam de morte.

En ergo, Salvator piisſime, minimus ſervorum tuorum in timore & tremore ſupplico tibi, ne me projicias à facie tua, nec à participatione ſacratiſsimæ Paſsionis tuæ, ſed juxta magnam miſericordiam tuam da mihi congrua ſalutis media, ut in æternum cum Electis tuis miſericordias tuas concinam.

FERIA SECUNDA.

Meditatio.

De Beneficio Creationis.

Prælud. 1. Conſtitue te coram Deo, & imaginare teipſum quaſi vas quoddam recenter manibus Dei efformatum. Cogita tecum quo fine.

Prælud. 2. Pete, ut finem, ad quem creatus es, cognoſcere poſsis, & ad illum pervenire.

Punctum 1. CONSIDERA bonitatem Dei, quanta fecit animæ tuæ: noviſti quòd ante annos paucos nihil fueris, & nullibi. Ecce elegit te Deus ex millibus, imo infinitis poſsibilibus, & condidit in hunc mundum, ut theſauris bonitatis ſuæ te ditaret in tempore, & æternitate.

2. Ad imaginem & ſimilitudinem

ſuam

suam fecit te, quem ante prævidit vilem & inutilem, indignum & ingratum, inimicum sibi & exosum.

3. Creavit Deus animam tuam eo fine, ut cognoscas eum, illum ames, ei servias, & tandem salvus fias: finis sanctissimus, nobilissimus, celsissimus. Quid enim suavius, quàm amare amabilissimum, quid jucundius, quàm æternùm cum Deo, & in Deo vivere.

4. Aperi oculos, & universum mundum uno quasi obtutu comprehende, in illo omnia tibi subjecta reperies. Tibi serviunt Angeli, tibi bruta vivunt, diffunditur aër, fluit aqua &c. Vide homo, dicit totus mundus, quomodo amavit te, qui propter te fecit me: Servio tibi, quia factus sum propter te, ut servias illi, qui fecit me, & te; si accipis benignitatem, redde humanitatem.

5. Lauda Dominum ob admirabilem potentiam ostensam in creatione. Quia nimirum ex nihilo propter te tam multa, tam varia, tam perfecta creavit.

6. Gratias agas pro beneficio existentiæ actualis, quam tibi divina bonitas contulit. Item quòd habueris parentes christianos, ex quibus natus es, non Judæus, non Paganus, non etiam Hæreticus, sed Christianus. Quod natus sis

cum membrorum integritate, complexionis bonitate, non cæcus, non claudus, non monstrum aliquod.

7. Humilia te ante Deum, & dic: O Domine! ego sum verum nihil ante te: & quid recordatus es mei, ut creares me, sciens me gravissimum fore peccatorem, & tuum ingratum inimicum?

8. Confunde te coram cœlo & terra, & erubesce, quia toties deturpâsti imaginem Domini Dei tui: quia toties rebellis factus es Creatori tuo, ita ut justè possit de te tactus dolore cordis intrinsecùs conqueri: Pœnitet me hunc hominem fecisse.

9. Miraberis, quod creaturæ te hucusque sustinuerint, confiteberisque te dignum jampridem fuisse, quem dehiscens terra subrueret, aqua demergeret, ignis consumeret. Resume postea fiduciam, accurre ad pedes Iesu, tene illos, nec dimittas, donec misertus fuerit tui. Proteſtare in posterum de tua fidelitate & emendatione usque ad mortem.

Pro Colloquio.

Actus Contritionis.

PATER peccavi in cœlum, & coram te; jam non sum dignus vocari filius tuus, sed nec creatura tua. Me miserum!

ſerum! quid feci demens? ubi eſt præcellens illa imago, quâ ſimilitudinem Creatoris mei per omnia gerebam? ob graviſſima facinora, & fætore peccatorum meorum denigrata eſt ſuper carbones facies ejus; non eſt agnita in plateis cœlorum, erepta eſt à conſortio Angelorum, deputata eſt cum perditis inferorum.

Dicarnè, ò Domine, amplius creatura tua?non ſum dignus creatura tua eſſe, etiam in quacunque pœna conſtitutus. Si enim ego ſolus dæmonum, & damnatorum pœna ſuſtinerem, non ſufficienter ſecundùm peccata mea punirer.

Nemo tibi Domine tam ingratus extitit, ut egò. Latrones ipſi, & ſacrilegi perfectiùs tibi famularentur, ſi eos tot, ut me, affeciſſes beneficiis. Animalia ipſa pro captu ſuo tibi appropinquant: ſolus ego infinita turpitudine vitæ meæ à te recedo.

Heu me miſerum!quid dicam ò Creator? Creatura tua ſum, en perii: Creatura tua ſum, jam morior. Dominus & plaſmator meus es tu, & nunquam vidi te: tu me feciſti & refeciſti, & nondum novi, imò jam amiſi te? Quid tamen miſer faciam? recurram ad te, ò Ieſu, fontem miſericordiæ.

Expande, ò Domine, expande ſuper hunc nequiſſimum ſervum pallium immenſæ clementiæ tuæ, cui proprium eſt miſereri ſemper & parcere. Non pereat in malitia ſua, quod operata eſt bonitas tua. Quæ enim utilitas in creatione tua erit, ſi deſcendero in corruptionem, & damnationem æternam? Ipſa te vincat charitas ad ſalvandum me, quæ te vicit ad creandum me.

Fac iterum, Domine Ieſu, lutum ex ſputo, & lini oculos meos; ut qui cæcus ſum, videre valeam deturpatam in me imaginem tuam. Iterum atque iterum aperire digneris latus tuum mihi nequiſſimo peccatori, ut oculi mei, qui deprædati ſunt animam meam, in tuo latere inveniant prædam ſuam.

Reduc, Domine, oculos tuæ Majeſtatis ſuper opus ineffabilis tuæ pietatis. Ego autem contra meipſum armabor, & ero præ cæteris crudelior mihi Judex. Et quia non ſufficio me deteſtari, contra me univerſum creaturarum cœtum congregabo, & à qualibet confundi & puniri deſiderabo, quia earum contempſi Creatorem.

Actus Amoris Dei.

SICCINE ò Creator meus, ò bonitas infinita, ò Deus pluſquam amabilis, in

in charitate perpetua dilexisti me; & ideo ad imaginem, & similitudinem tuam creâsti me miserans mei? quomodo ita amantem me redamare potero? Qua in re animum meum, & ingenium nunc occupo, si non excogito mille modos, quibus testificer me diligere te?

Sed superabundo gaudio, Domine, & infinitas tibi gratias ago, quòd tu ipsemet meum & omnium creaturarum officium suppleas in amando te ipso. Summo etiam gaudio afficior, quòd quicquid creaturæ omnes præstare conantur tui amore, longè sit impar tuæ dignitati. Hunc ego ipsum amorem tui ipsius offero tibi in gratiarum actionem, pro omnibus thesauris beneficiorum in creaturas omnes effusis.

FERIA TERTIA.

Meditatio.

De Peccatis.

Prælud. 1. Statue te coram Deo, veluti reum aliquem gravissimorum criminum, qui stet ante Judicem vinctus manibus, & pedibus arctissimè constrictus.

Prælud. 2. Pete à Deo lumen, quo rectè malitiam peccati mortalis, & mise-

riam agnoscas, & ut illud tibi ignoscat, si fortassis eo animam tuam aliquando contaminaveris.

Punctum 1. COGITA quid sit peccatum mortale. Est offensa, & contemptus Dei summi boni, imò voluntas perdendi Deum, si perdi posset, eumque perimendi quidam conatus, *quo* (ut ait S. Bern.) *homo peccando vult interimere aut sapientiam Dei, volendo ne suum peccatum videat, aut justitiam, volendo ne puniat, adeoque peccatum est quoddam in voto Deicidium.* Est demum sangu[illegible] Christi conculca[illegible] Est reb[illegible] aturæ contra su[illegible] am P[illegible] cum hoste ipsius olo [illegible]

[illegible] operatur in te pec[illegible] ccatum te turpissimum [illegible] m omni creaturæ. Per [illegible] rtale committis sacrile[illegible] olas templum Dei: apo[illegible] a à mandatis Dei ad pedes [illegible] nsis, quia datam fidem in ba[illegible] angis. [illegible] m amittis [illegible] orem. [illegible] cruci[illegible] nati mi[illegible] hominem [illegible] ali-

alicujus peccati mortalis conſcium in eo damnationis æternæ periculo ridere unquam, & lætari. S. Ludovicus Rex Galliarum maluit vitâ exui, quàm fœdari peccato mortali. *Surius* 25. *Aug.*

3. Conſidera, quanta fuerit iniquitas, malitia, & audacia tua, qui ſummæ bonitatis & majeſtatis Deum peccatis tuis aggredi auſus es, & eouſque amaritudine complevisti ipſum incircumſcriptæ bonitatis oceanum, ut dolore cordis intrinſecùs tangeretur, quòd te hominem creâſſet.

4. Interroga te ipſum, quid tibi mali fecit Deus? quare illum toties t[illegible] viter offendiſti, & contriſtâſti? [illegible] dedit dæmon, quia ad ejus pe[illegible] iſti?

[illegible] dmirare non eſſe ultas ipſas [illegible], omniaque ſimul elementa [illegible] um & injuriam Creatoris ſui, [illegible] nnia irrogatam.

[illegible] tare cœlum & terram, quòd [illegible] uper numerum arenæ maris, [illegible] ibus peccatoribus, & ipſis [illegible] leterior ſis.

[illegible] lama cum filio prodigo: Pa[illegible] in cœlum, & coram te; [illegible] gnus vocari filius tuus, [illegible] tua.

8. Opta tibi tot lacrymas, quot sunt guttæ in mari, aut guttæ sanguinis tui, quibus defleas miseram & miserabilem conscientiam, & vitam tuam.

9. Projicias te ad pedes Iesu, cum lacrymis postula veniam. Quid enim tibi superest misero, ne pereas miserè, quàm ut te conferas ad illum, cui proprium est misereri? Protestare, quòd abhinc eligas millies mori, quàm peccato fœdari.

Pro Colloquio.

Actus Contritionis.

HEu me miserum! peccavi tibi, ò bonitas, ò misericordia mea! peccavi, & super numerum arenæ maris multiplicatæ sunt iniquitates meæ! non est peccatum super peccatum meum, nō est iniquitas super iniquitatem meam.

O si vastus in lacrymas vertatur Oceanus, & exundet ex oculis meis! quis mihi det, ut præ acerbo dolore omnes guttæ sanguinis mei mutentur in lacrymas, aut lacrymæ mutentur in sanguinem, nec nunquam taceat pupilla oculi mei! Quis mihi det, ut sit magna velut mare contritio mea, ex quo semper lacrymarum flumina exeant, & in illud intrent, ut iterum perenniter fluant!

O Pa-

O Pater misericordiarum, esto placabilis super multitudinem malitiæ meæ, quia vox sanguinis fratris nostri Iesu Christi clamat ad te pro nobis de Cruce.

O Iesu, ò Maria, ambo offensi estis, sed ambo estis abyssus misericordiæ & dulcedinis: parce ergo, misericordissime Iesu, parce servo Matris tuæ; misericordissima Mater Maria, parce mancipio Filii tui.

Displicent mihi, Domine, displicent singula peccata mea, quia ex se mala & perversa, quia supremæ tuæ Majestati, amabilissimæ bonitati ac voluntati injuriosa. Odio perfecto, quo tu Deus meus detestaris peccata mea, detestari velim & ego, odisseque volo in æternum. Horreo illa, & contremisco totus ad memoriam illorum.

O utinam nunquam te, mi Deus, offendissem! non corde, non opere, non omissione, non ulla prorsus ratione: utinam priùs extinctus fuissem!

Spero tamen omnium ac singulorum peccatorum meorum plenam, perfectamque à te misericordissimo Patre condonationem, propter bonitatem tuam, propter Iesu Christi amarissimam mortem, propter pretiosissimæ Filii tui

Matris, omniumque Electorum tuorum intercessiones & merita.

Actus Amoris Dei.

O Charitas, ò bonitas infinita, Deus meus! quàm triste, quàm durum mihi est, quòd unquam in te sic & sic peccaverim: cur, ò Deus meus, vel momento unico recessi à te? cur inebriavi te absynthio, qui mille benedictionibus dulcedinis prævenisti me?

O anima mea, dic mihi: quid tandem illa bonitas, illa misericordia fecit tibi, aut in quo unquàm contristavit te? responde mihi: Eja disrumpere immani dolore vel nunc.

O mi Iesu, cur intermisi ullo tempore te versare in corde, te tota mente amplecti, & delectari in dulcedine tua? Ad te nunc, ò Amor, suspiro, clamo, anhelo. Te stringo intimis cordis mei affectibus. O si semper te solùm cogitâssem, te dilexissem dignissime perpetuò amore Deus! O si omnia desideria cordis tui adamussim explevissem! confidentiùs nūc ire in tuos amplexus, sanctissime Amor: nunc autem conscius pudor infamem animam confundit, rejicitque ad oscula pedum tuorum nitentem.

Te solùm, mi Iesu, ex hoc momento quæ-

quærere, te solùm ex toto corde diligere constituo.

FERIA QUARTA.

Meditatio.

De Morte, & circumstantiis ejus.

Prælud. 1. Imaginare te in extremis constitutum. Efferri Christi cruci affixi imaginem, accendi cereum, atque intonari tibi à Sacerdote: Proficiscere anima Christiana; plurimis interim circum orantibus, & animæ excessum præstolantibus.

Prælud. 2. Pete, ut ante mortem diligentem rationem temporis & occasionis, quæ modo offeruntur, habere possis.

Punctum 1. CONSIDERA, quia in separatione animæ & corporis, anima cujusque suam ingredietur viam. Ah, quam viam tua ingredietur? si nunc à corpore separata foret, quid cum illa fieret? dignanè esset, ut ab Angelo deduceretur? dignanè esset, cui Mater Virgo obviaret?

2. Revoca tibi in memoriam, quæ tibi in morte erunt gravia. Erit grave, quando ponetur ante oculos tuos imago

Crucifixi;& quomodo in eum quem pupugisti, cujus sanguinem peccatis tuis conculcâsti, oculos defiges? Erit grave, quando dabitur lucerna in manu index bonorũ operum, quæ non thesaurizâsti.

3. Considera extremum cum vita agonem mortis, quando inclamabitur auribus, ut corde saltem, si non ore, te Deo commendes. Quo pacto etiam sanctissimi viri magno metu tunc concuti solent, ut S. Hilarion etiam clamâsse dicitur: *Egredere anima mea; septuaginta annis servisti Deo, quid times?*

4. Cogita, quomodo tunc totus pallesces, oculi concident & evertentur, pectus palpitabit, cor supra modum saliet; interiùs verò cum maligno spiritu bellum geretur.

5. Concipe insuper affectum majoris timoris, quia in illo judicio particulari vides Judicem iratum, qui te conturbato vultu respicens, ad tuam confusionem aperit cicatrices, & cruenta vulnera, tibique tuam ingratitudinem, malitiam & impietatem exprobrat.

6. Imaginare, quòd audias Angelum tuum custodem contra te instigantem, omniaque occulta peccata tua coram Iudice recensentem.

7. Puta te videre à sinistris diabolos

los terribiles, ut catulos leonum rugientes, & præparatos ad escam, tibique inclamantes: *Euge euge devorabimus eum.* Qui etiam motûs desperationis excitare solent, & dicere: *si justus vix salvabitur, impius & peccator ubi parebunt?* Et: *Qualis vita, finis ita.*

8. Interroga te ipsum, quid tunc miser facies, quando infra te os inferni apertum aspicies: intra vermem conscientiæ senties: sursum cœlum occlusum, & Deum iratum conspicies: ad tanta quomodo non deficies?

9. Gratias age divinæ bonitati, quia tam diu te sustinuit, & concessit tibi spatium pœnitentiæ, ut pretiosam in conspectu ejus mortem promereri, & à morte peccatorum pessima liberari possis.

10. Detestare peccata tua, quæ te sola perdere possunt, & mortem æternam adferre, & statue firmissimè nunquam deliberatè peccare.

Pro Colloquio.

Actus Contritionis.

O INSCRUTABILIS abyssus pietatis, Domine Deus meus! quomodo apparebo ante faciem tuam in illa terribili hora exitûs animæ meæ de corpore, portans iniquitatem meam, reatum deper-

Expande, ò Domine, expande super hunc nequissimum servum pallium immensæ clementiæ tuæ, cui proprium est misereri semper & parcere. Non pereat in malitia sua, quod operata est bonitas tua. Quæ enim utilitas in creatione tua erit, si descendero in corruptionem, & damnationem æternam? Ipsa te vincat charitas ad salvandum me, quæ te vicit ad creandum me.

Fac iterum, Domine Iesu, lutum ex sputo, & lini oculos meos; ut qui cæcus sum, videre valeam deturpatam in me imaginem tuam. Iterum atque iterum aperire digneris latus tuum mihi nequissimo peccatori, ut oculi mei, qui deprædati sunt animam meam, in tuo latere inveniant prædam suam.

Reduc, Domine, oculos tuæ Majestatis super opus ineffabilis tuæ pietatis. Ego autem contra meipsum armabor, & ero præ cæteris crudelior mihi Judex. Et quia non sufficio me detestari, contra me universum creaturarum cœtum congregabo, & à qualibet confundi & puniri desiderabo, quia earum contempsi Creatorem.

Actus Amoris Dei.

SICCINE ò Creator meus, ò bonitas infinita, ò Deus plusquam amabilis, in

in charitate perpetua dilexisti me; & ideo ad imaginem, & similitudinem tuam creâsti me miserans mei? quomodo ita amantem me redamare potero? Qua in re animum meum, & ingenium nunc occupo, si non excogito mille modos, quibus testificer me diligere te?

Sed superabundo gaudio, Domine, & infinitas tibi gratias ago, quòd tu ipsemet meum & omnium creaturarum officium suppleas in amando te ipso. Summo etiam gaudio afficior, quòd quicquid creaturæ omnes præstare conantur tui amore, longè sit impar tuæ dignitati. Hunc ego ipsum amorem tui ipsius offero tibi in gratiarum actionem, pro omnibus thesauris beneficiorum in creaturas omnes effusis.

FERIA TERTIA.

Meditatio.

De Peccatis.

Prælud. 1. Statue te coram Deo, veluti reum aliquem gravissimorum criminum, qui stet ante Judicem vinctus manibus, & pedibus arctissimè constrictus.

Prælud. 2. Pete à Deo lumen, quo rectè malitiam peccati mortalis, & mise-

riam agnoſcas, & ut illud tibi ignoſcat, ſi fortaſſis eo animam tuam aliquando contaminaveris.

Punctum 1. COGITA quid ſit peccatum mortale. Eſt offenſa, & contemptus Dei ſummi boni, imò voluntas perdendi Deum, ſi perdi poſſet, eumque perimendi quidam conatus, *quo* (ut ait S. Bern.) *homo peccando vult interimere aut ſapientiam Dei, volendo ne ſuum peccatum videat, aut juſtitiam, volendo ne puniat, adeoque peccatum eſt quoddam in voto Deicidium*. Eſt demum ſanguinis Chriſti conculcatio. Eſt rebellio creaturæ contra ſupremum Principem, & cum hoſte ipſius diabolo conjuratio.

2. Quæ damna operatur in te peccatum. Primò peccatum te turpiſſimum facit, ac exoſum omni creaturæ. Per peccatum mortale committis ſacrilegium, quia violas templum Dei: apoſtaſiam, quia à mandatis Dei ad pedes diaboli tranſis, quia datam fidem in baptiſmo frangis. Per peccatum amittis gratiam univerſo orbe pretioſiorem. Per peccatum iteratò Chriſtum crucifigis &c. Unde S. Thomæ Aquinati mirum etiam videbatur, poſſe hominem ali-

alicujus peccati mortalis conſcium in eo damnationis æternæ periculo ridere unquam, & lætari. S. Ludovicus Rex Galliarum maluit vitâ exui, quàm fœdari peccato mortali. *Surius* 25. *Aug.*

3. Conſidera, quanta fuerit iniquitas, malitia, & audacia tua, qui ſummæ bonitatis & majeſtatis Deum peccatis tuis aggredi auſus es, & eouſque amaritudine complevisti ipſum incircumſcriptæ bonitatis oceanum, ut dolore cordis intrinſecùs tangeretur, quòd te hominem creâſſet.

4. Interroga te ipſum, quid tibi mali fecit Deus? quare illum toties tam graviter offendiſti, & contriſtâſti? quid tibi dedit dæmon, quia ad ejus pedes tranſiiſti?

5. Admirare non eſſe ultas ipſas creaturas, omniaque ſimul elementa, contemptum & injuriam Creatoris ſui, à te per omnia irrogatam.

6. Teſtare cœlum & terram, quòd peccâris ſuper numerum arenæ maris, quòd omnibus peccatoribus, & ipſis damnatis deterior ſis.

7. Exclama cum filio prodigo: Pater peccavi in cœlum, & coram te; jam non ſum dignus vocari filius tuus, ſed nec creatura tua.

8. Opta tibi tot lacrymas, quot ſunt guttæ in mari, aut guttæ ſanguinis tui, quibus defleas miſeram & miſerabilem conſcientiam, & vitam tuam.

9. Projicias te ad pedes Ieſu, cum lacrymis poſtula veniam. Quid enim tibi ſupereſt miſero, ne pereas miſerè, quàm ut te conferas ad illum, cui proprium eſt miſereri? Proteſtare, quòd abhinc eligas millies mori, quàm peccato fœdari.

Pro Colloquio.

Actus Contritionis.

HEu me miſerum! peccavi tibi, ò bonitas, ò miſericordia mea! peccavi, & ſuper numerum arenæ maris multiplicatæ ſunt iniquitates meæ! non eſt peccatum ſuper peccatum meum, nõ eſt iniquitas ſuper iniquitatem meam.

O ſi vaſtus in lacrymas vertatur Oceanus, & exundet ex oculis meis! quis mihi det, ut præ acerbo dolore omnes guttæ ſanguinis mei mutentur in lacrymas, aut lacrymæ mutentur in ſanguinem, nec nunquam taceat pupilla oculi mei! Quis mihi det, ut ſit magna velut mare contritio mea, ex quo ſemper lacrymarum flumina exeant, & in illud intrent, ut iterum perenniter fluant!

O Pa-

O Pater misericordiarum, esto placabilis super multitudinem malitiæ meæ, quia vox sanguinis fratris nostri Iesu Christi clamat ad te pro nobis de Cruce.

O Iesu, ò Maria, ambo offensi estis, sed ambo estis abyssus misericordiæ & dulcedinis: parce ergo, misericordissime Iesu, parce servo Matris tuæ; misericordissima Mater Maria, parce mancipio Filii tui.

Displicent mihi, Domine, displicent singula peccata mea, quia ex se mala & perversa, quia supremæ tuæ Majestati, amabilissimæ bonitati ac voluntati injuriosa. Odio perfecto, quo tu Deus meus detestaris peccata mea, detestari velim & ego, odisseque volo in æternum. Horreo illa, & contremisco totus ad memoriam illorum.

O utinam nunquam te, mi Deus, offendissem! non corde, non opere, non omissione, non ulla prorsus ratione: utinam prius extinctus fuissem!

Spero tamen omnium ac singulorum peccatorum meorum plenam, perfectamque à te misericordissimo Patre condonationem, propter bonitatem tuam, propter Iesu Christi amarissimam mortem, propter pretiosissimæ Filii tui

Matris, omniumque Electorum tuorum intercessiones & merita.

Actus Amoris Dei.

O Charitas, ò bonitas infinita, Deus meus! quàm triste, quàm durum mihi est, quòd unquam in te sic & sic peccaverim: cur, ò Deus meus, vel momento unico recessi à te? cur inebriavi te absynthio, qui mille benedictionibus dulcedinis prævenisti me?

O anima mea, dic mihi: quid tandem illa bonitas, illa misericordia fecit tibi, aut in quo unquàm contristavit te? responde mihi. Eja disrumpere immani dolore vel nunc.

O mi Iesu, cur intermisi ullo tempore te versare in corde, te tota mente amplecti, & delectari in dulcedine tua? Ad te nunc, ò Amor, suspiro, clamo, anhelo. Te stringo intimis cordis mei affectibus. O si semper te solùm cogitâssem, te dilexissem dignissime perpetuò amore Deus! O si omnia desideria cordis tui adamussim explevissem! confidentiùs nūc ire in tuos amplexus, sanctissime Amor: nunc autem conscius pudor infamem animam confundit, rejicitque ad oscula pedum tuorum nitentem.

Te solùm, mi Iesu, ex hoc momento quæ-

quærere, te solùm ex toto corde diligere constituo.

FERIA QUARTA.

Meditatio.

De Morte, & circumstantiis ejus.

Prælud. 1. Imaginare te in extremis constitutum. Efferri Christi cruci affixi imaginem, accendi cereum, atque intonari tibi à Sacerdote: Proficiscere anima Christiana; plurimis interim circum orantibus, & animæ excessum præstolantibus.

Prælud. 2. Pete, ut ante mortem diligentem rationem temporis & occasionis, quæ modo offeruntur, habere possis.

Punctum 1. CONSIDERA, quia in separatione animæ & corporis, anima cujusque suam ingredietur viam. Ah, quam viam tua ingredietur? si nunc à corpore separata foret, quid cum illa fieret? dignanè esset, ut ab Angelo deduceretur? dignanè esset, cui Mater Virgo obviaret?

2. Revoca tibi in memoriam, quæ tibi in morte erunt gravia. Erit grave, quando ponetur ante oculos tuos imago

Crucifixi;& quomodo in eum quem pupugisti, cujus sanguinem peccatis tuis conculcâsti, oculos defiges? Erit grave, quando dabitur lucerna in manu index bonorũ operum, quæ non thesaurizâsti.

3. Considera extremum cum vita agonem mortis, quando inclamabitur auribus, ut corde saltem, si non ore, te Deo commendes. Quo pacto etiam sanctissimi viri magno metu tunc concuti solent, ut S. Hilarion etiam clamâsse dicitur: *Egredere anima mea; septuaginta annis servisti Deo, quid times?*

4. Cogita, quomodo tunc totus pallesces, oculi concident & evertentur, pectus palpitabit, cor supra modum satiet; interiùs verò cum maligno spiritu bellum geretur.

5. Concipe insuper affectum majoris timoris, quia in illo judicio particulari vides Judicem iratum, qui te conturbato vultu respicens, ad tuam confusionem aperit cicatrices, & cruenta vulnera, tibique tuam ingratitudinem, malitiam & impietatem exprobrat.

6. Imaginare, quòd audias Angelum tuum custodem contra te instigantem, omniaque occulta peccata tua coram Iudice recensentem.

7. Puta te videre à sinistris diabolos

los terribiles, ut catulos leonum rugientes, & præparatos ad escam, tibique inclamantes: *Euge euge devorabimus eum.* Qui etiam motûs desperationis excitare solent, & dicere: *si justus vix salvabitur, impius & peccator ubi parebunt?* Et: *Qualis vita, finis ita.*

8. Interroga te ipsum, quid tunc miser facies, quando infra te os inferni apertum aspicies: intra vermem conscientiæ senties: sursum cœlum occlusum, & Deum iratum conspicies: ad tanta quomodo non deficies?

9. Gratias age divinæ bonitati, quia tam diu te sustinuit, & concessit tibi spatium pœnitentiæ, ut pretiosam in conspectu ejus mortem promereri, & à morte peccatorum pessima liberari possis.

10. Deteſtare peccata tua, quæ te sola perdere possunt, & mortem æternam adferre, & statue firmissimè nunquam deliberatè peccare.

Pro Colloquio.

Actus Contritionis.

O INSCRUTABILIS abyssus pietatis, Domine Deus meus! quomodo apparebo ante faciem tuam in illa terribili hora exitûs animæ meæ de corpore, portans iniquitatem meam, reatum deper-

deperditionis vitæ meæ, & pondus negligentiæ meæ? Talentum temporis mihi creditum non solùm expendi in vanum, sed perdidi totum. Quò ibo, quò me vertam, & quò à facie tua fugiam?

Væ ingratitudini, impietati, & cæcitati meæ, quia peccavi Domino, quia te Deum meum offendi, qui ut me exaltares, humiliâsti te usque ad mortem, mortem autem crucis. O lacrymæ ubi vos subtraxistis, ubi estis fontes lacrymarum.

O æquissima Dei mei Justitia, quæ nullum peccatum impunitum reliquis? cum omni humilitate accepto sententiam mortis meæ egredientem ab ore tuo, tanquam dignum supplicium, quod millies & millies promerui malo usu vitæ meæ.

Accepto separationem corporis & animæ meæ, fateorque has geminas partes essentiæ meæ esse hac pœna dignissimas, quod toties unà conspiraverint in transgressionem mandatorum tuorum.

Accepto privationem usûs omnium sensuum meorum, quia januæ fuerunt, per quas peccatum intravit in animam meam. Accepto putrefactionem & corruptionem carnis meæ in pœnam illecebrarum, quas prætuli divino amori tuo,

tuo, & consentio, ut sub terram abjiciatur, quia animam meam, ne se in coelum attolleret, impedivit.

O mi Deus, accepto solitudinem sepulchri mei ad reparandum injuriam, quam irrogavi Majestati tuæ, amando & sectando societates, conversationes, & amicitias creaturarum, quæ me toties averterunt, & fortè etiam separârunt à sancto amore tuo.

O Divina justitia, quàm recta sunt judicia tua, ut per hæc ipsa nos punias, per quæ te offendimus! Puni ergo me Deus, puni superbiam, & vanitatem meam per humilitatem mortis meæ. Puni sensualitates meas per dolores, & acerbitates ægritudinis meæ. Ulciscere cupiditates insatiabiles avaritiæ meæ; & confiteor humiliter, quòd justè hæc patior, quia peccavi non tantùm in fratrem, sed in Deum meum.

Actus Amoris Dei.

QUID possum, mi Deus, facere ad declarandum tibi ardorem amoris mei pro omnibus, quæ tu tribuisti mihi, nisi ut tibi offeram vitam meam?

Quod pignus, amabilissime Iesu, reddam tibi amoris mei, ut aliquantum accedat

cedat ad excessum illum incomprehensibilem amoris, quo tu acceptâsti mortem crucis amore mei, qui non tantùm pati, sed & ignominiosè coëgit te mori pro me in cruce inter duos latrones, tanquam caput omnium sceleratorum sceleſtiſſimum, & infame.

O Iesu amore mei crucifixe! siquidem non sum dignus mori, & effundere sanguinem meum amore tui intra manus carnificum, saltem volo totam vitam meam gloriæ & amori tuo dedicare. Utinam & ultimus halitus, quo animam afflabo, halitus amoris sit! Moriar amore tuo Deus meus, & quia vitam ab amore non inchoavi, da mihi vitam amore finire: ultimus vitæ meæ actus sit amare:

Hoc etiam insuper de me certum tibi esse velim, ò dulcis amor Deus meus, ut cùm etiam virtus loquendi mortis horâ defecerit, & te dulcissimum meum Jesum ampliùs proferre non valebo, supplex peto, ut saltem nutus oculorum, vel extensio digiti, vel palpitatio cordis, sit innovatio, & cõfirmatio omnium desiderabilium affectuum, verborum, atque operum præteritorum, ac futurorum, quæ usque ad extremum judicii diem amore tui cum devoto famulatu offerre vellem, si tamdiù vivere possem.

FE-

FERIA QUINTA.

Meditatio.

De Judicio Universali.

Prælud. 1. Imaginare quòd videas, quomodo Angeli tubis assumptis, omnia horrendo sonitu complent, mortuosque è cineribus ad summum Judicii tribunal citantes intonant: Surgite mortui.

Prælud. 2. Pete gratiam, quâ illuminatus præcognoscas, & animo præsentias horrorem judicii, & discrimina, quæ manent impios, præcipuè malos Christianos in futuro Dei Judicio.

Punctum 1. MENTE concipe te videre innumeras hominum myriades à quatuor mundi partibus in vallem Josaphat congregari. Sed, ah quali differentia! Plurimi enim comparebunt in corporibus fœdis, deformibus, horridis, quid de tuo speras corpore? an gloriosâ & coruscanti, an tetrâ & horribili apparebit forma?

2. Imaginare, quòd sub tuum conspectum ex infernali abysso, aliqui infelices raptentur damnati in squallidis corporibus, ardentibus onerati catenis, pal-

pallidi, vermibus ſcatentes, & velut quædam monſtra horribilia.

3. Imaginare, quòd videas plurimas dæmonum catervas, quorum plurimi contra te fremunt & inſtigant: item quòd audias Angelos inſtinctus divinos, & omnia beneficia tibi recenſentes, conſcientiam propriam viſcera tua corrodentem, & te incuſantem.

4. Puta te videre iratum Judicem aſſurgere, eundem cruenta vulnera oſtendere, quibus veluti tot linguis loquetur damnatis; Ecce hominem, quem crucifixiſtis, videte vulnera quæ inflixiſtis: agnoſcite latus quod pupugiſtis; quoniam per vos, & propter vos apertum eſt, nec tamen intrare voluiſtis. Tunc demum indignabundo vultu dicet: ſanguis meus ſit vobis in condemnationem. *Ite maledicti in ignem æternum.*

5. Contemplare dæmones reproborum carnifices, auditâ Judicis ſententiâ, velociſſimè ad prædam ſuam accurrere, vivos ignitis compedibus oneratos in ſtagnum ſulphure, & flammis horrens cum ſumma rabie pertrahere.

6. Intuere apertam teterrimam abyſſum infernalem, & in illa conſpice omnia tormentorum genera, quibus cruciantur damnati.

7. Ima-

7. Imaginare, quòd post ferialia Judicis verba, tanquam à flammeis nubibus excussa tonitrua audias stridorem dentium, maledictiones, execrationes, horribiles in Deum blasphemias damnatorum clamãtium: Væ væ nobis miseris, cur nati sumus? cur lucem vidimus, cur non felicitas bestiarum datur nobis?

8. Interroga te ipsum: potestnè fieri, ut tam horribilis sententia irati Judicis, ac æterna reproborum confusio & perditio, medullas ossium tuorum non penetret?

9. Inquire ex anima tua: an non millies propter pessimam vitam, & malitiam suam audire meruit hanc terribilem sententiam ex ore justi Judicis: *Ite maledicta in ignem æternum.*

10. Ingemisce, quia Deum tuum incircumscriptæ bonitatis oceanum eousque amaritudine toties complevisti, ut dolore cordis intrinsecùs tactus, te opus manuum suarum maledicere, & execrari debeat.

Pro Colloquio.

Actus Contritionis.

O ANIMA mea miserabilis! & quid est, quòd innumeris coinquinata peccatis infelicissimum tuum statum non

non consideras? cur non paves Judicis vultum ipsis quoque tremendum Angelicis potestatibus? cur non contremiscis ab ira potentis, à facie furoris ejus, à fragore ruentis mundi, à conflagratione elementorum, à tempestate valida, à voce Archangeli, & à verbo aspero?

Cur non contremiscis anima mea à dentibus bestiæ infernalis, à ventre inferi, à rugientibus præparatis ad escam? cur non horres vermem rodentem, & ignem torrentẽ, & spiritum procellarũ?

Heu me miserum! quid dicam, vel quid faciam, cùm venerit tempus tremendi Judicii? quis eruet me de manu potenti, & brachio extento contra me? quis præservabit me à ventura ira, ab æterna morte, à laqueis infernalibus? quid faciam, cùm cœli revelabunt iniquitatem meam, & adversum me terra, & omnis creatura consurget?

Quid dicam infelix esca totius inferni? incidamnè in foveam quam feci? nunquid laqueo desperationis præcurrere contendam sententiam, quam merui æternæ damnationis? Absit: recurram ad pedes tuos, mi dulcis Iesu.

Recordare Iesu pie, quòd sum causa tuæ viæ, ne me perdas illa die. Die illa tremenda, quando cœli movendi sunt,

&

& terra; quando veneris judicare, noli me condemnare. Quærens me sedisti lassus, redemisti crucem passus, tantus labor non sit cassus. Sedisti lassus ad fontem: sudasti lassus in horto: stetisti lassus ad columnam: ivisti lassus ad montem. Ah, tantus labor & dolor, sudor & cruor, tantus amor non sit cassus.

Caro tua sumus, ò Judex vivorum & mortuorum. Sanguis tuus sumus, membra tua sumus, qualiacunque tandem. Carnem igitur tuam ne despexeris. Carnem tuam odio ne habueris. Carnem tuam ne condemnaveris.

Non gloriamur de nostris meritis; in hoc solùm gloriamur & confidimus, quòd membra simus illius corporis tui, quod pro nobis passum, crucifixum, mortuum, abundè pro peccatis totius mundi satisfecit. Quamobrem si merita à nobis quæris, ecce tibi proferimus meritum carnis tuæ, meritum passionis tuæ, meritum mortis tuæ. His meritis freti coram tribunali tuo nos sistimus intrepidi. Nostra sunt, quia nostri sunt capitis, nostri sunt corporis, cui per lavacrum regenerationis in virtute sanguinis tui incorporati sumus.

Tua merita, mi Iesu, ponimus intra nos, & judiciũ tuum, aliter tecũ judicio contendere recusamus.

Actus

Actus deprecationis.

O Bone Iesu, plene misericordia, & pietate, ne me perdat iniquitas mea, quem fecit omnipotens bonitas tua: recognosce quod tuum est, & absterge quod alienum est. Miserere mei, benignissime Iesu, dum tempus est miserendi, ne damnes me in tempore judicandi. Quæ enim utilitas in sanguine meo, si descendero in æternam corruptionem, & damnationem?

Non patiaris, benignissime Deus, ut quem in filium adoptâsti, tota æternitate habeas inimicum. Non patiaris, ut cui naturæ tuæ infudisti imaginem, ille tuorum hostiū præda fœdissimè dilaceretur. Non patiaris, ut cui inter cœlitus Spiritus lumen gloriæ præparasti, ille ad inferorum tenebras condemnetur. Non patiaris, ut quem cœli sedibus destinâsti, ille damnatorum incendiis triste pabulum objiciatur.

Hoc tuæ bonitatis inclinatio, hoc naturæ tuæ benignitas suadet, hoc paterni affectus suavitas exigit, hoc viduatæ Angelorum sedes suspirant, hoc sanguis Filii tui postulat, qui clamore valido interpellat pro nobis, ut miserearis mei in tempore judicandi. Exhibe hoc mundo

do amœnissimum spectaculum, ex quo discat, nunquam apud te irritas esse pœnitentium preces: & quoties contrito corde timeris Judex, toties te Patris affectum exhibere.

FERIA SEXTA.

Meditatio.

De Æternitate.

Prælud. 1. Statue te cum S. Davide cogitantes dies antiquos, & annos æternos in mente habente, atque infige diligenter cordi tuo, quid sit Æternitas.

Prælud. 2. Pete humiliter, ut felicem & beatam ęternitatem promereri possis.

Punctum 1. CONSIDERA, quid sit æternitas: duratio nunquam fluens, semper præsens, perpetuum aliquod hodie: rota, quæ perpetuò volvitur, & quiescit nunquam: oceanus sine fundo, littore, termino, & fine.

2. Cogita, quid sit damnatorum æternitas: mors semper reviviscens, & vita semper moriens: ignis vivacissimæ flammæ nunquam extinguendæ: vorago profundissima aquarum semper ardentium: vermis continuò rodens, & nunquam

quam

quam moriens: Draco ignitis visceribus semper nocens,& nunquam interimens.

3. Quære: quid æternitas utrorumque. O exoptata Beatorum æternitas! ò exoptata cœlitum patria! ò detestandum exilium damnatorum!

4. Considera quandiu hi, & illi: semper, & nunquam: nunquam, & semper: durabit ignis in stygio sepulchro semper, torquebit semper, extinguetur nunquam. Illi dilatato corde lætabuntur in cubilibus suis semper. Hi præ angustia spiritûs gementes, latrabunt in antris suis semper. Verbo; tamdiù durabit æternitas, quamdiù Deus erit Deus.

5. Ingemisce & defle maledictam damnatorum æternitatem, quorum unica erit in tota æternitate occupatio, sine fine, sine termino ejulare, rugire, flere, in igne torqueri,dentium stridore concuti præ desperatione finis malorum suorum, æternùm ardere.

6. Obi animo omnes miseras animas, & damnatos omnes, illosque alloquere: quot secula vobis hic restant transigenda? quamdiù erunt vestri cruciatus? an non videbitis Dominum in æternum in terra viventium?

7. Interroga Dominum Iesum, an non sanguine suo has infernales flammas miti-

mitigabit? an non divino suo cruore ardorem hunc sempiternum post myriades seculorum extinguet? nunquid in æternum projiciet Deus? respondebit tibi: In inferno nulla est redemptio: Damnatis jam non possunt prodesse vel integra lacrymarum effusa maria, nec sanguis Martyrum, & ipsius Christi licet infiniti valoris in cruce effusus.

8. Inquire ex anima tua, an non detestabitur vitam suam tam pessimè traductam? an pro momentaneo, quod delectat, eliget æternum quod cruciat? an pro unica gutta consolationis præeliget mare ærumnarũ, & æternæ plorationis?

9. Computa vires tuas, an poteris habitare in æternum cum igne devorante, & ardoribus sempiternis? an poteris exul esse à Deo, æternùm execrari cum damnatis Deũ, blasphemare Sãctos ejus?

10. Resolve te pro commissis peccatis tuis ad maximam pœnitentiam. Desidera, ut ex oculis tuis sanguineæ erumpant lacrymæ, ut cor tuum præ immani dolore scindatur, ita ut hic vultum amantissimi Patris toties offensi deprecari possis.

Actus Contritionis.

JUSTISSIME Deus, qui fieri potest, ut æternitatem mihi mineris pœna-

rum, neque tamen justitiæ tuæ metum extorqueas à durissimo corde meo? an nondum apprehendo, tametsi fornacem videam æternùm arsuram, quantus peccati sis hostis, & quam enorme sit delictum, te offendere Dominũ universorũ?

Qui fieri potuit, vt vivere auderem vel momento dumtaxat unico tibi inimicus? neque momento tantùm, sed & mensibus, & annis integris perstiti in hoc miserabili statu, nihil interea immemor veterum mearum deliciarum; & quamvis tot peccatorum gravatus pondere, somnum tamen capio quietissimũ.

O insaniam omnium, quæ unquam occupavêre hominis animum, insanissimam! merebar dudum plecti sententiâ, ad emendationem usque meam tamdiu dilatâ, merebar equidem, fateor, sed tu, clementissime Deus, bonitate tua malitiam meam, superâsti; age igitur, ne dedignare diutiùs etiam suffere me. En vinctum me, & captivum divinæ misericordiæ tuæ; qui me fugitivum tanto labore quæsivisti, ne repellas supplicem à pedibus tuis: ah! ne rejicias animam tam carò tibi emptam.

Largire fortitudinem, ut fugiam peccatum, quod ducit ad damnationem; da gratiam ut timeam infernum, qui sepa-

rat à te, timeam æternos cruciatus: dele sanguine tuo sententiam, quâ toties damnari debui ad infernum. Sic ergo his omnibus liber, velut vivum Bonitatis tuæ trophæum, misericordias tuas in æternum cantabo.

Actus Deprecationis.

O INFINITE misericors Deus! si tu me ejicis, quis me recipiet? si tu me despicis, quis me aspiciet? Et quid proderit, mi dulcis Iesu, majestati tuæ pro me tam humiliter exinanitæ, si me in æternum à facie tua projectum & exclusum, in abyssum inferni æternis trades cruciandum tortoribus?

Cujus utilitatis erit ineffabile pretium tui sanguinis adeò pro me abundè effusi? & quomodo mors tuâ morte mortua erit, cùm tartarus deglutiens imaginem tuam, simul in oblivionem absorbeat infinita merita tuæ durissimæ passionis, & animam meam igni inextinguibili destinatam à tua beatissima præsentia perpetuò separet.

Quomodo relinques, ò Pastor bone, oviculam tuam solam in terra horroris, & vastæ solitudinis, inter leones infernales? poterisnè vocem spernere balantis hujus miseræ oviculæ, & fugientis ad te?

Nunquid, mi Iesu, cognoscentur in tenebris mirabilia tua, & justitia tua in terra oblivionis? Nunquid narrabit aliquis in sepulcro misericordiam tuam? nunquid cum iratus fueris, misericordiæ unquam recordaberis? nunquid hæreditatem tuam delebis, & claudes ora te canentium? nunquid facies hominem, quem creâsti ad laudem tuam, gaudium sempiternum inimicis tuis?

Non avertas, bone Iesu, faciem tuam ab hac anima mortis æternæ affecta doloribus, quam non avertisti ab iis, qui eam sputis & colaphis malè tractârunt. Noli, benignissime Iesu, filii tui licèt prodigi in æternũ oblivisci: quia in manibus tuis descripsisti me. Noli in æternùm à facie tua creaturàm, & opus manuum tuarum repellere: utique Domine nihil horum odisti quæ fecisti. Hîc potius ure, hîc castiga, ut in æternũ parcas.

SABATHO.

De Pœnis Inferni.

Prælud. 1. Interroga te ipsum: Quò discedis peccator cogitationibus tuis? ut tuæ tam perversæ vitæ horrorem concipias, ad tenebrosam & horridam inferni cavernam te converte.

Prælud. 2. Humiliter supplica, ut igne divi-

divini amoris emolliatur, & liquefiat peccatis induratum cor tuum, ex quo uberrimæ lacrymæ fluant, ne in locum tormentorum descendas.

Punctum I. STATUE te in fundo inferni coram illis igneis, & fumosis cathedris damnatorum. Aspice in hac terribili fornace referta flammis inexstinguibilis ignis, innumera damnatorum ejulantium & ululantium millia, & quomodo ex oculis, naribus, ore ardentes & sulphureas ignis flammas, quibus aduruntur, spirent.

2. Interroga te ipsum: potesnè tu his ardentibus prunis unicam tantùm manum unius dumtaxat horæ spatio immittere? quomodo in iisdem æternùm cruciari sustinebis?

3. Converte te ad aliam partem ad gelidissimum illud stagnum glaciei, cui damnatæ animæ ex ardentissimis ignibus immani cum furia immerguntur. O glacies! ò gelu horridum! Heu quis frigidissimo hyemis tempore per brevem horā nudus immersus glaciei stare posset?

4. Insuper considera, quia continuò damnatorum aures puniuntur infelicissimis gemitibus, ululatibus, terribili rugitu. Ah! qualis hæc musica æternùm non finienda!

5. Imaginare, quòd audias maledictiones damnatorum maledicentium diem, in qua nati sunt, parentes complices scelerum. Item execrantium Christi incarnationem, passionem, mortem, gloriam, Christi Matrem, Sanctos omnes, peccata propria non ad pœnitentiam, sed rabiem.

6. Imaginare quòd sentias fœtorem ex combustis damnatorum cadaveribus: caro enim putrida prunis imposita quale thus redolebit?

7. Puta te videre damnatos arctè vinctos sicut canes fætidos, sicut lateres ardentes in fornace, continuò conturbari, gemere, fremere propter dæmones insultantes, & vermem conscientiæ eorum viscera corrodentem, & illis continuò exprobrantem: En tanquam bestia, tanquam canis putridus à Deo in hanc cloacam projectus es: en frustra pro te Christus mortuus est.

8. Inquire nunc ex anima tua: an non millies jam pridem has flammas infernales, illa horrifica tormenta suis sceleribus debita promeruit? quis continuit ultrices Christi manus, ne tua tam exosa puniret scelera? quis obstruxit os inferni apertum, ne excæcatus peccatis, eò præceps cum cæteris descenderes?

9. Eli-

9. Elice actum agnitionis coram omnibus, te vivente, in infernum detrusis, quòd majori tecum misericordia Dominus usus sit, quàm cum illis omnibus, neque cum illis damnari permisit. Demum postula indulgentiam, & spatium pœnitentiæ.

Pro Colloquio.

Actus Contritionis.

QUIS dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontem lacrymarum, ut præveniam fletibus fletum, & stridorem dentium, pedum dura vincula,& pondus catenarum prementium, stringentium, urentium, nec consumentium? Heu me mater mea! ut quid me genuisti filium doloris, filium amaritudinis, & plorationis æternæ? cur exceptus genibus, cur lactatus uberibus, natus in combustionem, & cibus ignis?

Heu me! Quis miserebitur cineri meo? O quàm acerbus est fructus peccati, amarior felle, crudelior gladio!

Væ animæ meæ peccatrici! væ mihi, quia tibi Domine soli peccavi nimis in vita mea, & malum coram te feci: cui uni soli semper à me, & ab omnibus creaturis summa laus, honor, amor, & gloria debetur: omnibus autem creatu-

ris à te tua benedictio, gratia, & miseratio: sed quia solus ego peccavi tibi, idcircò nulla mihi à te debetur venia, gratia, & miseratio, sed potiùs omnis tuus furor, ira, damnatio, & perditio. Idcircò infernus domus mea est, ego inferni incola & hæres sum.

At misericordissime Domine, quamvis ego infelix commissi multa nimis, unde me justissimè damnare, & abjicere in æternum debes: quia tamen tu misericordiarum Pater non amisisti, unde misericordissimè salvare potes: propterea ego de profundissima miseriarum mearum abysso clamo ad te: Tibi soli peccavi, & malum coram te feci, miserere mei: Istud in me, peccatisque meis displicet, quia tibi soli peccavi. Amare cordialissimè, & æstimare te solum super omnia debui, & tibi soli peccavi.

Non ergo, Domine, ardere metuo, sed peccâsse doleo. Nec me contristat damnum meum, sed affligit injuria tua, & iniquitas mea.

Actus Amoris Dei.

O ALTITUDO judiciorum, & magnitudo miserationum tuarum, Domine Deus! quot homines in medio peccatorum suorum cursu subita morte sunt

ſunt abrepti, qui nunc miſerè torquentur in inferno? quid factum fuiſſet de me, ſi me tunc ad ſtrictum evocaſſes tribunal? quis cùm ego dormiebam pro me deprecatus eſt?

O Pater miſericordiarum, ò Deus æternæ conſolationis, qui non lætaris in perditione peccatorum, ſed potius vis ut convertantur, & vivant; en habes ad thronum miſericordiæ tuæ proſtratum ſupplicem, cui unicum hoc pro totius vitæ gemitu relictum eſt: Peccavi. Tibi ſoli peccavi, ò Pater benigniſſime, mereor mille infernos. Non habeo unde ſolvam: mea ſatisfactio eſt tuus ſanguis.

DIE DOMINICO.

Meditatio.

De Gloria cœleſti.

Prælud. 1. Contemplare magnificentiam, altitudinem, & pulchritudinem illius civitatis ſupernæ, quæ margaritis, & auro ornata conſtat; odores ſuaviſſimos ſpirat, radiiſque ſplendidiſſimis undique illuſtratur.

Prælud. 2. Roga, ut prægustatis interiori ſenſu iſtis Paradiſi cœleſtis deliciis, mundi hujus inanes ſordes ſemper deſpuas.

Punctum 1. FINGE animo te per civitatem cœlestem ambulare: O Patriam desiderabilem!

2. Erige postea oculos ad altissimum hujus cœlestis aulæ fastigium, ibique conspice SS. Trinitatem in coruscanti, & splendidissimo throno gloriæ suæ innumeris Angelorum millibus cincto residentem.

3. Intuere ibidem gloriosam Christi Humanitatem, ac cicatrices ejus mirificè resplendentes. Ad latus Filii inspice Reginam cœli stellis coronatam, ac omnes Beatorum cœtus velut lucidissimos Soles.

4. Expende tecum, quomodo felices illæ catervæ simul cum Angelis gaudeant, & vitam jucundissimam vivant. Quam flagrantia lilia! quàm odoriferæ rosæ videntur esse singuli!

5. Cogita quanta felicitate, deliciisque Beati in singulis sensibus corporis, & animæ potentiis perfruantur. O felicem æternitatem!

6. Gratulare Sanctis omnibus tantam gloriam & beatitudinem, tantam summi boni possessionem, & æternam fruitionem.

7. Accendere famelico desiderio adnumerandi, & adjungendi te Sanctis,

cum

cũm illis Deum videndi, Deum possidendi, & cum SS. Angelis de illorum felicissima beatitudine participandi.

8. Confunde te coram cœlo & terra, quòd tantum deviaveris à via gloriosæ Sanctorum habitationis, & æternæ Dei visionis; quòd pro voluptatibus tam sordidis deserueris æternas & infinitas cœli delicias.

9. Arguendo tuam stultitiam exclama: O magna domus Dei, ò patria desiderabilis! quàm vilis mihi fuisti, & quàm turpiter te pro nihilo toties contempsi!

Pro Colloquio.

Actus Contritionis.

O PERIAT confusio faciem meam, Domine Deus meus, quia tam dissimilis factus sum fratribus meis, & filiis matris meæ Ecclesiæ. Heu quomodò apparebo in conspectu tuo Domine, & in concilio justorum tanta charitate ardentium! Illi cum timore, & tremore operabantur salutem suam. Ego autem vilis, exosus, & ingratus peccator, non tantùm crucem propriam tollere, & Sanctis tuis assimilari renuo, sed etiam, quod gravius est, te Deum meum centrum omnium bonorum, gravissimis peccatis offendere non desino.

Quomodo ergo tam exosus peccator dignus erit aliquando Deo, qui offendit,& contempsit Deum? quomodo possidebit Deum qui eum abjecit? quomodo videbit intuitivè Deum, qui totum intellectum avertit à Deo? qua fronte gratiam requiret, qui æterno odio est dignus? & cui pœna debetur, qua temeritate gloriam deposcet?

O Deus cordis mei! non ultra mihi sapiet mundus, aut bona illius, quando gustavi & vidi, quàm suavis sis Domine! Imò etiam ignis, crux, bestiæ, confractio ossium, membrorum divisio, & totius corporis contritio, & tota tormenta diaboli in me veniant, tantùm te Deo meo fruar.

Aspirationes ad cœlestem Patriam.

O IESU, ò IESU! quam dilecta tabernacula tua, Domine virtutum! concupiscit & deficit anima mea in atria tua: sitivit anima mea ad te Deum fontem vivum. O quando induces me in excessivum tui amorem? quando demittes me in abyssum amorosissimi cordis tui, ut omnium præter te solum oblitus, etiam me ipsum nunquam inveniam? quando in lumine tuo videbo lumen tuum.

O

O quando, ſuaviſſime mi Ieſu, licebit ſacros pedes tuos pro me perforatos oſculari, & lambere? os aperto lateri admovere? ad pedes tuos in æternum ſedere?

O ſi hoc gaudio, ò ſi te ſolo & unico poſt aliquot miſeros dies frui, & vocari poſſim ad cœnam Agni, & Dei mei! O Ieſum Deum meum! ò omne deſiderium meum! quemadmodum deſiderat cervus ad fontes aquarum, ita deſiderat anima mea ad te, ò Ieſu. Quid enim mihi eſt in cœlo, & à te quid volui ſuper terram? defecit caro mea, & cor meum in ſalutare tuum, Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum!

Infelix ego homo! quis me liberabit de corpore mortis hujus? cupio diſſolvi, & eſſe tecum, mi bone Ieſu. Creâſti nos Domine ad te, & inquietum eſt cor noſtrum, donec requieſcat in te. Nam ubi Pater meus eſt, ibi ſpes mea, & patria mea, portio mea in terra viventium.

Age, bone Ieſu, dulcis amor cordis! Videant te oculi mei, dulcis Ieſu, videant te, & hic moriar, ut te fruar. Ne patiaris me diutiùs præ tui amore & deſiderio languere, & diu interire,

Motiva ad maturam & feriam converſionem Viatoris ad Deum.

I.

Seria cogitatio æternitatis.

O Viator: continuò veloci curſu pergis ad æternitatem nullo termino concludendam & finiendam, & audes vel uno momento manere in ſtatu peccati mortalis? in quo ſi moriaris, in puncto deſcenſurus es in infernum: cur non recogitas, quia ſi in ſtatu peccati deceſſeris, habitabis infelix in igne devorante, & ardoribus ſempiternis? quia totus Deus vacabit ad pœnas tuas, & vacabit per omnem æternitatem ſuam, uſque ad inferni noviſſima, uſque dum compleat, inebrietque ſagittas furoris ſui juſtiſſimi in te. Computa vires tuas, num poteris ſuſtinere irruentes ſuper te montes vindictæ Dei.

I I.

Incertitudo Mortis.

Deus pœnitentibus promiſit veniam, ſed peccantibus ſpatium pœnitendi non promiſit. Tranſeunt quotidie præter oculos tuos elata cadavera, quæ mortalitatis oblitum reſpi-

cere

cere cogunt ad mortem: tu autem in media ſtrage morientium nihil minus, quàm mortem cogitas, & cùm nihil frequentiùs videas, nihil citiùs obliviſceris. Quot millia hominum deluſit iſta ſpes, aut potiùs ſtulta præſumptio? at nunc in inferno poſiti ſunt, mors depaſcit eos; præciſa enim eſt velut à texente vita eorum, dum adhuc ordiri viderentur. Omnem ergo diem crede tibi diluxiſſe ſupremum & ultimum; & cum manè fueris, puta te ad veſperum non perventurum.

III.

Paſſio Chriſti Domini.

INSPICE vulnera pendentis, ſanguinem morientis, pretium redimentis. Caput habet inclinatum ad oſculandum, cor apertum ad diligendum, brachia extenſa ad amplectendum. Et his non moveris, ut peccata deſeras? Moveat te amor boni Ieſu, & ad eum revertere. Crudelis es, ſi fructu laboris ſui Ieſum tuum defraudes, fruſtra pro te mortuus eſt. Sanguinem ſuum ſeriò de manu tua requiret, & tota paſſio Chriſti ſtabit contra te ad majorem damnationem tuam.

CA-

CAPUT V.

Breves Meditationes de Passione Domini, sive peregrinatio Viatoris cum Christo patiente.

O vos omnes, qui transitis per viam, attendite & videte, si est dolor similis sicut dolor meus. Thr. 1.

PERGE Viator plorans, quò trahent funes, quò raptabunt catenæ, quò crudelis feritas incitabit. Perge quò rapit dolor & amor. Sequere Iesum, qui doloris passibus immensum nostrorum scelerum, & infinitæ suæ bonitatis campum dimetitur. Defluit ex vulneribus Christi sanguis pro te, ò Viator, sed non in te, nisi tu facias eum per gratitudinem recurrere ad principium suum.

Amor SS. Trinitatis totus consistit in Passione & vulneribus Christi; illa enim movent Deum ad fundenda liberaliter in nos beneficia, ut docent Doctores, qui ajunt, omnia dona gratiæ effectus esse, & præmia meritorum, ac vulnerum Christi. Si cupis à Deo diligi, ama vulnera Christi, commorare in illis

illis ſacris cavernis. Tota tua occupatio ſit in vulneribus Domini.

Unde exclamat S. Bonav. *O cæcitas filiorum Adæ, qui per hæc vulnera in Christum neſciunt intrare. Ecce apertus eſt theſaurus divinæ ſapientiæ, & charitatis æternæ. Intra per vulnerum aperturam, & delicias obtinebis. Certa enim & ſecura eſt expectatio promiſſæ beatitudinis* (inquit S. Leo) *ubi eſt participatio Dominicæ Paſſionis.*

Chriſtus S. Gertrudi dixit: Filia,qui amanter Crucifixum in vita intuetur, eum amanter Crucifixus in hora mortis reſpicere dignabitur.

Virgo quædam Crucifixum fixè intuens, amore æſtuans exclamabat: ò Deus! ò amor! ò exceſſus amoris! da mihi tantam vocem, quæ audiatur ab Oriente ad Occidentem, à cœlo uſque ad infernum, ut te Amorem meum omnibus inclamem,ut ab omnibus agnoſcaris & ameris.

S. Edmundus Epiſc.Cant. dæmonem in virtute ſanguinis Chriſti adegit ad ſignificandum ſibi, quo potiſſimum modo ſuperari poteſt. Adjuro te, inquit, per aſperſionem ſanguinis Chriſti, in quo faciliùs te vincere poſſum. Reſpondit dæmon (Deo ſic ordinante) in eo quod

quod nominâsti, illius sanguinis virtute facilè vincor.

Simplex recordatio Passionis Christi (teste B. Alberto magno) multò plùs valet, quàm si quis integrum annum in pane & aqua jejunaret; vel si quotidie virgis & flagellis cæderetur usque ad effusionem sanguinis, vel si quotidie legeret integrum Psalterium. Apud Discipul. *Ser.* 1. in die Parasceves.

Cuidam Viro eximiæ sanctitatis inter precandum, medium efficacissimum pro excitando in se amore divino flagitanti, respondit Christus: exerce te in humanitate mea passionata & vulnerata; nam in ea maximè lucet mea charitas non aliter, quàm Sol in suo splendore, rosa rutilans in suo odore, ignis vehemens in suo æstu & ardore.

Christus in horto sudat.

EGREDERE Viator, ac plorans comitare Iesum euntem in hortum Olivarum, vel potiùs in montem myrrhæ, & collem thuris. Primus Viatori Deo ad hortum erit passus, ut lilium collocetur inter spinas acerbissimorum cruciatuum.

Cogita, dum jam egreditur Christus ad montem Olivarum, cum quanto dolore

lore universa Matri suæ, quæ sibi in passione eventura erant, prædicit: quia omnino oportet Filium hominis conspui, flagellari, crucifigi.

Vide quomodo mæsta Mater ad tantum nuntium exanimata in brachia Filii sui procidit. O dolorem cruentum Matris!

Quò vadit dilectus tuus, ò pulcherrima mulierum, quò vadit? ad hortum ubi sudabit sanguinem; ad Annam ubi alapis cruentabitur; ad Herodem ubi illudetur ut demens; ad prætorium ubi cædetur ut reus; ad montem ubi suspendetur ut latro.

Cum lacrymis inspice, quantis angustiis prematur bonus Iesus in hortum veniens. O triste spectaculum! en protinùs Dei Filius geniorum cœlestium voluptas expallescit, submittit genua, procumbit humi, divinum os solo adsternit, cum morte luctatur.

Imaginare, quòd videas per poros & venas, sanguineas erumpere guttas.

Interroga Dominum Iesum: cur tam præmaturè ex illius corpore erūpit sanguis, stillant venæ, pluunt cuncta mēbra?

Cogita, si primo in passu Viator sanguinem sudat, quis sperandus est tam atrocis transitûs, ac itineris progressus?

Affe-

Affectus.

O Mi bone Iesu, quò tua demum in nos abibit liberalitas? paulò ante sub extremæ cœnæ finem tuum nobis in calice sanguinem propinâsti, jam illum iterum in tuo corpore, in horti pavimento propinas?

Cur ita, ò amor meus, ipse tormenta prævenis? nondum adsunt carnifices, nondum te flagella lacerant, nondum aculeatæ spinæ divinum caput perfodiunt, nondum clavi manus pedesque configunt, & tamen jam nunc tam uberes cruoris fontes fluunt? Quid cras tecum fiet, cùm totum corpus unus erit livor, vulnus unum?

O nimium amorem istum, cui explendo mors una satis non fuit, sed ante mortem vitam hanc nostram mori coëgit! ita ut nostri amantissimus Dominus membratim interire, guttatim contabescere, & per lenta sanguinis stillicidia diversis viis animam abire voluerit.

O felicem terram, quæ Domini tui cruorem combibisti, nunquam tam pretioso rore irrigatam! Quis mihi det, ut amplectar locum, quem Salvatoris mei presserunt vestigia, genua contigerunt.

Quid verò purpureum hunc, & tam copio-

copiosum sudorem è corpore Iesu elicuit? Heu! peccáta & scelera mea. Hoc prælum fuit, hoc torcular, quo fuit expressus: sub isto culparum mearum onere bonus Iesus ingemiscit, mæret, plorat, fatiscit, sudat.

Tantanè res erat salus nostra, mi Domine, ut eam tanti æstimares, & tantis impendiis resarcires? Tam pretiosæ in oculis tuis erant animæ nostræ, ut eis redimendis tantum, & tam copiosum destinares pretium? Adeonè diligens me tradidisti temetipsum pro me, ne perennibus traderer flammis? Ergo non diligam te, sed tradam me concupiscentiis meis, tradam me hostibus tuis?

Potiùs, Domine, trado me tibi vel nunc, ut disponas de me in tempore & æternitate, ut cantem miserationes tuas stupendas & magnas in æternū, & ultra.

Christus in horto comprehenditur.

PENETRA cor Salvatoris: vide cum qua promptitudine & charitate morti sese offerat, cum qua alacritate obviam procedat proditori Iudæ, & carnificibus.

Iuda quid agis? amoris signo vulnus infligis: charitatis officio sanguinem fundis? iuramento pacis mortem irrogas?

Vide,

Vide, quomodo unico verbo omnes ſatellites ſtraverit in terram, ne proſterneret in inferno.

Conſidera duritiam ſatellitum, qui nec horrore mortis perterriti, nec blandimento charitatis commoti, quem noluerunt propitium habere Salvatorem, ſibi elegerunt Iudicem ſeveriſſimum.

Obſtupeſce, quomodo viles & barbari milites in Agnum innocentem cum ingenti clamore irruunt: alii caput benedictum pugnis, alii fuſtibus cædunt; brachia cæteri funibus tam arctè ſtringunt, ut ſanguis proſiliat è venis.

Comitare ulterius Chriſtum, quem ad impiam pertrahunt civitatem. O quot anteriùs haſtis & calcibus te propellunt, mi Ieſu, quot à tergo te lapidibus impellunt!

Inſuper comitare Chriſtum raptatum ad tribunal Annæ, capite diſcooperto, facie livida, manibus poſt tergum vinctis, pedibus ſanguinolentis.

O prodigium! en innocentiſſimus Sol juſtitiæ ad iniquitatis tribunalia conſiſtit. Stat ſine advocato Innocentia, ſine patrono Veritas, ſine voce Verbum. Quid enim loqueretur, cui jam nuper ferale Herodis imperium ad ſaltatriculæ votum vocem eripuerat?

Conſi-

Conſidera, quàm torvis & ardentibus oculis ille aſpiciat Salvatorem, quàm ſuperbè interroget, & ſciſcitetur ab eo de doctrina, & diſcipulis.

Eheu obſtupeſce, ut mox ad primam æternæ ſapientiæ vocem, à quopiam miniſtrorum armata manu tam crudeliſſima alapa ei infligitur, ut dentes excuſſerit, & ex labiis ſanguinem elicuerit.

Exhorreſcat cœlum ad tam inauditum facinus: contremiſcat terra: alapâ Deus percuti potuit? ô Angeli, quomodo manus continere poteſtis? an attonitos vos tenet facti inſolentia?

Affectus.

QUID retribuam tibi, Domine Ieſu, pro omnibus ludibriis, percuſſionibus, vilipendiis, deriſionibus, & pro innumeris opprobriis, quibus pro me ſaturatus fuiſti?

Eheu mœſtiſſime, eheu dulciſſime Ieſu! Cur adeo ferreum ac lapideum cor habeo, quod compaſſione ac dolore non ſcinditur? cur præ dolore non tabeſcit anima mea, quandoquidem tam immanium dolorum, & cruciatuum cauſſa eſt peſſima vita mea.

Potuitnè fieri, ut pro me viliſſimo vermiculo talia Deus pateretur? Eheu pati-

patitur ; quia pro me conculcatur , pro me Deus ligatur, & irridetur.

O amor infinite! quid retribuam tibi, qui pro me servo nequam tantum innocentissimus, & amabilissimus luis? Fundam sanguinem : sed nocentissimus est. Fundam lacrymas: sed peccatrices sunt, immundæ sunt.

O æterna Sapientia , dulcis Iesu, pro hisce contumeliis, injuriis, irrisionibus, insanisque clamoribus , te honorent, te glorificent , & extollant omnium Beatorum agmina : & in solo tuo nomine , benedicte Iesu , omne genuflectatur , cœlestium , terrestrium, & infernorum.

Christus apud Caipham.

COGITA qualiter Dominus noster, Rex Regum , & Dominus dominantium, sub vilissima specie pessimi servi , ab Anna ductus fuit ad Caipham Pontificem illius anni.

Attende, quia ibi juramento Christus adstrictus apertè se dixit esse Filium Dei . Caiphas scidit vestimenta sua, dicens coram omnibus eum blasphemâsse.

Insuper obstupesce . En expuunt in faciem Domini : ò novum & inauditum in terris spectaculum! ò faciem Domini alapis lividam , ò faciem fœdis sputis maculatam! O Pa-

O Pater, respice in faciem Christi tui, & miserere nostri, pro quibus sic fœdatur. O si vel modò incipiant oculi mei ubertim flere, ut ita eluant faciem Salvatoris mei!

Ingredere cum Domino tuo carcerem: quid ibi non tentat carnificum rabies? en tota nox in crudelissima Christi innocentiæ supplicia extenditur.

Considera anima mea celsitudinem Domini Dei tui adeo profundè exinanitam, ut verè nunc non homo, sed vermis, opprobrium hominum, ac abjectio plebis dici debeat.

Affectus.

O Nox, quam meus Iesus habuit ultimam in carne mortali! quale tu spectaculum exhibuisti mundo, & Angelis, & hominibus! Ecce dum medium silentium tenent omnia, en Deus & homo, ab homine & pro homine circumdatur doloribus: en lamentabiles Domini preces audiuntur à Patre.

O horror cœli, ò scelus mundi! ò dolor, & amor Dei mei! Quid tibi, mi Iesu, cum terra? quid tibi cum homine? ut redimeres servum, te ipsum servo illudendum tradidisti.

O quàm magna miseratio, quàm gra-

tuita & probata dilectio, quàm inopinata dignatio, quàm stupenda dulcedo! Regem gloriæ pro suis inimicis assumere formam servi, tot suscipere labores, & dolores.

O cor meum plusquam lapideum, cur non accenderis amore tui Iesus? lapis calore solutus in cinerem vertitur, & tu ad tantum calorem immutabilis perseveras? O utinam mi dulcis *Iesu*, amem te, serviam tibi, laudibus prosequar te omnibus diebus, ac noctibus vitæ meæ, ac deinde tota æternitate.

Christus apud Pilatum & Herodem.

VIDE, quòd necdum dies illuxerit, & jam rumor captivitatis Dominicæ per totam civitatem increbuerat: itaque omnes certatim currunt, ubi à senioribus populus adversus Christum concitatur.

Observa, quomodo Christum decernunt offerre Pilato præsidi morti condemnandum. O bone Deus! quantis cum ludibriis, & improperiis per mediam civitatem rapitur!

Inspice Præsidem Pontium prodire ad solium plenum arrogantiâ; Christum verò plenum confusione, catenis ligatum coram eo consistere.

Audi, quomodo reprobi illi satellites adversus Dominum tanquam canes latrant, falsò Iesum insimulantes, quòd se Deum faceret & Regem, & subverteret populum.

Considera, quòd cum in multis Iesus accusaretur, nec in eo Præses caussam mortis inveniret, remisit Christum ad Herodem, sub cujus erat potestate.

Cogita, quòd cum videret eum Herodes, putans eum mentem captum, spreverit cum exercitu suo, ac illudens remiserit iterum ad Pilatum.

Observa, quòd Pilatus volens illum liberare dederit sortem ejus cum Barabba homicida sceleſtiſſimo, & concesserit Populo, ut peteret ex his duobus quem vellet dimitti.

Obstupesce incredibilem Christi patientiam, qui cum esset Deus verus de Deo vero, passus est non modò se cum Barabba comparari, sed etiam, quod indignissimum est, illi postponi.

Affectus.

O ADMIRANDA, mi dulcis Iesu, tuæ circa nos pietatis dilectio! Quomodo tu, qui tribus digitis appendis terræ molem, qui sedes super Cherubim, & intueris abyssos, tam crudeli-

 ter,

ter, tam immaniter torqueri à reprobris permisisti?

Quid commisisti Domine, ut sic judicareris? quod scelus tuum? quæ noxa tua?

O mirabilis mysterii dispositio! peccat iniquus, & punitur justus; offendit impius, & damnatur pius; quod perpetrat servus exolvit Dominus; quod commisit homo sustinet Deus.

Quid ad hæc, ò anima mea? utinam nunc saltem amem te, mi Deus, sed amem ex toto corde, amem ex tota anima, amem ex omnibus viribus meis.

Utinam obverseris semper menti meæ, ò vita mea, ò amor meus! utinam ad te semper suspirem, ò desiderium; ad te semper confugiam, ò asylum meum; semper advolvar pedibus tuis, ò *mi Domine*, semper sim inter amplexus tuos, ò mi Sponse!

Christus flagellatur.

VIDE, ut agnum mansuetum impius Præses ad sedandum populi furorem, Christum tradit flagellandum.

Inspice cum qua ferocitate Christus alligatur columnæ, aliis manus vincientibus, aliis brachia contorquentibus; & ita Dominum stringunt, ut carnes disrumpi, & foras sanguinem prosilire compulerint. Admi-

Admirare nunc cum lacrymis, Iesum feriri crudelissimè, cutem dilaniari, viscera denudari:vide sanguinem defluentem in terram instar rivulorum.

Respice humeros, brachia, pectus, & totum corpus tui Salvatoris dilaniatum, totum corpus discerptum.

O quantum prodigium! amor cruciat, fundit sanguinem, dilacerat; & nisi ipse sibi obstitisset, interemisset.

Meditare hîc, quomodo lictores percutiendo lassi sunt, & Christus necdum fatigatus est pro te flagellari. Quare cùm amplius non possent crudelitatem suam in ipsum exercere, illum à columna solvunt.

Inspice, quòd doloribus plenus, totus dilaceratus præ frigore tremat, nudus, & sanguine madidus, ubicunque figit pedes, vestigia sanguinis relinquat.

Affectus.

OBSTUPESCITE cœli super hoc, & portæ ejus desolamini vehementer. Iesus Dei Filius in flagella nudatus est. Iesus meus Dominus in flagella paratus est. Nudatus, qui etiam omnia lilia agri sic vestit. Nudatus est, qui sub umbra alarum suarum nos protegit. Vides hoc Sol, nec obscuraris?

Si hoc corpus templum Domini eſt, ubi nebula? ſi Sanctum Sanctorum, ubi velum? ſi tuus eſt Filius, virgo Mater, ubi tunica inconſutilis? ſi hic Filius tuus dilectus, Pater æterne, ubi nubes lucida eſt?

O mœſtiſſima Virgo, quos fontes lacrymarum dicam erupiſſe de caſtiſſimis oculis tuis, cum cerneres Filium tuum coram te ligari, flagellari, & carnem de carne tua tam crudeliter, & immaniter diſſecari!

Quò, obſecro mi Deus, quò tua deſcendit humilitas, quò proceſſit pietas, quò tua flagravit charitas? Ego crimen edidi, tu torturæ ſubjiceris; ego fruor deliciis, tu ad columnam in ſanguine natas. Quid eſt hoc? quid feciſti Rex meus? & Deus meus quid retribuam tibi pro omnibus, quæ tu tribuiſti mihi?

Benedicant te Domine millia millium Angelorum; non hoc ſatis: benedicat te, benigniſſime Ieſu, multitudo miſerationum tuarum, & amoris tui melliflui ſuaviſſima viſcera, in quibus viſitâſti nos oriens ex alto, in quibus redemiſti nos, & laviſti nos à peccatis noſtris in ſanguine, & vulneribus tuis.

Chri-

Christus spinis coronatur.

VIDE novam immanitatem satellitum, qui horridam coronam de spinis & acutissimis juncis marinis capiti jam satis cruentato infigunt, & imponunt.

Considera (ut dicit S. Bernardus) illas spinas, non solùm carnem, & nervos perforâsse, verùm etiam ipsa ossa, necnon ipsum cerebrum penetrâsse.

Imaginare, quòd videas sanguinem cerebri humore mistum ex omni parte per capillos, & faciem defluere.

Dic ex corde: O Pater, jam istud caput non semel sudavit sanguinem; cur spinis eundem elicit justitia tua?

O sacratæ spinæ parcite, parcite sacro illi & innocuo capiti; venite potiùs, & vertite aculeum contra me, pungite cor meum puncturis pœnitentiæ, ut si non sanguinem, saltem vel lacrymam possitis è corde duro elicere.

Ulteriùs mente progredere, & vide, quomodo velant faciem Domini turpissimâ vittâ, & percutientes faciem & caput ejus alapis, illudunt ei.

Consiste hîc parumper, & accuratè perspice factum Pilati, qui rabiem infernalis turbæ volens sedare, Christum

totum deformatum, & tam crudeliter dilaniatum ad pro pyleum jussit duci.

Audi verba Pilati Christum plebi monstrantis: Ecce Homo. Converte tu hæc verba Pilati ad Patrem.

O Pater, Ecce Homo: ecce Filius tuus dilectus, tam crudeliter dilaniatus: ecce Homo plusquam barbarâ, plusquā belluinâ Judæorum sævitiâ tractatus.

O Mater, ecce Homo: vide an hæc non tunica, sed caro Filii tui sit? verè fera pessima devoravit eum. O Angeli pacis, ò anima Christiana, ecce Homo: sed Heu! jam verè exclamare poteris, quia non novi hominem; nam non est ei species, neque decor.

O Peccator, Ecce Homo: ecce caput pro te spinis coronatum: ecce facies pro te sputis & alapis livida, ecce oculi in lacrymis & morte natantes: ecce os & labia mox felle replenda.

Affectus.

O Anima mea, non diffluis lacrymis? amore non conflagras? Ecce tuus Homo: en vide novum crudelitatis inventum dolorosissimum: sævissimi lanienæ ministri spineam coronam capiti Salvatoris imponunt, & ipsum penetrant cranium.

Ah dolorosissime Iesu, vivis? natura non succumbit adeo læsa? miraculis opus est, ut graviora pro me patiaris.

Egredere nunc filia Sion, egredere ò Virgo Mater, & vide Filium tuum Iesum in diademate, quo coronavit eum improba Synagoga. O Rex mundi, ò gloria cœli, hoc est regnum tuum, in quo natus es?

Ergonè, qui me gloria & honore coronavit, dolore ipsemet & dedecore coronatur? Qui dedit ornamenta aurea capiti meo, servavit tegumenta spinea capiti suo? qui coronat me in misericordia & miserationibus, spinis ipse non renuit coronari? qui mihi repositam habet coronam justitiæ, solam sibi coronam patientiæ reservavit?

O patientissime Iesu! quis tibi animus? quem summa humilitate jussu Patris adorant omnes Angeli, hunc coronatum summo ludibrio adorant milites vilissimi? O quale amantissimi Iesu opprobrium! irrident, insultant, blasphemant, alapas ingeminant.

O mi Creator, ò mi Redemptor, quantum tibi debeo! ò si Angelorum linguas haberem, quibus misericordias tuas in æternum concinerem! ò si nunquam è memoria mea excideret amor

 tuus!

tuus! ò si die noctuque clamare possem cum omni creatura, quæ in cœlo est & in terra: Sãctus, Sanctus Dominus Deus.

Christus crucem bajulat.

INSPICE cum lacrymis, quomodo humeris mitissimi Agni enervatis & confractis imponunt ponderosam illam crucis molem, cæteris omnibus hoc lignũ ferre recusãtibus. Eheu quid facies bone Iesu, quia viribus es destitutus?

Cogita tecum, quis unquam vidit reum ferre crucem suam, & patibulum, cui affigendus? contra commune jus gentium est; portare tamen innocentissimus Iesus cogitur.

Contemplare Dominum crucem bajulantem. Quàm illa inhumaniter, ò Iesu, corrodit & conquassat humeros tuos, quàm profundè carni usque ad ossa infigitur. Quid ultrà facies mi Iesu?

Perge tamen, perge mi Redemptor, constanter progredere: erige te, mi Iesu, novas assume vires, deducat te Pater tuus cœlestis & confortet; stipent latus tuum Angelici spiritus, & solentur.

Proficiscere, mi bone Viator, proficiscere, ut nos redimas, peccata nostra te ligârunt, & in miserias has adduxerunt.

Considera, quoties ob nimiam lassitudi-

tudinem, & carnificum furiam, sub crucis pondere Christus corruit; quoties nefarii satellites è vestigio in eum insiliunt, capillis trahunt, calcibus protrudunt, à tergo lapidibus impetunt.

O prodigium! en cadit Verbum Dei secus viam, & conculcatur ab hominibus. En cadit, per quem cuncti stant; infirmatur, per quem omnes roborantur; in terra Deus jacet, per quem homines eriguntur in cœlum.

Intuere, ut occurit & mœsta Mater in montem Calvariæ eunti Filio. Quò pergis, ò Virgo Mater, inter militum armatorum catervas? Ergonè dilectum Filium tuum extremo supplicio affici conspicies.

Meditare nunc quo cum ardore, quibus lacrymis invicem sese complexi sunt. Quoties ingemuisse putas tunc mœstam Matrem lugendo Filium, & dixisse: Fili mi Iesu, Iesu Fili mi, quis mihi det, ut tecum & pro te moriar, Fili mi dulcis Iesu?

Contemplare, cum qua rabie canes illi inhumano quodam impulsu improperantes ei, Matrem à Filio repellunt, & eum semimortum protrudunt.

Vide, ò homo, quomodo patiuntur, & lacrymis diffluunt pro te Iesus &

Maria: cur ergo tu ferreum cor non commoveris, cur non fles pro te ipso?

Affectus.

TUus, ò Domine, ingressus in mundum, & egressus è mundo, quàm dispar est: cantantibus Angelis ingressus es; Angelis pacis amarè flentibus egressus es. Ingredientem te Virgo Mater utero, brachiisque portavit; egredienti tibi gravis crux, ingens illud & infame tormentum, portanda imponitur.

O potentia æterni Patris, quàm imbecillis facta es! ò virtus mundi, quàm infirma effecta es! ò sustentator universæ terræ, quàm infra omnia abjectus es!

Tu æthera firmâsti sursum, & nemo te confirmat; tu appendisti fundamenta terræ, & nemo te sustentat; tu cum ceciderit è nobis aliquis, supponis manum tuam; tibi, postquam tam dirè collapsus, imò collisus es, nemo ex omnibus adhibet in auxilium ultimum manum suam.

Quis ergo mihi nunc dabit aquas, ut plangam in amaritudine animæ meæ Iesum meum sanguine decoloratum, sputis fœdatum, post sanguineum sudorem, post dura vincula, post crudelem flagel-

gellationem, post horridam coronationem, crucifigendum?

O Angeli, ò creaturæ omnes lugentes currite, quia ecce Filius Dei in extremis est; Ecce mundi salus extinguitur. Ecce Salvator noster ad atrocia tormenta, ad vestium spoliationem, ad vulnerum innovationem, ad fellis potum, ad acerbissimam fossis manibus pedibusque lanienam, ad infame suspendium, ad novos gemitus, ad clamorem validum & lacrymas, & amarissimam mortem pergit.

Christus crucifigitur.

SUBSISTE jam cum Christo in monte Calvariæ, & diligenter inspice, quomodo carnifices detrahant cum immani violētia vestes Christi, vulneribus ob sanguinem concretum adhærentes.

Intuere Christum præ summo frigore, toto corpore trementem, cum nudus vento & aëri asperrimæ hyemis tempore exponatur.

Cogita, quàm ingens confusio ejus fuit, cum videret se nudatum in præsentia tantæ multitudinis consistere.

Deinceps animo finge te coram intueri carnifices immanissimè Christum in terram substernentes, & Agnum mitissi-

tissimum manus & pedes extendentem, ut clavis crucifigerentur.

Erigitur demum Crux, & si quæsisti sæpe, ò anima Christiana, à Domino tuo Iesu, & dixisti: Indica mihi quem diligit anima meà, ubi pascat, ubi cubet in meridie? Ecce cubat in monte Calvariæ, medius inter latrones, nudus, lividus, cruentatus, extẽsus in duro lecto crucis.

Affectus.

O Spectaculum luctuosissimum! Deus suspenditur: Deus occiditur: laxentur in gemitus ora, mergantur oculi nostri lacrymarum pelago.

Aspice nunc, ò Pater, caput Filii tui; intuere cervicem, olim instar nivis candidissimam, nunc inclinatam & esanguẽ.

Defige oculos, ò mœsta Mater, in faciem dilecti Filii tui, & in membra Christi tui: vide quàm obscurata sit pulchritudo oculorum, quantùm palleat color regii vultus.

O Deus, ò Iesu mi! adoro te in hoc throno doloris & ignominiæ. O si mihi liceret per te, ut sacram tuorum pedum aram millies exosculer, manantemque inde cruorem lacrymarũ imbre diluam!

O anima mea, dic saltem à longe ultimum vale Salvatori tuo. Vale ergo mi

Redem-

Redemptor: Vale, ò Frater amabilis nimis: Vale,ò Sponse animarum nostrarum. Sed priùs ante discessum da benedictionem, da Frater amplexum. Da crucifixoribus tuis orationis affectum, latroni paradisum, matri filium, filio matrem, mortuis vitam, toti mundo sanguinem tuum.

Christus clamans voce magna expirat.

INTUERE anima mea, quia jam tandem exacto tormentorum itinere, sese durissimum in lectum fessus Viator quieturus reponit: & audi quid loquatur ad te de lectulo crucis.

Audio, clamat Iesus: Pater ignosce illis. Quid est hoc? Iesus flagellis cæsus est, spinis coronatus, affixus patibulo, omnium tamen dolorum immemor ait, ignosce illis. O amor ineffabilis! is, qui hactenus in propria caussa tacuit, nunc causså inimicorum disertus est.

Deus Deus meus,ut quid dereliquisti me? Derelictus es, mi Iesu, sed propter me; quia ego sæpiùs dereliqui Deum meum, fontem aquæ vivæ, & recessi â Deo salutari meo.

Sitio clamas, mi Iesu. Attendite animæ quantùm diligat vos: tot dolores perpessus Iesus propter vos, adhuc ta-

men dolores propter vos ſitit ; ſitit ſanguinem effundere, quem adhuc celavit in corde.

Ecce Mater tua. Breve teſtamentum, parvum peculium facilè diſpenſatur. Nihil ſibi ex ſuo reſtabat præter Matrem, & hanc tradidit diſcipulo.

Ecce Filius tuus. Filium effici Virginis, quid dulcius? Matrem habere Mariam, quid ſecurius? O Mater non dedignare nos filios, quoniam Deus non eſt dedignatus te Matrem.

Conſumatum eſt. Quid conſumatum eſt, Domine Ieſu? dolores tui, paſſio tua, charitas tua? ita ſanè. Omnia tranſierunt, conſumata ſunt, perfecta ſunt, præcipuè autem charitas tua, quâ, cùm dilexiſſes nos, uſque in finem dilexiſti.

In manus tuas, Domine, commendo ſpiritum meum. O ſi & meum, mi dulcis Ieſu, in agone egredientem de corpore ſpiritum in manus tuas ſuſciperes!

Et inclinato capite emiſit ſpiritum. Ergonè meus Ieſus clamans voce magna, inclinato capite, ut mihi amplexum, mihi det oſculum reconciliationis; inclinato capite, ut mihi dicat ad aurem cordis mei: morior, & libenter morior amore tui; inclinato capite, ut inſpi-

inſpiret in faciem meam ſpiraculum vitæ; inclinato capite tradidit ſpiritum?

Affectus.

O Anima mea! tradidit pro me Ieſus ſpiritum & ego ſpiro? Verbum æternum pro me ſiluit & ego loquor? Deus meus pro me mortuus eſt, & ego vivo?

O Ieſu pro me crucifixe! quantorum ego tibi dolorum cauſſa fui! verè languores meos tuliſti, bone Ieſu, & dolores meos portâſti. O Ieſu, ò Amor, ò ardentiſſima charitas! utinam amore tui mori poſſem, & tibi vivere.

Admonitio.

Revoca tibi, Viator, in memoriam illa verba amoris plena Chriſti Domini ad S. Gertrudem prolata: Vide quomodo crucifixus ſum amore tui, quomodo pendeo nudus, deſpectus, toto corpore vulneratus, per ſingula membra diſtentus: & adhuc ita te amo, ut ſi aliter ſalutem conſequi non poſſes, vellem iterum mori pro te.

Cogita nunc, atque delibera quid tu illi debeas; erubeſce & confundere, quòd illi compati, & crucem tuam tollere nolis.

Oratio ad quinque vulnera Christi.

Salve vulnus benedictum dexteræ manus Domini mei Iesu Christi crucifixi pro me, & omnium hominum salute. Protegat me, Domine, & deducat dextera tua; ut cùm seculum judicaturus adveneris, ad dexteram tuam constitutus audire merear cum electis: Venite benedicti Patris mei, percipite regnum vobis paratum à constitutione mundi. Amen.

Salve beatificum vulnus sinistræ manus Salvatoris mei Iesu Christi pretiosissimo ejus sanguine purpuratum. Comprime vires hostium, qui quærunt animam meam. Dic animæ meæ, salus tua ego sum: ut de manu inimicorum meorum liberatus, serviam tibi omnibus diebus vitæ meæ. Amen.

Salve gratiosum vulnus dextri pedis Domini mei Iesu Christi, sanguine immaculato conspersum. Perfice, Domine, pedes meos, ut per viam mandatorum tuorum incedam: dirige gressus meos in virtutem, & lucerna pedibus mei sit verbum tuum, & lumen semitis meis; ut etiam proximis lucis exempla præbeam, quatenus te Deus meus in omnibus, & ante omnia glorificeris nunc

nunc & in æternnm. Amen.

Salve venerabile vulnus ſiniſtri pedis Chriſti ſanguine madefactum. Evelle, Domine, pedes meos à laqueo, quem ſtatuerunt mihi inimici mei. Non veniat mihi pes ſuperbiæ, ſed in ſimplicitate cordis mei incedam coram te omni tempore. Edoce me vias tuas, ut ſciam quid acceptum ſit coram te, & opere compleam univerſa, quæ præcepiſti mihi. Amen.

Salve vulnus ſaluberrimum cordis Ieſu Chriſti crudeli cuſpide inflictum, è quo ſanguis & aqua copiosè emanårunt in ablutionem peccatorum noſtrorum. Munda me, Deus, puriſſimo hoc ſanguine, & aqua ſalutari; ut ab omni labe emundatus, te Deum Salvatorem meum, quem ſoli mundo corde videbunt, in omni æternitate valeam contemplari. Amen.

Paſſio Domini noſtri Ieſu Chriſti ſit ſemper in cordibus noſtris.

Pii affectus.

Ex vita Jesu Christi.

DOMINE Iesu Christe, concede mihi misero peccatori vitam, & mores tuos præ oculis mentis semper habere, & pro viribus imitari.

O charitas infinita, ò admiranda dignatio tua, Domine! ut servum redimeres, Filium tradidisti.

Salve dies tot ætatibus optata, quâ Deus pro nobis factus est homo. Salve Gabriel Archangele tanti gaudii annuntiator. Salve Virgo gloriosa, in cujus castissimo utero carnem assumpsit Deus.

Christe Salvator, qui adhuc clausus maternis visceribus ad Præcursorem sanctificandum properâsti; da mihi peccatorum veniam, & spiritualem in tuo obsequio lætitiam.

Iesu amabilissime, qui pro me in stabulo nasci voluisti, illumina mentem meam, & voluntatem, ut Nativitatem tuam contemplari valeam, & elucentes in ea virtutes imitari.

Laudo te, Redemptor mundi, pro prima sanguinis tui in tenerrima ætate effusione, cùm tua caro immaculata pœnam circumcisionis, quam non meruit, sustinuit.

O dul-

O dulcissimum nomen, Iesu, super omne nomen in cœlo & in terra benedictum, esto mihi salus & redemptio: non enim est aliud nomen hominibus datum, in quo oporteat nos salvus fieri.

Glorifico te, Deus meus, pro primitiis gentium, & earum admirabili illuminatione, cùm eas ab Oriente in persona trium Magorum secreta inspiratione traxisti: utinam te omnes gentes viva fide cognoscerent, adorarent, & tibi fideliter servirent.

Da mihi, Domine, horum virorum fidem & constantiam, ut eâdem, quâ illi, perseverantiâ te quæram donec inveniam.

Benedico te, sanctissime Redemptor, qui voluisti in templo præsentari, & ut nobis veræ obedientiæ exemplum relinqueres, te legalibus institutis, tanquam unus de populo subdidisti. Da mihi in omnibus perfectam obedientiam, & voluntatis meæ abnegationem.

Da mihi, bone Iesu, radium aliquem illius lucis, quem sancto seni Simeoni tribuisti, cùm te infantem in ulnas suas suscepit, ut te agnoscam & amem, sicut ille te novit & amavit.

Sapientissime Iesu, qui sanctæ Genitrici tuæ doloris gladium, quo transfigen-

genda erat, revelari voluisti: transfige animam meam gladio compunctionis, ne me dissolvant vanæ mundi consolationes.

Vix natus eras, Rex amantissime, cum subitò mundus te persequitur, & Rex Herodes statim te quærit, ut te perdat: da igitur mihi hanc veritatem agnoscere, & malorum persecutiones patienter ferre.

Nihil scimus de te, ò Sapientia incarnata, usque ad annum duodecimum ætatis tuæ, & multa scimus: ipsa enim taciturnitas tua clamat in cordibus nostris, ut silentium tuum, & humilitatem admiremur & imitemur.

Congratulor tibi, beatissima Virgo, quòd dilectissimum Filium tuum inveneris in templo, in medio Doctorum sedentem, prudenter interrogantem, & modestè respondentem: ora pro me, ne unquam illum amittam, aut ab eo discedam.

Latuisti, Domine, usque ad trigesimum annum cùm esses sapientia æterna; doce me viam solidioris humilitatis, & tuis semper inhærere vestigiis.

Domine Iesu, fons bonitatis, & origo virtutum, qui à baptismo Ioannis prædicationem tuam auspicatus es: quid tibi

tibi & baptiſmo illi, cùm ſis innocentiſſimus? O humilitas Chriſti, quantùm confundis ſuperbiam, & vanitaté meam!

Imple me, Domine, Spiritu ſancto, ut eo inſpirante, ſequar te in deſertum, & ſecedam ab hominibus, orationi, jejunio, & pœnitentiæ incumbens.

Confiteor tibi Pater, quia redemptionis noſtræ myſteria abſcondiſti à ſapientibus, & prudentibus hujus ſeculi, & parvulis piſcatoribus revelâſti, ut mundi ſapientiam deſtrueres; fac me parvulum in oculis meis, ut magnus fiam in tuis.

Salvator potentiſſime, qui tot miracula verbo virtutis tuæ patrare dignatus es; innova ſigna & mirabilia, & animæ meæ languores ſana, eamque reſuſcita à morte vitiorum.

Dulcis Ieſu, qui tanto fervore, & feſtinatione in Ieruſalem aſcendiſti, ut duriſſimam mortem pro me patereris; fac me alacrem & ferventem ad omnia quæcunque volueris pro te ſuſtinenda.

Salvator mundi, qui à perdito diſcipulo venditus fuiſti; ne quæſo permittas, ut pro vili pretio rerum terrenarum te ſummum bonum meum vendam, & derelinquam.

Humillime Ieſu, qui ſervili obſequio lavi-

lavisti pedes discipulorum tuorum; lava me ab iniquitate mea, & à spiritu superbiæ libera me.

O dilecte cordis mei, qui imminente passione tua, perpetui amoris tui pignus immẽsum reliquisti nobis, corpus tuum, scilicet, in cibum, & sanguinem in potum; præpara me ad hoc convivium, & orna animam meam virtutibus.

Innocentissime Iesu, qui ut passio tua esset acerbior, omnem lætitiam à te procul abjecisti, incipiens ita in horto pavere, contristari, & mœstus esse, ut sanguineum sudorem effunderes: fac me semper memorem tristitiæ tuæ, ut omnem angustiam pro tui nominis gloria libenter patiar.

Laudo, & glorifico te, mitissime Iesu, pro tua ineffabili mansuetudine, quam ostendisti à perfido discipulo osculo traditus, ab impiis comprehensus, per diversa tribunalia crudeliter tractus, nequissimo latrone nocentior proclamatus, ad columnam ligatus, & flagellatus, spineâ coronâ coronatus, & ab iniquo Judice morte turpissima damnatus: respice animam meam, & fac me habere spiritum lenitatis, & mansuetudinis erga proximum meum.

Proficiscere, bone Iesu, ligno crucis onu-

onustus, sed multò magis amoris pondere pressus; & qui dolori tuo non parcis, parce peccatis meis.

Amantissime Iesu, qui tam inhumaniter in Cruce extendi, & crucifigi voluisti, præsta, ut clavis timoris tui cruci tuæ perpetuò affixus maneam.

Iesu vita morientium, qui cum jam mortuus esses pro nobis, latus tuum lanceâ aperiri voluisti, ut accedentibus ad te facilis pateret aditus ad cor; admitte me in latus tuum, ut in eo sit requies mea in seculum seculi.

O quinque vulnera Christi, divina dulcedine plena, saluto, & veneror vos; in vobis enim est medicina vitæ, copia gratiæ, plenitudo indulgentiæ.

Gratias tibi ago, Salvator mundi, quia opus Redemptionis nostræ perfectissimè peregisti; perfice & in me opus quod incœpisti, ut plena in me, & consumata justitia reperiatur.

O Triumphator gloriosissime, fac me participem passionis tuæ, ut sim etiam resurrectionis: tecum moriar, ut tecum resurgam, & tecum tandem ascendam in cœlum.

Rex sempiterne, qui sedes ad dexteram Patris, trahe me post te, ut illic semper fixum sit cor meum, ubi tu es

 the-

thesaurus meus, & gloria mea, Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternū.

CAPUT VI.

Aspirationes Viatoris pro felici morte ad Christum.

NON intres in judicium cum servo tuo Domine Iesu; quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens.

Ne memineris, bone Iesu, iniquitatum mearum: citò anticipent me misericordiæ tuæ, quia pauper factus sum nimis.

Ne tradas, Domine Iesu, bestiis animam confitentem tibi, & animam pauperis tui ne obliviscaris in finem.

Illumina, mansuetissime Iesu, oculos meos, ne unquam obdormiam in morte, ne quando dicat inimicus meus, prævalui adversus eum.

Tuus sum ego, salvum me fac Domine, & ne perdas cum impiis Deus animam meam.

Salvum fac servum tuum, Domine Deus sperantem in te.

O Jesu, esto mihi Jesus, & salva me.

Jube

Jube me venire ad te, ut cum Sanctis tuis laudem te, & in æternum fruar te.

O mi dulcis Jesu, quando corpus meum morietur, fac ut animæ donetur Paradisi gloria.

In te, Domine Jesu, speravi; non confundar in æternum.

Affectus ad Jesum Agonizantem.

JEsu agonizans, & moriens in cruce pro me; immitte, quæso, spiritum tuum in cor meum, illòque animam meam vivifica; quoniam tuo solo spiritu vivere volo tam in hujus præsentis vitæ meæ tempore, quàm in mortis meæ articulo.

Jesu agonizans, & moriens in Cruce pro me; per hunc agonem tuum, & per spiritum, quem in manus Patris æterni commendâsti, obtestor te, ut instans mortis tuæ influat in mortis meæ instans, illudque in conspectu SS. Trinitatis gratum, atque pretiosum reddat.

Jesu agonizans, & moriens in Cruce pro me, ibidemque orans pro crucifixoribus tuis Patrem; obsecro, ut ores quoque eundem pro me crucifixore tuo, impetresque mihi mortem sanctam, & charitate perfecta consumatam.

Jesu agonizans, & moriens in Cruce

pro me; stillantem amore mei sanguinem tuum colligo, & lambo devotus; optans simul ac petens à te, ut in hora mortis meæ adesse mihi præsens cum gloriosa Matre tua, Sanctisque tuis digneris, adnumeresque me electis tuis, & in agonis meæ momento secundùm magnam misericordiam, copiosamque redemptionem tuam miserearis mei.

Quidam religiosus, ut refert Cæsarius, impetravit sibi gratiam ex hac vita migrandi sine purgatorio ad Cœlum hac oratione.

DOMINE Jesu Christe, propter illam amaritudinem mortis, quam pro me miserrimo peccatore sustinuisti in Cruce, maximè in illa hora, quando nobilissima anima tua egressa est de corpore tuo sanctissimo; deprecor te, miserere animæ meæ in egressu suo, & perduc eam in vitam æternam. Amen.

Ad Beatissimam Virginem.

MATER Dei, memento mei nunc, & in hora mortis.

Adsis mihi, Domina, in omnibus actionibus meis, nec me deseras in hora mortis.

O Sanctissima Virgo, per pretiosissimam

mam mortem tuam, & illos actus amoris Dei, quos tunc elicuisti; per omnem misericordiam, qua ulli succurristi, memento mei nunc, & tunc. Gere curam mei finis, ut tua defensione munitus ingrediar beatam æternitatem. Experiar te Matrem pulchræ dilectionis, & timoris, & agnitionis, & sanctæ spei.

Per te accepi gratias, pia Mater, per tuas etiam manus commendo, & offero spiritum meum Deo meo; ut illum videam, & amem in æternum.

O Jesu, rogo te per Mariam: ò Maria, rogo te per Jesum: ò Jesu, & Maria, rogo vos per SS. Trinitatem: ò SS. Trinitas, rogo te per amorem, quo te amas, miserere mei, ut felix moriar ad majorem tuam gloriam, & amorem, ut vos amem in æternum.

Ad SS. Angelos, & omnes Sanctos.

SUCCURRITE, subvenite ò vos omnes beatissimi Spiritus, Sancti Angeli Dei: & cum in extremis vestram opem non ampliùs implorare potero, ne me deserite.

Sancte Angele custos, defende me in hoc prælio, ut non peream in tremendo judicio.

Sancti Dei omnes intercedere dignemini pro animæ meæ salute.

Moriatur animam meam morte Justorum, sed vivat priùs vita Justorum. Amen.

HOMAGIA

In vita & morte Deo præstanda.

Reddite quæ sunt Dei Deo.
Matth. 22.

AGNOSCO te, ò mi Deus, ut supremum Dominum meum, primum principium, & ultimum finem meum, authorem naturæ, gratiæ, & gloriæ: & profundissima cum humilitate te adoro Dominum vitæ & mortis, tibique spontè sacrifico vitam meam.

Credo te, mi Deus, unum in essentia, & trinum in personis, Patrem, Filium, & Spiritum sanctum. Credo, teneo, ac profiteor fidem illam, quam Christus docuit, quam prædicaverunt Apostoli, quam Sancta Romana Dei Ecclesia docet ac profitetur, & singulos catholicæ Fidei articulos paratus sum sanguine meo subsignare, & morte mea confirmare.

Spero, misericors Domine, per sangui-

guinem & merita Jesu Christi, ab infinita bonitate tua, ac clementia remissionem peccatorum, quibus te summum bonum meum gravissimè offendi. Spero firmissimè me à paterna liberalitate tua obtenturum gratiam copiosam, & gloriam sempiternam.

Amo te, amabilissime Deus, ex toto corde meo super omnia, propter infinitam bonitatem tuam. Vellem, si possem, amare te illo amore, quo te amant omnes Sancti. Fac, ut in æternum amem te in regno amoris & beatitudinis.

Gratulor tibi de te. Gaudeo de infinita gloria tua. Gaudeo de divinitatis tuæ thesauris infinitis. Utinam cum Electis & Sanctis tuis possem amore ac laudare te, gaudere de te; & gratulari tibi.

Detestor omnes cogitationes præsumptuosas, quas spiritus malignus in mortis meæ articulo posset inspirare, humiliterque confiteor, me non posse habere ex me ipso nisi nihilum, nisi peccatum, nisi damnationem æternam. Ac proinde, Domine Deus, te solum & unicum authorem salutis, & felicitatis meæ agnosco.

Pro omnibus & singulis beneficiis tuis, mihi quomodocunque in tota vita mea, & ante vitam præstitis, & post vi-

tam præstandis, gratias ago tibi, mi Deus, quantas possum, & quantas omnes Sancti obtulerunt & offerent. Deinde ago tibi gratias pro omnibus proximorum, & creaturarum omnium bonis.

Nolo quicquid non vis, ò Deus meus: volo quicquid vis. Doleo quòd fuerit tempus, in quo nolui quæ volebas, & volui quæ nolebas.

Spiritum meum non alibi, quàm in suavissima tua voluntate, Jesu Christi latere, pretiosissimæ Parentis meæ manibus, Ecclesiæ Romanæ Catholicæ fide emittere, atque deponere, exeuntem ex hoc corpore volo, atque cupio.

Non merui quidem te, mi Deus, videre beatificè, nec merebor in æternum: cupio tamen æstuantissimis desideriis videre te, quia tu me ad hunc finem condidisti, sanguine Filii tui redemisti, gratiam largiris, & merendi per Christi sanguinem facultatem.

Desiderium bonæ Mortis.

Cupio dissolvi, & esse cum Christo.
Rom. 7. 24.

O Pro mori: quia mortalis sum naturâ meâ, & Dei Creatoris mei

sic

sic factus sum voluntate; fiat ergo voluntas ejus.

Opto mori: in testimonium & protestationem, tum supremæ potestatis, dominiique in me divini, tum totalis meæ, rerumque omnium à Deo dependentiæ.

Opto mori: ut primi originalis peccati pœnam, etiam mihi justo judicio Dei inflictam, exolvam morte, tandemque illud finaliter expiem.

Opto mori: ut sim extra periculum omne peccandi, vel in minimo contra dignitatem, majestatem, sanctitatem, & bonitatem Dei mei.

Opto mori, ut sequar exemplum pretiosissimæ Dei Matris Mariæ Dominæ meæ: quæ carens alioqui moriendi debito, mori tamen voluit & ipsa, ut sua morte mortem Filii honoraret.

Opto mori: ut in articulo mortis meæ omnes Dei mei voluntates circa me absolutissimè impleantur.

Opto mori: ut citiùs finem ultimum, ad quem creatus sum, assequar.

Opto mori: ex desiderio quamprimùm accedendi ad Sanctos, eosque videndi cum pretiosissima Dei Matre; Verbi quoque incarnati sacratissimam Humanitatem: præ omnibus autem Trini & Unius Dei essentiam; ut mediante mor-

morte mea, tandem Deo æternaliter ac beatificè conjungar in gloria cõsumata.

Opto mori: ne amplius exosâ vitâ meâ alios scandalizem.

Opto mori: ut in Ecclesia sepultus, nunquam ampliùs avellar, & recedam à præsentia augustissimi Sacramenti.

Opto mori: ut finaliter de thesauro Ecclesiæ, Sanctorumque communione participem.

Aspirationes Morientis.

PATER in manus tuas commendo spiritum meum. *Psal.39.*

Cupio dissolvi, & esse cum Christo. Infelix ego! quis me liberabit de corpore mortis hujus? *Rom.7.24.*

Educ de custodia animam meam, Domine, ad confitendum nomini tuo: me expectant justi, donec retribuas mihi. *Psal.141.*

Lætatus sum in his quæ dicta sunt mihi, in domum Domini ibimus. *Psal.121.*

Paratum cor meum, Deus, paratum cor meum tibi, & ad te. *Psal.56.*

Ecce sponsus venit, exeamus obviam ei. *Matth.25.*

Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te, ò Deus. *Psal.41.*

Siti-

Sitivit anima mea ad Deum fontem vivum, quando veniam, & apparebo ante faciem Domini. *Psal.*41.

Misericordias Domini in æternum cantabo. *Psal.*88.

Adjuro vos filiæ Jerusalem, ut nuntietis dilecto meo, quia amore langueo. *Cant.*5.

Tædet animam meam vitæ meæ, quia non video Deo Deorum in Sion.

O quando vacabimus & videbimus, videbimus & amabimus, amabimus & laudabimus? ò quando erit finis sine fine? *S. August.*

O Fons vitæ perennis, quando sitim meam extingues in me! ò beata æternitas, & æterna beatitudo, quando perennabo in te?

Jesu & Maria dulcissimi mei amores; patiar ego, moriar ego amore vestri: totus sim vester in æternum.

Æterna sapientia, dulcissime Jesu; absorbeat, quæso, medullas & viscera animæ meæ ignita & melliflua vis amoris tui: ut amore amoris tui moriar, qui dignatus es pro me indigno in ligno Crucis mori. *S. August.*

Jesu nostra redemptio, amor & desiderium, Deus Creator omnium, Homo in fine temporum. Quæ te vicit clemen-

tia,

tia, ut ferres nostra crimina? *Hymn. Eccl.*

Desidero te millies, mi Jesu, quando venies? me lætum quando facies? me de te quando saties? *S. Bernardus.*

Mori desidero, ut videam Christum; vivere renuo, ut vivam cum Christo. *S. August.*

Eja Domine, moriar ut te videam: videam ut hîc moriar. *Ibidem.*

Veni Domine, & noli tardare, veni Domine Iesu, & visita me in pace. Veni & educ vinctum de carcere &c.

Suspiria coram Christi crucifixi effigie.

AGNOSCE, ò Domine, creaturam tuam, non à diis alienis creatam, sed à te solo Deo vivo & vero. Ne me perdat, Domine, iniquitas mea, quem fecit omnipotens bonitas tua.

Respice, Domine sancte Pater, de excelso cœlorum habitaculo. Ecce vox sanguinis fratris nostri pro nobis clamat ad te de Cruce. Audi Pater vocem sanguinis Filii tui.

Respice, pie Pater, innocentes manus Filii tui, quæ distillant pretiosum sanguinem, ut dimittas iniquitatem meam. Intuere illud lanceâ perfossum pectus, & amore mei apertum cor, meque ex sacro illo fonte renova. Defige ocu-

oculos, ò Pater cœlestis, in faciem hanc dilecti Filii tui, & in membra conquassata Christi tui; & per miserias, quas ille amore mei sustinuit, miserere mei.

Eja dulcissime Redemptor Domine Jesu, per illas lacrymabiles voces, quas in Cruce moriturus edidisti: Deus Deus meus quare me dereliquisti; ne quæso derelinquas me in hora mortis meæ.

En suavissime Jesu in manibus, in pedibus, & in toto corpore descripsisti me. Cernitur in toto corpore sculptus amor: lege scripturam tuam hanc, & salva me.

Respice in me oculis misericordiæ tuæ, Domine Jesu, Rex æterne, Deus & homo crucifixus propter hominem: Exaudi me sperantem in te: miserere mei pleni miseriis & peccatis, tu qui fontem miserationis nunquam manare cessabis.

Recordare, Domine, creaturæ tuæ, quam tuo sanguine redemisti. Illa ovis amissa ad pastorem meum redeo: vocem tuam novi non alienorum. Potesne vocem spernere balantis oviculæ tuæ, & fugientis ad te?

Scio equidem, me conspectum tuum non mereri: quia dum vitam meam considero, confusio est mihi potiùs appellan-

landa, quàm vita? Sed in spiritu humilitatis, & in animo contrito suscipe me, ò bone Jesu, salus & vita mea. Suscipe me secundùm magnam misericordiam tuam, & non confundas me ab expectatione mea. Aperi mihi properanti januam vitæ, & principes tenebrarum non occurrant mihi. Tua me manus inducat in locum refrigerii, & vel in ultimam mansionem ex iis, quas parâsti servis tuis timentibus te.

Orationes pro omnibus Christifidelibus ubicunque agonizantibus.

O Jesu Crucifixe, per merita SS. Genitricis tuæ, per merita & intercessionem SS. Angelorum, Patriarcharum, Prophetarum, Apostolorum, Martyrum, Confessorum, Virginum, & Viduarum; itemque dilectæ Sponsæ tuæ Ecclesiæ, te supplices exoramus, ut miserearis omnium illorum, qui in hora mortis constituti turbantur, & propter vehementiam hostilis impetûs vacillant.

℣. Ne tradas, Domine, bestiis animas confitentes tibi.

℟. Et animas pauperum tuorum ne obliviscaris in finem.

Oremus.

CLEMENTISSIME Jesu, invocamus clementiam tuam per charitatem illam infinitam, quæ te ad moriendum pro genere humano impulit, ut miserearis omnium agonizantium, & iis condones excessus commissos cogitatione, verbo, & opere; & ut suppleas quod in eis desideratur, applica illis infinita merita tuæ passionis, & pretium sanguinis tui, quem pro nobis effudisti.

Assistat illis S. Michaël Archangelus, & per manus SS. Angelorum deportentur ad paradisum tuorum Electorum: ut liberati de principe tenebrarum, & abysso pœnarum, in consortium veniant Sanctorum tuorum resuscitati cum gloria, ut filii, & hæredes regni tui. Amen.

CONCLUDO

Melliflui Doctoris S. Bernardi verbis.

DIGNUS *est morte, qui tibi Domine Jesu recusat vivere, (adeoque te laudare, te glorificare) & mortuus est. Propter temetipsum Deus fecisti omnia, & qui vult esse sibi, & non tibi, nihil esse incipit inter omnia.*

A. M. D. G.

FINIS.

